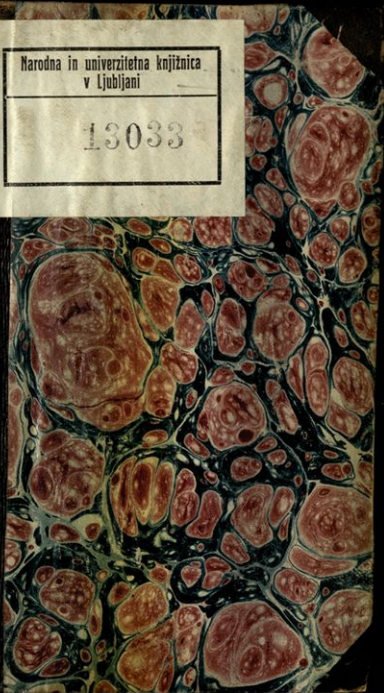

Narodna in univerzitetna knjižnica
v Ljubljani

13033

✓ 13023. II. C. f. 1. Q.

13023

13033

Die Kreuzigung.
Nicht mehr.

*Tako umerje
spokorjenī, Nedolshnī, Iudobnī.*

Kubnet. av. M. Chert.

M O L I T V E

S A

LYCEAL
BIBLIOTHEK
ZU
LAIBACH

B O L N I K E.

V' natif tih bukev so milostlivi Firšht

Gospod Gospod

ANTON ALOJS,

Ljublanški Škof 14. maliga travna 1828
dovolili.

(Drugi natif.)

V' LJUBLANI 1830.

Natifnil Joshef Sassenberg.

Na prodaj per Janesu Klemensu,
bukvovesu.

Ofkerbi svojo hišo, sakaj ti boš h-
umerl in ne boš shivel. V' fređi svo-
jih dni pojdem k' vratam groba, me-
ni ni dano, vezh lét došhiveti. Moj
zhaš je minil, moje shivljenje je ka-
kor od tkavza odresano; komaj sim
sazhel, me je odresal; od jutra do
vézhera me boš konzhal. Premislil
bom prizho tebe v'le svoje léta v' brit-
kosti svoje duše. Isa. 38.

Je kdo is med vas bolan, naj po-
shlje po zerkvene masnike. Oni naj
molijo nad njim. — In verna molitev
bo bolnika osdravila, in Gospod bo
dal, de mu bo boljshi, in zhe je v'
grehih, mu bodo odpushteni. Jak. 5,
14 — 15.

/N=030005458

P r e d g o v o r.

Nimamo ga praviga stanovanja na tem svetu, ampak le prihodniga ishemo. Tukaj smo, kakor mémo gredozhi popotniki, gremo v' svoje pravo domovanje v' vezhnost, kamor nam smert vrata odpira. Smert je shtrafenga sa greh; ker smo pa vsi gréshili, tudi vsi umreti moremo. Sa vsaziga zhloveka je huda in grenka sadnja ura, kader je treba svet sapustiti; iti v' vezhnost, in stopiti pred pravizhniga sodnika, Jesusa Kristusa; dajati rajtengo od svojiga hishvanja na semlji. Kader se smert blisha, vsak kristijan potrebuje in sheli duhovniga troshta in pomozi, ker takrat je ves posveten trosht prasen. Ravno v' tih bukvizah se najdejo nauki, opominovanja, in bolnikom potrebne molitve, ktere gotovo vsaziga kristijana v' bolesni potroshta-

jo, ga k' poterpeshljivosti nagnejo in v' ljubesni do Jesusa Kristusa vnamejo, zhe jih andohtljivo moli, ali moliti poslušha. Potrebne so tedaj te bukvize duhovnim pastirjam in drugim ljudem, sato ker do sdaj nismo nobenih kranjskih bukviz imeli, is kterih bi se bile mogle moliti bolnikom perpravne molitve, in jim upanje v' neskonzhno usmiljenje boshje dajati. Dobro in prav bi bilo, de bi té bukvize per vsaki hihi bile, kjerkoli kdo brati sna; duhovni pastir velikrat bolnika savoljo dalje in drusih opravil ne more pogostim obiskati, takrat mu kdo drugi lahko kaj bere, ali moli, ga potroshta in dobro delo stori, ker mu, kakor usmiljeni Samaritan, vino in olje v' dušhne rane vliva. Kdor se ljudém usmiljeniga skashe, bo tudi per Bogu usmiljenje doseget.

Janes Ziegler,

Duhoven Ljublanske Jetnischnize.

I. D e l.

Kratki nauki sa bolnike.

V vsaki zhlavek je dolshan tudi v' bolesni sa dusho in sa truplo fkerbeti. Réf je, de narperva in narvezhi fkerb bolnika more biti, de dusho ofkerbi, ker dusha je vezhna, ona je neumerjozha; vender je vsaki bolnik dolshan tudi sa truplo fkerbeti, to je, de si persadeva bolesen odgnati, sdravje nasaj dobiti, ali saj kolikor dolgo je mogozhe, shivlenje perhraniti.

I.

Kako naj bolnik sa truplo skerbi.

Perva dolshnost vsakteriga kristijana, kader nevarno sboli, je, kar truplo sadeva, zhe samore, de poshle po pametniga, umniga sdravnika, kateri je sa to uzhen, de samore bolniku pomagati in ga osdraviti. —

Ni prav, v' hudi nevarni bolesni nikjer pomozhi iskati, in pa she, zhe mu jo drugi ponujajo, sa-njo ne marati. —

Bog nam je shivljenje dal, in dolshni smo ga tako dolgo ohraniti, dokler je boshja volja, de moremo na sveti biti. —

Veliko je bolnikov, kateri nozhejo poslati po sdravnika sgolj sato, ker se boje kaj plazhati.

Kdor is lakomnosti rajshi hudo bolesen terpi, in tudi rajshi umerje, kakor de bi sdravniku kaj dal, taki je sam svoj sovrashnik.

Ref je, de Bog je vsakimu odlozil, koliko zhasa bo na svetu shivel. Ishteti so dnevi nashiga shivlenja, in zhlovek si ga ne more ne ure perdaljshati. Ali ker je nam skrito to shtevilo, smo dolshni svojiga shivlenja vedno skerbno varovati, in v' bolesni pomozhi iskati, de si sami shivlenja ne perkrajshamo. Sato je Bog tudi toliko sdravil svaril, toliko seljsh, toliko mozhno difhezhiga zvetja, in veliko drusih rezhi, de bi si s' njimi pomagali, in sgubljeno sdravje spet nasaj dobili. Tudi Bog sam to sapeduje v' s. pismu. Sirah. 38, 1 — 4. „Spofhtuj sdravnika savoljo potrebe, ker Gospod (Bog) ga je svaril, in sdravilo pride od Narvikshiga. — Bog je

sdravila is semlje stvaril, in moder jih ne bo sanizheval.”

Kader pa zhlovek v' nevarni bolesni poklizhe umniga in modriga sdravnika, ga je bolnik dolshan bogati, in vse tako storiti, kakor mu sdravnik ukashe. —

Sdravila more ob tistih zhasih jemati, kakor je sapovedano. Posebno se more varovati, kaj taziga piti ali jesti, kar sdravnik terdo prepoveduje, ker szer tudi narboljsi sdravila nize ne pomagajo.

Tudi ni prav, zhe bolnik sdravnika poklizati predolgo zhasa odklada, tako de takrat, kader pride, je she samejeno, in se ne davezh pomagati, ker bi se bilo ob pravim zhasu lahko pomagalo. — Taki je sam kriv svoje presgodne smerti, in s' mirno vestjo ne more umreti.

K' boljschanju in k' sdravju tudi veliko perpomore, zhe je kristjan v' bolesni poterpeshljiv, in mirniga, pokojniga serza.

Kdorkolj je v' bolesni nepoterpeshljiv, nevoljen, navtisnen in zhmern, de se sa vsako rezh togoti in jesi; takimu je bolesen she enkrat teshavnejshi, in veliko teshej se osdravi, kakor bolesen poterpeshljiviga, kteri se v' boshjo voljo vda, in je per vsih teshavah svoje bolesni mirniga pokojniga ferza.

Zhe pa bolnik, ako se mu bersh ne postreshe, kakor sheli, memra — smerja, — in se ferdi. — Je nevoljen sato, ko je bolan, kér druge sdrave vidi. — Nobena rezh mu ni prav. — Vsaka rezh ga vtisne. — Zhes svojo bolesen se toshi, — godernja. — Vsakimu perpoveduje, koliko more terpeti, in meni, de noben zhlovek toliko ne terpi, kakor on.

Takimu tudi nar boljshi in nar mozhnejshi sdravila ne bodo teknile, kar nam uzheni in skusheni sdravniki povedo.

De bo pa bolnik imel mirno ferze v' svoji bolesni, mu bo k' tému ve-

liko perpomoglo, zhe svoje rezhi poravna, to je, zhe ima premoshenje, de testament naredi, dokler je she permozhi, in per pravim umu. To je tudi dolshnost vfaziga kristjana, kteri ima kaj premoshenja. Po zefarski poslavi morejo per testamentu, zhe je sapisan ali pa s' besedo isrozhien, de velja, vselej tri prizhe biti.

Kako shalostno je, kader kaki premoshen umerje, kteri v' svoji bolesni, svojih rezhi nizh raslozhiti, nizh narozhiti, nizh isrozhiti ni hotel, kér je imel te neumne misli, kakorshne imajo she sdaj nekteri kristjani, de zhe bo testament naredil, potem more umreti! — Taki sapusti svojim verbam vse smedeno, tako de se po tem med seboj prepirajo, toshujejo in pravdajo. — Namesti de bi sa ranzigo moli-li, ga preklinjajo in mu hudo pervoshijo. — In ko bodo she sdavnaj njegove kosti v' zherni semlji sginile, ga bodo tisti, ktéri so bili s' njegovo sanikernostjo ali nerodnostjo poshkodva-

ni, preklinjali, mu hudo vofhili, in ga she mertviga opravljali.

Bolnik v' hudi bolesni ne sme imeti preveliziga strahu pred smertjo. — Veliko pomaga bolniku mirno in pokojno serze v' narhujshi bolesni ohraniti, ako se on popolnoma Bogu srozh, in se prevezh ne boji, zhe tudi vidi se smerti blishati.

Zhe se pa bolnik prevezh smerti boji, se ves trése in na vsih udih trepetaja; kader ga kaka bolesen popade, je v' vednim strahu, de bi ne umerl, mu she sam ta strah bolesen poviksha, in velikrat stori, de nobeno sdravilo ne sda in nizh ne pomaga.

Prevelik strah pred smertjo velikokrat presgodno smert perpelje.

Ref je, de umreti se vsak boji, ampak vender prevelik strah pred smertjo se ne spodobi pravimu kristjanu, kér s' tém pokashe, de on Boga ne ljubi, kér se toliko boji iti k' nebeskemu Ozhetu!

Kristjan naj se le greha boji, in naj se trefe pred njim, drugiga se mu nizh ni treba bati. — On, dobrotljivi nebeski Ozhe, vedno nad nam zhuje. Bolnik naj stori vse, kar je v' njegovi mozhi, spet sdravje sadobiti in bolesen odgnati, zhe je boshja volja, de bo s'he osdravil.

De mu pa vest ne bo ozhitala, kakor de bi bil kaj samudil, in sam shivljenje si perkrajshal, naj se ves Bogu srozhi, — vse naj voljno terpi, in nizh se mu ne bo tréba bati. — Na boshje usmiljenje in na Jesuovo ne skonzhno saflushenje naj se terdno sanese in sginil bo strah. —

Neverniki, ajdje, kateri prihodniga shivljenja ne verjejo, se trefejo, in pred smertjo trepetajo. — Pravim kristjanam pa smert je vrata v' vezhno shivljenje. — Smert nas refhi is doli ne solsa, konzha vse nadloge in britkosti, in nas perpelja v' frezhno vezhnost. Smert nam bo shalost v' veselje spremnila, ker nas bo dobrotljivi ne-

besihki Ozhe k' sebi vsel, kader bo njegova sveta volja.

II.

Kako naj bolnik sa dusho skerbi.

Kolikor imenitnisthi in shlahtnejshi je dusha od telefa, toliko vezhi fkerb more imeti kristjan sa dusho, kakor sa truplo.

Kaj pomaga zhloveku, akobi zeli svet dobil, svojo dusho pa navekom mej pogubil. —

Nar vezhi dolshnost pa vfakteriga kristjana v' bolesni je, de fkerbi sa dusho kader se konz shivlenja blisha.

Ker vfak bolnik sheli osdraviti od telefne bolesni, koliko vezh more fkerbeti in sheleti od dushne bolesni osdraviti. Ne lé telo ampak tudi dusha bolnikova je bolna, zhe je v' grehih. —

Velikrat tudi dušhna bolesen, k' telefni bolesni perpomore. —

Sato je vsak bolnik dolshan kmalo v' sazhetku svoje bolesni poslati po duhovniga sdravnika, po mafhnika, ker le on samore dušho osdraviti, greshnika s' Bogam spraviti, in v' Jesusovim imenu mu mir in odpushtenje grehov dati.

Ta frezhna sprava greshnika s' Bogam naredi per bolniku pokoj v' ferzu in mir v' vesti, kar veliko tudi k' telefnimu sdravju perpomore.

Grosno nevarno je v' bolesni odlafhati, ali pa zelo bati se spovednika poklizati, ker bolesen se sna kmalo tako oberniti, de bolnik nizh vezh ne more fkerbeti sa svojo dušho, de si bi rad fkerbel. — Sheli spovednika — se sheli spovedati — sheli svete sakramente prejeti. — Sheli vse nerodnosti popraviti.

Ali vse to mu je nemogozhe, zhe mu bolesen besedo sapre — ali pa zhe mu glavo smefha. — Zhe bolnik tako

omedli, de se nizh ne savé, in se nizh vezh ne sbrihta. Ali zhe na naglim take teshave in britkoſti zhes-nj pridejo, de mu vezh ne odleshe, in tako bres vse perprave umerje; kar se vezhkrat sgodi. —

Kdor v' bolesni odlashta s' Bogam se spraviti, in s' svojo veſtjo rajtengo ſtoriti, je v' nevarnoſti, de jo bo ſlabo ſtoril, ali pa jo zelo ne bo mogel ſtoriti, kér mu ſna huda bolesen um in pamet ſmeſhati.

Zhe ſe pa tudito ne sgodi, je bolnik vender vedno v' nevarnoſti, zhe ſpoved odlashta, de jo bo ſlabo ſtoril, kér kolikor bolesen hujſhi perhaja, toliko bolj glava oſlabi, in je popolnoma neperpravna ſpolniti, kar je k' dobri in zhiſti ſpovdi treba.

Kako bo zhlovek v' bolesni ſhe takrat dobro ſpoved ſtoril, ker je od bolezhin in teshav, in od ſtrahu pred vezhnoſtjo veſ smoten in raſtrefen? kar

se s'he v' sdravih mirnih dnevih gro-
no teshko prav opravi.

Sato naj se bolnik varje pred ta-
ko nevarnostjo, in naj ob pravim zha-
fu po spovednika poshle.

Koliko jih umerje bres svetih sa-
kramentov, bres spovedi, bres svete
sadjne popotnize sgolj is sanikernosti
ali pa is neumniga strahu, kakor nek-
teri mislijo: Zhe je kdo v' bolesni s'
svetimi sakramenti previden, de po
tim more umreti. — Gorje pa tudi
tislím, kteri so krivi, de bolnik bres
vse perprave, bres svetih sakramen-
tov umerje.

Nekteri odlas'hajo v' bolesni s' sve-
timi sakramenti se previditi, kér pra-
vijo: Saj ni s'he tako hudo — je s'he
zhas', — bolesen ni nevarna, — s'he
ni sa smert. —

In tako dolgo odlas'hajo, de jim
ni mogozhe vezh sa vezhnošt kaj stori-
ti, kér na enkrat jim je mozhi sman-
kalo!

Bolnik naj ne misli, de mu bo spovednik, zhe pride, strah v' hisho pernesel; ampak naj misli, de spovednik je tisti duhovni prijatelj, kteri mu bo she strah pred smertjo odvzel, ga bo potroshtal, ingasa pot v' vezhnost perpravil. Zhe tedaj bolesen ni ravno tako slo nevarna, bolnik naj poklizhe spovednika, dokler je per pravim umu, in ima zhisto glavo, de bo samogel vredno spoved storiti, sveto popotnizo prav perpravljen prejeti, in se tako prav sa vezhnost perpraviti.

Nar boljsi je sa kristjana v' bolesni, zhe mu je mogozhe, de dobi svojiga navadniga spovednika, kteri she posna njegove okoljshtine, navede, in nagnjenja. Zhe pa bolniku ni mogozhe svojiga navadniga spovednika dobiti, naj prosi Boga posebno sa gna do, de bi se samogel, kolikor je mogozhe, zhisto spovedati, vredno svete sakramente prejeti, in prav se sa vezhnost perpraviti. Prosi naj tudi Bo-

ga, de bi spovednika rasvetlil, kteri bi ga prav poduzhil, ga potroshtal, mu vse povedal, kar je zhloveku potrebnó vediti, kader se na pot v' vezhnost perpravlja. —

Bolnik, potém ko je s' svetimi sakramenti previden, naj se terdno samese in naj saupa na neskonzhno milost boshjo. Naj stori, kolikor mu je mogozhe; kar manka, Jesufovo saflushenje namesti. —

III.

Skerb bolnika storjene krivize popraviti.

De bi bolnik, kolikor je mogozhe, strah pred smertjo odgnal, in frezhno sadnjo uro upati samogel, naj si persadeva, kar je narvezh mogozhe, in dokler je she zhas, de storjene shkode in krivize porayna in

popravi, zhe mu vest ozhita, de je kdaj koga poshkodoval, ali komu kako krivizo storil. —

Nasha prava kerfhanfska katoljska vera nas uzhi: De Bog sovrashivlo krivizo, torej je zhlovek boshji sovrashnik, dokler je krivizhen; zhe pa v' krivizah umerje, ne more svelizhan biti, ker Bog greha ne odpuisti, dokler ni fhkoda popravljen, kriviza poravnana, in krivizhno blago povernjeno.

Bolnik naj si dobro premisli, de gorje mu bo, zhe se na to sanasha, de bodo drugi sa njim povrazhevali.

Smert je gotova. Naj ima zhlovek premoshenja malo ali veliko, vse bo mogel sapustiti. Prasni pridemo na svet, prasni gremo spet is sveta.

Verbi bodo premoshenje pobrali, na ranziga bodo tako posabili, kakor de bi ga nikoli ne bilo, in vezh se ne bodo na-nj spomnili! — Kdo bo hotel sa ranzim popravljeni in povrazhevati, zhe sam ni hotel, dokler

je s'he zhafin perloshnost imel, je dobro vedel, de je v' krivizah sapopaden, in je tudi imel kaj poverniti.

O kako se bo ksal taki navekomej, kteri je v' krivizah umerl, preden jih je popravil, ko bi jih bil lahko, kër je savoljo zhasniga premošenja vezhno shivljenje sgubil. Ali popraviti nikdar vezh mogozhe ne bo.

Sato je vsakterimu bolniku potrebno svoje shivljenje dobro premisliti, posebno, ako je:

1.) Svojimu blishnimu kdaj kaj dolshan ostal, in mu ni hotel verniti, tako dolgo, de se je posabilo. Mislinaj, de per Bogu ni nizeh posabljenja.

2.) Ako je kdaj svojiga blishniga poshkodval per njivah, per vertih, per travnikih; ali per vinogradih? ako bi bil morebiti skrivaj mejnike predstavljaj? —

3.) Ako je kdaj kaj taziga perdershal, kar je bilo per njem s-hranjeno in mu na svešte roke srozhen; ali zhe

ni najdeniga blaga nasaj dal, defi je dobro vedel, zhigavo je?

4.) Ako je per kupzhijah in per baratijah, krivizhno, premajhno mero ali vago imel? Ako je ukradeno blago kupoval? Ali pa tatovam hranil in njih tatvine sakrival?

5.) Ako bi bil kedaj poslam ali drugim delavzam saflushek perkratil, ali pa jim slabe oblazhila dajal, kér ta greh sa moshtvanje v' nebesa vpije? —

6.) Ako je per desetinah, davkih ali per drusih dolshnostih goljfal, in je mislil, de s'he to greh ni, sato se morebiti tudi nikolj spovedal ni?

7.) Ako se je s'kom po krivizi toshval, ali pa s'he pravdal, in druge krive prizhe najemal? — Ako bi bil po krivim persegel, in s' svojim krivim prizhevanjem blishniga v'fhkodo perpravil? — Dolshan je poverniti.

8.) Ako je vidil in dobro vedel, de se blishnimu fhkoda godi, vender je molzhal, in ni hotel povedati, kér bi bil lahko s' malo besedami svojiga blish-

niga pred shkodo obvaroval: pa je rekel: Kaj je meni mar?

9.) Ako je komu k' smerti perpomogel, ali s'bojam, ali s'tepesham, ali pa s'svetvanjam? Ko bi mu bil nevarne shkodljive rezhi piti ali jesti svetoval?

10.) Ko bi bil kdo savoljo njegove sanikernosti na udih tako poshkodvan, de si ne more potrebniga shivesha saflushiti?

11.) Bolna mati naj pomisli, ako niso otrozi savoljo njene nemarnosti in lenobe presgodej umreti mogli? —

12.) Bolan ozhe naj pomisli: zhe ni s' svojo sapravljlivošijo svojih otrok po sveti pognal? ali pa s' svojo terdobo in preveliko ojštrošijo jim sam na krive pota pomagal? — Naj pomisli, ako ni s' svojim nerodnim, gerdim in pohujshljivim shivlenjam sam kriv zhalne in vezhne nesrezhe svojih otrok? —

13.) Bolnik naj pomisli, ako je ko-ga pohujshal, ali s' gerdimi beseda-

mi, ali pa s' pohujšhljivim deli? — Naj tudi pomisli; ako bi bil kdaj od vere, od svetih, boshjih rezhi gerdo sanizhljivo govoril? ali zelo krive napazhne nauke trofil, ali pa naravnost koga v' greh pergovarjal? —

14.) Ako je svojim blishnimu poshtenje in dobro ime odvsel, ga per ljudih v' sovrashtvo in sanizhvanje spravil, in mu shkodo naredil? — Tudi to mu je dolshan poverniti.

Zhe se bolnik zhuti, de je v' teh in v' takih rezheh kaj sapopaden, naj fkerbi, de popravi, kolikor je v' njegovi mozhi, dokler ima zhas.

Ako bi v' kaki rezhi zviblal in ne vedel, kako bi se to poravnalo, naj vprasha spovednika; naj mu rasloshi vse okoljshine, in modri spovednik mu bo svetoval in pomagal vse popraviti, in vest popolnoma ozhishiti.

Ako bi pa bolniku bilo popolnoma nemogozhe storjene krivize in shko-

de popraviti, more imèti prave in refnizhne shelje in terdno voljo vse popraviti, vse poverniti, zhe mu Bog l'he sdravje da, in zhe bo kedaj v'ta-ko perloshnost prishel, de mu bo mo gozhe povrazhovati.

Zhe pa ne bo mogel, naj prosi Boga, de se zhes-nj usmili, in de shelje in voljo namést djanja vsame, naj prosi usmiljeniga Boga, kteri v'ferzè vsaziga zhloveka na tanko vidi, de bi mu vse storjene krivize milostlji-vo odpustil.

Le posabiti ne sme bolnik, zhe osdravi, kaj je v' bolesni obljubil; sve-što naj dershi Bogu storjeno obljubo.

*Kako potrebno je bolniku, de so-
vrashnikam odpusti.*

Strashno in shalostno je viditi bolnika v' sadnji bolesni, kteri, desi-

ravno smert pred sabo vidi, vender sovrashnikam odpustiti nozhe!

Vera naf uzhi, de tisti, ki se v' sovrashtvu is tega sveta lozhi, bo per Bogu teshko usmiljenje dosegel. Jesus je rekel: Ako ne bošte odpustili svojim sovrashnikam, vam tudi nebeshki Ozhe ne bo grehov odpustil. Jesus nam da tega nar lepsi sgled, ker je v' sadnjih smertnih teshavah in britkostih na krishu, nebeshkiga Ozheta profil sa svoje sovrashnike, rekozh: Ozhe! odpusti jim, sej ne vedo, kaj delajo. Sato naj bolnik, zhe ima kakiga sovrashnika, ne odlashta se s' njim spraviti, vsiga rasshaljenja posabiti, mu prijasno roko podati. Odpustite is ferza svojim sovrashnikam.

Zhe je bilo rasshalenje she tako veliko, naj bolnik spremisli, kolikokrat je on she drugazhi hujshi rasshalil dobrotljiviga nebeshkiga Ozheta, kteri je pa vender s' njim tako dolgo poterpljenje imel; kteri je zlo vlako uro perpravljen greshniku odpustiti,

in ga spet v' gnado vseti, zhe ga le ponishno prosi, in se resnizhno poboljšha.

Naj ne zhaka bolnik, de bi sovrashnik sam k' njemu prishel, ampak naj poshle po - nj; naj ga prosi, de bi k' njemu prishel, de bi ga obiskal, de se sheli s' njim spraviti, spet poprejshno prijasnost narediti, in vsi ga posabiti, kar je med njima soper-niga bilo.

Tudi bolnik ne sme pomishlovati, ako se je sovrashnik poboljšhal, ali ne; ampak bolnik naj dopolni, kar kershanska dolshnost sapoveduje, in naj sam per sebi misli: tudi meni Bog she tako dolgo persanasha, desiravno sim dolgo zhafa v' velikih grehah shivel.

Bolnik more vsem svojim sovrashnikam v' resnizi in is serza, ne le samo s' besedo odpustiti. Bog per vseh nashih delih le na serze gléda. Zhe pa bolnik nozhe v' resnizi in is serza svojim sovrashnikam odpustiti, mu tu-

di nebeshki Ozhe ne bo grehov odpustil.

Gorje, gorje mu bo, zhe v' boshjim sovrashtvu umerje! Jesuf je rekel, de bo nebeshki Ozhe tiste v' vezhno jezho pahnili, kteri ne bodo is ferza svojim sovrashnikom odpustili.

Kako nevarno je tedaj tako potrebno opravilo, kakor je sprava, odlafhati!

Nikar naj se bolnik ne sgovarja, in nikar naj ne rezhe, de se je teshko s' sovrashnikom spraviti!

Naj premisli, koliko teshej bo v' peklenfkim ognju na vekomej goréti, bres upanja kedaj reshen biti, zhe sovrashnikom ne bo odpustil.

Nekteri bolnik pravi: Jest bi se rad spravil s' svojim sovrashnikom, ko bi le hotel k' meni priti; vem, zhe tudi ponj poshlem in ga prosim, tako ne pride, kaj ga bom drashil, sej dobro ve, de sim bolan i. t. d.

Prasen je ta sgovor. Zhe ti je resniza se spraviti s' sovrashnikom in

mu is serza odpušiti, štori vse, kar ti je mogozhe, in pokashi shelje refnizhno spravo narediti. Sato poshli po sovrashnika, zhe ne pride, poshli spet; in ga prosi, de ti ne sameri. Zhe pa le nozhe priti, naj te to ne škerbi; ako ti vest prizhuje, de si svojo dolshnost štoril, in v' refnizi shel spravo štoriti, pa sovrashnik vender ni hotel, ne bo tebi nizh shkode, on sam se bo odgovarjal.

Zhe ima bolnik take, kteri so ga rasshalili in mu vezhkrat kaj hudiga štorili, naj ne zhaka, de bi ga pershli samere profit, potem bi jim she le odpuštil; ampak odpušti naj jim is serza, kakor je Jesus svojim sovrashnikam odpuštil. Zhe bo vfiga rasshaljenja posabil, mu bo tudi Bog gréhe odpuštil.

Zhe je bilo sovrashtvo ozhitno, dolgo in ljudém snano, more tudi sprava ozhitna biti, sato, de se pohujshanje, kar ga je bilo s'tém štorjeniga, kar je mogozhe, popravi, in drugim lep sgléd keršhanske sprave da.

V.

Poterpeshljivost vsakimu bolniku potrebna.

Poterpeshljivost je vsakimu kristjanu potrebna zhednost.

S' poterpeshljivostjo si bolnik terplenje, teshave in zelo bolesen polajsha. Nepoterpeshljivost bolesen veliko bolj hujsha, kakor je sama na sebi. Zhe bolnik britkosti in bolezhine svoje bolesni voljno terpi, in jih Bogu daruje, ima per Bogu saflushenje; da s' svojo kershansko poterpeshljivostjo sdravim lep sgled, kér po sgledu Jesusa Kristusa terpi, in smert mu tako teshavna ni.

S' voljnim poterplenjam bolnik tudi svoje grehe sbrishe. Zhe bo tukaj sa nje sadosi preterpel, mu na unim svetu ne bo treba terpeti. Kakor se slato v' ognji, tako se zhlovek svojih gréhov zhisti v' terplenju, v' bolesnih, v' britkosti in teshavah, zhe jih

radovoljno in poterpeshljivo preterpi.

De bo pa bolnik v' resnizi poterpeshljiv, more vse voljno terpeti, kakorfhna bolesen si bodi, zhe je she tako huda, teshavna in dolga.

Zhe je tudi bolnik v' svoji bolesni sanizhevan, od vseh savershen, in savoljo velike revshne nima nobene pomozhi, nobene postreshbe; naj voljno terpi, in Jesufovi sgled posnema, kteri je, ako ravno ni toliko imel, kamor bi bil svojo glavo poloshil, vse voljno bres godernjanja preterpel.

Ni treba, de bi bolnik vsakimu zhloveku, kteri ga obiskat pride, svoje teshave perpovedoval, mu toshil, de ga je Bog s' tolikim terplenjam obiskal. Spomni naj se, de Bog dobro vé sa njegovo terplenje. Per Bogu naj troshta ishe, per njem je obilno usmiljenje in odreshenje. Le per Bogu je pravi in resnizhni trosht.

Bog nekterim vezhi in tershi bolesen naklada, on vsigavedozh dobro

vé, sakaj to dela. Vse, kar on naredi, je prav, je dobro, in k' nas hmu pridu.

Ozhe, kateri svojiga fina ljubi, ga tepe. Misli tedaj, kristjan! zhe te do-
brotljivi nebeski Ozhe s' hudimi bo-
lesnami tepe, s' tém pokashe, de te
ljubi, ker te na tem svetu od vsih gre-
hov ozhihuje, in she le ozhiheniga
v' nebesa vseti hozhe.

Kaj bosh savoljo téga shalošten,
ali pa nevoljen.

V' svojim terplenji in v' nar vezhih
britkosti le spomni, kakoshne bole-
zhine in kako grosne britkosti je Jesus,
nas Svelizhar, on nar nedolshnisthi,
in to vse molzhe terpel.

Jesus je bil, kakor nedolshno jag-
nje k' smerti peljan, in ni svojih ust
odperl, ampak molzhal je, in sa nas
vse, tudi grenko smert na krishu volj-
no preterpel.

De bo kristjan v' bolesni poter-
peshljiv, ne sme svoje bolesni shalo-
šten biti. Tudi delaviz per svojim tes-

kim delu, defiravno veliko terpi, kér se ves ljubi dan na sonzu pezhe, trudi in péha, de s' potam v' obrasi potrební shivesh perflushi, ni shalosten, ampak vesel, ker ima perloshnost, kaj saflushiti.

Takrat bi bil shalosten, ko bi dela ne imel, ker bi saflushika ne bilo.

Vesel gré vsak dank' svojimu teshkimu delu, kakor de bi ga she lé danf sazhel, in je sraven dobre volje, sato ker vé, de bo svezhér obilno plazhilo dobil, zhe bo pridno delal. Ravno tako more bolnik v' bolesni serzhan biti, naj bo tudi she tako huda.

Vse naj voljno in poterpeshljivo prenese, in misli, de bodo le nekaj zhasa njegove teshave terpele, zhe jih voljno in poterpeshljivo preterpi, in de ga zhaka v' vezhnosti obilno plazhilo.

Bolnik more sposnati, de se konz njegoviga shivlenja, sadnja ura bliša. Zhe je bil préd v' sdravju lén in sanikern, de je malo, ali pa zlo

nizh dobriga storil, naj saj malo shtevilo ur, ki jih sbe preshiveti ima, k' dobrimu oberne; naj, ker zhe je shè pa tak, de nizh dobriga storiti ne more, saj svojo bolesen, svoje teshave in bolezhine voljno terpi, in v' pokoro svojih grehov oberne.

Spomni naj se, de kakor bres terplenja ni saflushenja, tako tudi bres saflushenja plazhila ni.

Bolnik naj se sbe veliko vezhiga in hujshiga terplenja vredniga misli, ker je dobrotljiviga Boga tolikokrat in tako slo rasshalil. Naj pomisli, kaj bi bilo, ko bi bil Bog po svoji ojsri pravizi s' njim ravnal? de sbe sdavnej bi ga bil lahko spred svojiga oblizhja savergel. Bolnik, zhe sbe toliko terpisih, ne bodi shalosten, ampak vesel; hvali Boga, de ti zhafin perloshnost ponuja, na tém svetu s' terplenjam gréhe sbrisovati, in vezhno frezho v' nebesih dosezhi.

II. D e l.

Perprava bolnika k' sakramentu s. pokore.

I.

Bolnik naj troshtarja s. Duha nasvetljenja prosi, de bi se svojih grehov spomnil, in zhišto spovedal.

O dobrotljivi, usmiljeni, nebeshki Ozhe! Ti sam si po svojim sinu Jesusu Kristusu obljubil, dobra duha dati vsem ktéri te sa-nj prosijo. Glej! ješ ubogi revni zhlovek, na duhi in

na telefu bolan, te ponishno profim, poshli mi s. Duha, de mi serze rasvetli, in me perpravi Sakrament s. pokore vredno prejeti. Sposnam svojo slabost, vem, de bres tvoje pomozi nizh ne samorem.

O dobrotljivi Svelizhar! kader si svet sapustil, in se vernil nasaj k' svojimu nebeshkimu Ozhetu, si obljudil na svet poslati svetiga Duha, Duha resnize, ktéri bo vso resnizo uzhił; poshli mi danš svojiga s. Duha, ktériga toliko potrebujem, de me s' svojo sveto gnado rasvetli, de bi se samogel vsih grehov spomniti, zhišto spovedati, in s' perpravnim serzam odpushtenje dosezhi.

O sveti Duh! pridi v' moje serze, rasvetli vse skrivne kota mojiga serza, de bom na tanko sposnal vse bolesni svoje dushe, ktere v' Sakramentu s. pokore osdraviti shelim. Daj mi gnado, de bom svoje serze od vsih grehov popolnoma ozhiłil, in tebi vred-

no in dopadljivo prebivališče v' svojim serzu perpravil.

S' tvojo pomozhjo, s' tvojo sveto gnado hozhem sazheti delo svojiga svelizhanja; podperaj me, de ne opešham, pomagaj mi svoj sklep spolniti, stori, de vredno prejmem Sakrament s. pokore.

O sveti Duh! vshgi v' meni luzh prave vere in poterdi me v' nji, de do konza stanoviten ostanem, in tudi pravoveren umerjem. Obudi v' meni terdno upanje, de se vselej s' vestjo sanesem na neskonzhno milost Jesusa Kristusa, nashiga Svelizharja, de s' tem frezhnim upanjem potroshtan vse teshave in britkosti voljno preterpim.

Vshgi v' meni ognj prave zhiste ljubeshni do Boga, ktériga hozhem vezh kakor vse druge rezhi ljubiti. Povikšhaj v' meni to boshjo ljubeshen vedno bolj, in bolj, de bom vse grehe popolnoma sovrashil, jih obshaloval, in v' boshji ljubeshni umerl.

Stvari v' meni novo ferze, in prenarédi me v' noviga zhloveka, kteri bo po Kristufu stvarjen. Daj mi terdno voljo, v' noben greh ne per-
voliti, ker terdno sim sklenil Boga tudi s' majhnimi gréhami vezh ne rashaliti. Daj mi mozh k' ispolnenju tega sklepa. Pomagaj mi s' svojo sveto gnado vreden sad prave resnizhne pokore pernesti, in boshjo prijasnost dosezhi, preden umerjem.

Sa to gnado prosim skosi saflushenje, terplenje in grenko smert svojiga Gospoda in Svelizharja Jesufa Kristufa. Amen.

II.

Molitev bolnika pred spovedjo.

Dobrotljivi, nebeshki Ozhe! Ti moje ferze bolj posnash, kakor ga sam sposnati samorem. Vse moje

misli, shelje in nagnjenja dobro vesh. Nobene stopinje ti ne posabis. Nizh se ti ne more perkriti ali vtajiti. Ti me ne bosh po sunanjih snamnjih sodil, ampak po mojim serzu. Vem, de od vsake besedize bom mogel, in morebiti kmalo odgovor dati! O Gospod! kako mi bo obstati, ko se bo she pravizhni trefel.

Ali dobrotljivi Bog, ki mi dasz zhas in perloshnost svoje grehe sposnati, se jih spovedati in spokoriti, daj mi tudi gnado s'vestjo jo na tanko poravnati. Sato hozhem po svojim serzu vse do zhisiga na tanko preiskati, karkolj sim greshil. Sposnam pa o Gospod! de bres tvoje pomozhi nisim v' stanu svoje vesti prav sprashati; sato te prosim, usmiljeni, nebeshki Ozhe! daj mi gnado na tanko se spomniti vsih grehov, s' kterimi sim te shalil, in jih tako sposnati, kakor jih bom per sodbi sposnal.

Troshtar sveti Duh! rasvetli mi um in pamet, de svoje pregréhe prav

sposnam, jih v' resnizi obshalujem, in se, vredno svete Sakramente prejeti, prav perpravim.

Popolnoma s' zhišim serzam shelim svete Sakramente prejeti, in vdeléshiti se tiste mozhi, katero v' sebi imajo, in dodelé tišim, kateri jih vrédno prejémajo.

III.

G r e v e n g a.

O jest ubogi greslnik! kaj sim storil? Greslil sim, možno in bresfhtevila sim greslil! Boshje sapovedi sim tolikokrat prelomil! Boshje dobre sim sametaval, sa Boga nisim maral, le po svojim hudim nagnjenji sim shivel. In sdaj morebiti so me ravno moje hudobije na smertno posteljo vergle - mi moje pregréhe velike teshave delajo. Moja vest je nepokoj-

na, in slo ranjena. Sramota moj obras pokriva. Sgubil fim nedolshnost, sapravit boshjo prijasnost, in pravizo do nebes! Oh kakofhna bo s' mano per sodbi!

Ali vender usmiljeni, nebeshki Ozhe! she upam per tebi gnado in usmiljenje dosezhi, ker ti nobeniga ne savershesh, kteri te s' sgrevanim, ponishnim ferzam odpushtenja profi. Jest sposnam svojo nesrezho, in v'resnizi obshalujem vse storjene gréhe. Moja dusha je shalofhna, ali tvoje besede, o Gospod! me troshtajo, ker si djal, de ne shelish smerti gresnikove, ampak de bi se spokoril, in vekomaj shivel. Tudi vé m, de ange lji v'nebesih imajo veliko veselje nad spokorjenim gresnikam. Sposnam. de nisim vreden tvoj otrok imenovan biti, ali ti, o Gospod! si vender védno moj Ozhe, ker vsaziga sgubljeniga otroka, zhe se v'resnizi spreoberne, ljubesnjivo sprejmes h, in mu milost fkashes h. S' terdnim saupanjem te.

daj, o dobrotljivi Ozhe! k' tebi perbe-
shim, in te ponishno usmiljenja pro-
sim: Odpusti mi grehe, s' kterimi sim
te tolikokrat rasshalil, ker resnizhno
poboljšhanje obljubim, in is sgole
ljubesni do tebe greh zhes vse sovra-
shim, kar hozhem tudi v'djanju po-
kasati, zhe bom s'he osdravil, in per-
loshnost imel.

IV.

Sdihovanje bolnikovo pred spovedjo.

Jest hozhem sam zhes-se svojo
krivizo pred Gospodam sposnati. Psl.
31, 5. Sakaj moje hudobije so mi
zhes glavo segle, in me doli tlazhijo,
kakor teshka butara. Psl. 37, 5.

Bogu dopadljivi dar je shalosti
polni duh, sgrevaniga in ponishniga
ferza, o Bog! ne bosh sanizheval.
Psl. 50, 19.

Gospod! nikar se ne spomni grehov moje mladosti in mojih nevednosti. Psl. 24, 7.

Gospod! ozhišči me mojih fkrivnih grehov, in obvaruj svojiga hlapca pred ptujimi grehi. Psl. 18, 13.

Jest sim perpravljen tepen biti, in moja bolezhina je vedno pred mojimi ozhmi. Sakaj jest svojo hudobijo ozhitno sposnam in sim savolj greha v' fkerbi. Psl. 37, 18.

Ali se bo Bog usmiliti posabil? Ali bo usmiljenje v' svoji jesi odrekel? Psl. 76, 10.

Gospod! podpiraj mojo hojo na tvojih nlesah, de moje stopinje ne spodleté. Jest sim vpil, sakaj ti, o Bog! me bosh uflifhal, nagni k' meni svojo uho, in poslušhaj moje besede. Skashi zhudno svoje usmiljenje, ker tišle refhišh, kateri v' té saupajo. Psl. 16, 5 — 7.

S' svojim jesikam se bom sam nad seboj snofil, v' britkošti svoje dushe

bom govoril. Bogu porezhem: Nikar me ne sodi! Job. 10, 1 — 2.

Kakor resnizhno Bog shivi, kateri odlashta moje opravizhenje, on vsigamogozhni, kateri je moje dusho v' britkost postavil, moji shnabli, dokler bo sapa v' meni, ne bodo krivize govorili. Job. 27, 2 — 3.

Silno sim greshil. Prosim pa, o Gospod! de krivizo svojiga hlapza odvsamesth, ker sim silno nespametno ravnal. 4. buk. kralj. 24, 10.

Tvoja hudobija te bo toshila, in tvoj odstop od mene se bona te vsdignil. Védi in vidi, kako hudo in grenko je sa te, de si sapustil Gospoda svojiga Boga, in de se me ne bojišh, pravi Gospod Bog. Jerem. 2, 19.

O, de bisadolsti vode v' svoji glavi imel, in de bi moje ozhi bile studenzi sols, de bi nozh in dan jokali! Jerem. 9, 1.

Jest bom Gospoda hvalil v' deshe-li svoje fushnosti, ker je svoje veli-

zhaſtvo nad pregreſhnim ljudſtvam ſkaſal. Spreobernite ſe tedaj greſhniki, in ſtorite, kar je prav pred Bogom; in verjemite, de vam bo ſvojo miloſt ſkaſal. Tob. 13, 7 — 8.

Ozhe! greſhil ſim ſoper nebo in ſoper tebe, vezh niſim vreden tvojej ſin imenovan biti. Luk. 15, 18.

Bog! bodi mi miloſtljiv ubogimu greſhniku. Luk. 18, 13.

Perbliſhajmo ſe tedaj s' ſaupanjam k' ſedeshu gnade, de uſmiljenje doſeſhemo, in gnado najdemo, kadar nam bo pomozhi treba. Hebr. 4, 16.

Sdaj naj ſe bolnik obtoſhi, in ſpove vſih ſvojih gréhov, kolikor mu je mogozhe. Najproſi tudi ſpovednika, de mu pomaga, ga kaj vpraſha, ali kaj opomni i. t. d.

Potem naj bolnik ſveſto poſluſha, kaj mu bo ſpovednik povedal, in naj ne poſabi, kar mu bo naročil.

V.

Molitev bolnikova po spovedi.

O kako lahka je sdaj moja vest, ker sim prost od grehov. Boshji namestnik mi je v' Jesufovim imenu grehe odpuštil. Veliko lahkote zhutim v' svojim serzu, in moja dusha je vesela, ker je is fushnosti greha refhena. Rastergane so sdaj svese mojih grehov, ktere so me kakor jetnika, svesaniga dershale. O dobrotljivi, nebeshki Ozhe! sahvalim te sa to veliko gnado, de nisim s' naglo, neprevideno smertjo umerl; ampak, de sim imel zhal in perloshnost se spovedati, in sveto odveso sadobiti. Nikolj vezh ne bom posabil oblube, ktero sim danf storil, shivljenje v' resnizi poboljshati. Nikdar vezh ne bom tako pregreshno shivel, in dobrotljiviga Boga shalil, ampak, zhe mi Bog she gnado da osdraviti, more moje shivljenje vse drugazhe biti. Pravizhno, bogabojezhe,

poshteno in sveto hozhem sanaprej
shiveti, in boshje prijasnosti vedno
bolj se vredniga delati. O Bog! pod-
piraj me s' svojo sveto gnado, in daj
mi mozh., de v' tem sklepu terden in
stanoviten do konza ostanem. Po Je-
susu Kristusu Gospodu nashimu. A-
men.

VI.

*Sdihtovanje po storjeni spovedi is
Psalma 102.*

Moja dusha! Hvali Gospoda, in
vse, kar je v' meni, hvali njegovo
sveto ime! Hvali Gospoda moja du-
sha, in ne posabi njegovih dobrot. On
ti vse pregrehe odpusti, in vse tvoje
slabosti osdravi.

On refhi tvoje shivljenje od smer-
ti, in ti obilno milost in usmiljenje
flashe. On te s' dobrotami po tvojih

sheljah obdaruje, in te kakor postojno pomladi.

Gospod je usmiljen, sanashljiv in milostljiv, poln usmiljenja.

On se ne jesi bres nehanja, in tudi ne shuga navekomaj.

On ne ravna s' nami po naslih pregréhah, in nam tudi ne povrazhuje po naslih hudobijah.

Sakaj kakor visoko je od semlje nebo, tako je njegovo usmiljenje tišim, kateri se ga bojé.

Kakor delezih je jutro od vézhera, tako delezih je on nashe pregrehe od nas postavil. Kakor se ozhe otrók usmili, tako se Gospod tistih, kateri se ga bojé. Sakaj on vé, kake slabe stvari smo; on se spomni, de smo prah.

Hvalite Gospoda vi vsi njegovi angelji; vi, kateri ste dovolj mozhni. njegovo povelje spolniti, kakor hitro glas njegove besede slishite.

Hvalite Gospoda vsi njegovi slušabniki, kateri njegovo voljo spolnujete.

Hvalite Gospoda vse njegove déla, v' vsih krajih njegoviga gospostva; hvali Gospoda moja dušha. Zhaš Bogu Ozhetu in Sinu, in s. Duhu. i. t. d.

O p o m i n o v a n j e
sa bolnike pred svetim obhajilam,
in po svetim obhajilu.

Ljubi prijatel! Prav storish, de per Jesusu nashimu Svelizharju pomozhi ishesht, per njemu studenz vsih gnad. On vsakiga rad uflishi, in s' veseljem rad pomaga, zhe ga le ponishno prosi, in per njem pomozhi ishe. Koliko bolnikov je Jesus, ko je she na semlji bil, rasveselil, ki jih je s' samo besedo osdravil, zhe so jhe take hude nevarne bolesni imeli, ako je le shivo vero in terdno saupanje vidil. Glej kristjan! kako si srezhen, de ti Jesus v' tvojo hisho pride, v' bolesni obishe, ras-

veseli, potroshta in napolni s' svojimi gnadami. Poglej tukaj svojiga Svelizharza in rezi ves poni-shen. Glej Gospod! tvoj hlapez bolan leshi. Premijhljuy neskon-zhno Jesusovo ljubesen do tebe, in obudi v serzu gorezhe shelje ga prejeti. Sdihni k' njemu is serza in rezi:

„S e o b u d i v e r a.

Moj Bog! verujem v' tebe pravi-viga, shiviga Boga, ediniga v' natori in trojniga v' pershonah: Ozheta Si-na in svetiga Duha. Verujem, de se je Sin boshji, druga pershona v' sveti Trojizi, sa nas vzhlovezhil, terpel in umerl, de je tretji dan od smerti vstal, in de po svojim v' nebo odhodu sedi na desnizi Boga Ozheta, in bo prishel sodit shive in mertve. Verujem, de je Jesus Kristus svete Sakramente postavil, de nobeden bres vere in kersta, in po tem, ko v' gréh pade, bres po-

kore svelizhan ne bode. Verujem, de je gnada boshja vſim potrebna. Verujem tudi, de ti, o Bog! vse dobro s' dobrim in hudo s' hudim plazhujesh, de nam nashe saſluſhenje ſamo ſkosi tvoje pomaga. Verujem neu-merjjoſhnost zhloveshke duſhe: verujem ſadnizh tudi vse, kar ſi ti po ſvoji ſveti katoliſhki zerkvi ſapovedal verovati, in de ſunaj nje nobeden svelizhan ne bode. Vse to pa ſa to verujem, ker ſi ti to raſodel: ker ſi vezhna modroſt in reſniza, ki ne moreſh ne goſfati, ne goſfan biti. V' ti in ſa to katoliſhko vero ſhelim ſhive-ti in umreti. O moj Bog! poterdi me s' ſvojo gnado v' ti ſveti veri.

U p a n j e.

Moj Bog! terdno upam po ſaſluſhenji terplenji in ſmertí mojiga Goſpoda in Svelizharja Jeſufa Kriſtufa ſa-dobiti odpuſhjenje vſih ſvojih grehov, ſaupam s' tvojo gnado in pomozhjo,

tvojo voljo dopolniti, greha se varovati, in tako vezhno veselje in svelizhanje dosezhi. In vse to upam sato, ker si ti, moj Bog to obljubil, kteri si vsligamogozhen, nestonzhno dober, in svest v' svojih obljubah. Moj Bog, in Gospod! stori she vezhi to moje upanje.

L j u b é s e n.

Ljubim te moj Bog! iszeliga serza, in zhes vse sato, ker si sam v' sebi nar vezhi, vse ljubeshni in zhasi vredna dobrota in lepota. Is té ljubeshni do tebe mi je možhno shal savolj vsih grehov mojiga zeliga shivlenja, ker sim s' njimi tebe svojiga Boga rasshalil, in si terdno naprejsamem tebe, svojiga Boga, nikoli vezh rasshaliti, tebi samimu shelim flushiti, tebi v' vsih rezhéh dopasti, svojiga blishniga hozhem savoljo tebe, kakor sam sebe ljubiti, in tako shelim v' ti ljubeshni shiveti in umreti. O Bog,

ushgi v' meni ogenj svoje ljubeshni; de bom v' svojim serzu gorezho ljubeshen do tvoje dobrote vedno ohranil. Amen.

G r e v e n g a.

O Bog! fram me je, zhe premislil, kakshno je bilo do sdaj moje shivljenje. Vedno sim te shalil, bres shtevila sim greshil, greh na greh sim nakladal. Vender upam in se trosh-tam, de mi bosh grehe odpustil, se zhes me usmilil in mi persanesel, kakor si persanesel evangeljskimu, sgrevanimu ozhitnimu greshniku. Persanesi mi tedaj, o Gospod! sej vidish v' moje serze, de v' resnizi vse hudo-bije in pregrehe sovrashim. Perprav-ljen sim v' prihodno raji vse preterpeti, rajshi umreti, kakor vezh smertno greshiti. Radovoljno sprejmem is tvoje roke vse teshave in vse terplenje, ktero mi poslesh, de mi le grehe odpustish. Pridi tedaj o Svelizhar! Vem, de sim nevreden te prejeti, ali ne

glej o Gospod, moje nevrednosti in moje revšhine ampak glej, s' kakšnimi gorezhimi sheljami te skorej prejeti shelim.

Molitev po svetim Obhájilu.

Sahvalim te, dobrotljivi Svelizhar sa vse dobre, ktere fim is tvojih dobrotljivih rok prejel. Posebno te pa sahvalim sa to neskonzhno dobroto, ktero si mi danf skasal, de si mi dal vshivat svoje sveto Telo. Sposnam, de fim nevreden take frezhe, pa vender pridešh ti k' meni. Molim te praviga shiviga Boga, in te shelim ravno tako zhaštiti, kakor te angelji in vsi svoljeni svetniki v' nebesih zhašé. Tebi o Gospod! se popolnava vdam, štori s' mano kar ti dopade, kér vse fim perpravljen prenešti, in is ljubesh do tebe vse voljno terpeti. Moja volja je popolnava s' tvojo sklenjena. Tebi, o Gospod! srozhim svojo dušho in svoje telo. Tebi hozhem

vselej svest oštati, tebi flushiti, tebi popolnoma pokorn biti, in te zhes vse ljubiti. Is ljubesni do tebe, o Gospod! rad vse terpim, zhe mi she toliko teshav posblesh, in she s' tolikim terplenjam obloshih. Tudi rad ihe danf umerjem, zhe je tvoja sveta volja.

P r o s h n j a.

O Bog! kir si sgola dobrota, prosim te ponishno, de pomnoshish ali povikshash mojo vero, de poterdish moje upanje, in de vnameish mojo ljubesen. Naj bodo vse moje teshave in bolezhine, ki jih terpim v' pokoro mojih grehov. Vsami o Gospod! dopadljiv ta dar, in daj mi mozh, de is ljubesni do tebe she vezh rad terpim. Zhe she osdravim, daj mi gnado, de v' flare grehe vezh nasaj ne padem, in te nikoli vezh ne rasshalim. Varuj me pred hudizhovim skushnjavami v' smertni uri, kir le v' troji ljubesni

shelim skleniti svoje shivljenje. Osta-
ni v' meni, o Bog! vezhaj mojiga shiv-
ljenja, de tudi jest s' tabo sklenjen vezh-
no shivljenje dofeshem. Na tvojo ne-
skonzhno milost in dobroto se sanesem
in upam, de bojh ullishal mojo po-
nishno proshnjo.

*Tako vezhkrat v' serzu premish-
luj, in svojo bolesen voljno terpi.
Misli, de Bog ti jo je poslal. Ta-
ko bojh pokasal resnizhno ljubesen
do Boga.*

O p o m i n o v â n j e
sa bolnike po mnogih lastnostih Jesu-
sa Kristusa. Kader se premisli
kakor Bog.

Pred f. Obhajilam.

Glej, ljubi kristjan! Stvarnik ne-
bes in semlje se ponisha k' tebi priti,
in se s' tabo sdrushiti. Kolika perpra-
va je tedaj potrebna, de bi ti Jesusa

vredno v' svoje serze prejel. Misli, de prejel bosh per svetim obhajilu praviga, shiviga Boga, pred kterim angelzi trepezhejo, in mu s' straham streshajo. Sato rezi s' vso pohlevnostjo in s' ponishnim, sgrevanim serzam: O moj Bog in moj Gospod; vesse tresem pred tabo, ker dobro zhutim in sposnam, kako nevredna stvar sim. Sposnam, de sim ostuden gresnik, in nevreden tvoj otrok imenovan biti.

Obudi vero, upanje in ljubesen.

Po svetim Obhajilu.

Hvali na tihama Boga, svojiga nar vezhjiga dobrotnika. Prosi ga, de ohrani v' tvojim serzu strah boshji; prosi ga, de ti da mozhi sadoosti vselej po boshjih sapovedih shiveti, in nje-mu do konza svest ostati.

Kakor kralj.

Pred svetim obhajilam.

Glej kristjan! Jesuf nebesški kralj, pride k' tebi v' hišo; koliko frézha sa te. Ne pride s'zer s' unajno posvetno zhaštjo, kakor kak posemeljski kralj, ampak pride s' svojo nebesško drushbo obdan, s' nebesškimi angeli. Njegova zhašt in imenitnost je skrita v' podobi kruha, sato de se loshej bres strahu k' njemu perblishamo. Rezi torej k' njemu poln saupanja. O Gospod! bodi kralj mojiga serza, in stori, de bo moje serzé tebi vselej popolnoma vdano!

Po svetim Obhajilu.

Sadershi se spodobno v' prizho Jesufa, nebesškiga kralja, kakor storé dvorniki kader stojé v' prizho svojiga Gospoda s' veliko ponishnostjo in s' odkritimi glavami. Prosi ga, de bi njegovo kraljestvo k' tebi prishlo, kral-

jeſtvo gnade in reſnize. Njegoviga kral-
jeſtva pa ſamoreſh le s' pravo po-
terpeſhljivoſtjo ſe vredniga ſtoriti. Pro-
ſi ga tedaj prave poterpeſhljivoſti.

Kakor ſvat naſhe duſhe.

Pred ſvetim Obhajilam.

Glej, Jeſuf, naſh Svelizhar, te
s' ſvojo prizhnoſtjo pozhaſti. Kakor
je nekdaſ Zaheju rekel; tako danſ tu-
di tebi rezhe: Danſ hozhem v' tvoji
hiſhi oſtati; v' tebi hozhem prebivati.
Koliko veſelje more to ſa vſaziga bol-
nika biti. Zhe je ravno Jeſuf ſvet ſa-
puſtil in ſe k' nebefhkimu Ozhétu na-
ſaj vernil, je vender hotel v' Sakra-
mentu ſvetiga reſhnjiga Teléſa vedno
med nami prebivati, in tukaj nam
ſvoje gnade deliti. Perpravi mu te-
daj v' ſerzu vredno prebivaliſhe. Spra-
vi iſ ſerza, kar koli mu je ſoperniga,
ali kar bi ga ſhaliti vtegnilo.

Po svetim Obhajilu.

Danf je tvoji hišhi svelizhanje do-
fhlo. Premišli neskončno srečno,
která te je danf dofhla, ker si v' svoje
serze Jesusa prejel. Prosi ga odpu-
ščenja, ker si mu tako slabo prebiva-
lišhe perpravil. Sposnati morešh,
de je bilo tvoje shivljenje do sdaj vse
nerodno in Bogu soperno. Zhe še
osdravišh fkerbi, de svoje serzé vse-
lej zhišho in nedolšno ohranišh, in
tako Jesusu vredno in dopadljivo pre-
bivališhe perpravišh.

K a k o r u z h e n i k.

Pred j. Obhajilam.

Ljubi bolnik! bolésen, ki te je
sadela, je sa te shola poterpeshljivosti.
Glej! Jesus te uzhi terpeti. Jesus je
sa te terpel, in ti je pot krishov in
teshav pòkasal, po kteri tudi v' nebe-
sa priti morešh. De bi pa ti ne opé-

shal v' terplenju, se hozhe s' tabo fkle-
niti, in te s' svojo gnado podpirati.

Ob f. Obhajilu.

Jesuf je v' tvojim serzu nar bolj-
shi uzhenik. Poslufhaj njegov glas,
in mu rezi: Govori Gospod! tvoj hla-
pez poslufha. Rezi moji dushi: „Tvo-
je svelizhanje fim jest.” Vsi nauki Je-
susa Kristusa so nauki krisha, ponish-
nosti in poterpeshljivosti. Profi ga,
de bi ti mozh dal njegove besede ra-
suméti, in v' djanju spolniti.

K a k o r p a s t i r.

Pred f. Obhajilam.

Premisli dobroto, ktero danf prej-
meslh od nebeshkiga pastirja, Jesusa
Kristusa. On sam sebe tebi sa popot-
nizo da, in te spremi v' vezhno shivle-
nje. Jesuf je tisti dobri pastir, kateri
je dal svoje shivljenje sa svoje ovzhize,

de naš je rešil is oblasti peklénfkiego
sovrashnika. On je prelil sa naš do
sadnje kaplje svojo s. kri na krishu,
de je sbrisal naše krivize. Pa on naš
sše sdaj redí s' svojim méšam in s' svo-
jo kervijo. Glej! to dobroto ti hozhe
danš skasati; perpravi se, de ga vréd-
no prejmeš. Prosi ga odpushtenja
vših gréhov, in rezi: Sashel sim, ka-
kor sgubljena ovza, bodi milostiv me-
ni ubogimu, greslnimu zhloveku!

Po s. Obhajilu.

Nar vezhi veselje bošh storil Jesu-
su, nebéshkimu pastirju, zhe terdno
sklénešh na krive pota nikoli vezh ne
saiti, in kader osdravišh, tudi to na-
prejvsetje svesto in na tanko spolnišh.
Prosi ga gnade, de v' prihodno védno
njegova svesta ovzhiza ostanesh.

Kakor Odreshenik.

Pred f. Obhajilam.

Jesuf, tvoj Svelizhar in Odreshenik, te danš obišhe. On te hozhe svojiga saflushenja, terplenja in grenke smerti na krishu v sakramentu svetiga reshnjiga Telefa deleshniga storiti, ker se s' tabo sklène. Poglej! sveto obhajilo je sad njegoviga krisha, in nar shlahtnejshi sastava njegove ljubeshni do nas. Poglej! tukaj je ravno tisto télo, ki je bilo sa nas na krishu umorjeno; ravno tista kri, ki jo je Jesuf sa nas prelil, in s' njo zelo zhlovéshtvo odreshil.

Po f. Obhajilu.

Sahvali Gospoda sa vse dobrote; posebno pa, kér je sa te toliko terpel, in te je pred vezhnim terplenjam obvaroval. Daruj mu vse svoje terpenje in teshave, in bodi perpravljen is

ljubesni do Jesusa s'he vezh preterpeti; tako bosh dober in svest boshji otrok.

K a k o r o s d r a v n i k.

Pred s. Obhajilam.

Kako veliko veselje obzhuti bolnik, kader slishi, de pride sdravnik od kteriga upa dobiti pomozh in sdravje. Se troshta, de mu bo pomagal, in saj bolezhine pomanjschal. Glej! koliko veselje sa te, ker te pride dan obiskat sam nebeshki sdravnik Jesus Kristus, kteri ti bo dusho in telo osdravil. Kakor je vselej s' veseljam bolnike osdravljaj, kteri so ga profili, tako bo tudi tebe s' veseljam osdravil, zhe mu bosh le s' kerstiansko ponishnostjo svoje rane odkril, in ga pomozhi in usmiljenja profil.

Po f. Obhajilu.

Glej! sdaj imash v' sebi svojiga sdravnika; prosi ga, de ti rane saze-
li, in te osdravi; rezi s' evangelskim
bolnikom: Gospod! zhe le hozhesh,
tako me samoresh osdraviti. Saupaj
terdno, in sanesi se na njegovo ne-
skonzhno milost, gotovo ti bo pomagal.

K a k o r p r i j a t e l.

Pred f. Obhajilam.

Glej! nar boljshi in nar mozh-
nejshi prijatel te je prishel obiskat.
On je szer vedno med nami, vender
ti hozhe danš posebno snamnje svoje
ljubesni skasati, ker se na duhovno
visho s' tabo sklene, in s' tabo sklenjen
ostati hozhe. In o kolika frezha je s'
Bogam sklenjen biti! Odpri tedaj svo-
je ferze, prejemi Jesusa s' vso ponish-
nostjo, in rezi: Pridi, o Jesus! po tebi
moja dusha sdihuje.

Po f. Obhajilu.

Veseli se, ker imašh tako bliso sebe, ja v' sebi toliko mogozhniga pri-
jatla, Jesusa Kristusa. Prosi ga gna-
de de v' njegovi prijasnosti stanoviten
ostanesh, in vezhno shivljenje dose-
shesh.

K a k ô r o z h e.

Pred f. Obhajilam.

Premišli dobrote, ktere vsak dan
is dobrotljive roke nebeshkiga Ozheta
prejmesh! Noben dan ne mine, bres
de bi od Boga vezh dobrot prejel. Pa
tudi pomišli, kolikokrat si Boga sa vse
te dobrote rasshalil? Sposnaj, de si
sgubljeni sin, ker si toliko boshjih do-
brot sapravil. Stori, kakor je on sto-
ril. Versi se poln sgrevanja pred svo-
jiga nebeshkiga Ozheta in rezi: Ozhe!
greshil sim v' nebo in v' tebe, vezh
nisim vreden tvoj sin imenovan biti.

Lej! on ti na proti hiti, in s' veseljam
te bo v' svoje ozhetove roke sprejel,
in te peljal h' angeliski misi, kjer bošh
savshil Jesusa Kristusa. Perpravi se
ga vredno prejeti.

Po f. Obhajilu.

Obshaluj vse gréhe, s' kterimi si
tako dobriga Ozheta rasshalil. Prosi
ga, de te svojiga otroka ohrani.

K a k o r s h e n i n.

Pred f. Obhajilam.

Glej shenina tvoje dushe, kteri
pride v' terplenju te troshtatin v' nad-
logah te rasveselit! Kdaj ga bošh sa
toliko dobroto sadosi sahvalil. Obu-
di v' sebi gorezhe shelje Jesusa, ne-
beshkiga shenina, v' svoje serze prav
vredno prejeti, in rezi: O Gospod,
le tebe samiga zhes vse ljubim, in le

tebi se v' shivljenju in smerti ves isro-
zhim.

Po f. Obhajilu.

Poslušhaj sdaj nebeshkiga shenina,
kaj ti bo v' serzu govoril, in rezi: O
moj Jesus! govori, tvoj hlapez poslu-
sha. Tvoj glas mi je prijetnilhi, ka-
kor vse rezhi na svetu.

Mnoge molitve sa bolnike.

I.

*Molitev s' ktero bolnik Boga prosi,
de bi mu bolesen v' prid saleгла.*

Gospod! neskonzhno je tvoje usmi-
ljenje, velika je tvoja milost. Sposnam,
de vse je dobrota, kar nam ti posh-
ljesh. Vém, de tudi bolesen, ki si

mi jo poslal, je same dobrota. Daj mi gnado, de bi vselej s' tem, kar mi poshlješh, dovoljin bil, in te vselej ponishno zhaštil.

Imel sim sdravje, ti si mi ga dal, o Gospod! pa nisim vedel, kajimam; nisim spesnal dobrote, in sdravje sim v' nerodnostih napravil, namest, de bi bil tebi flushil. Poslal si mi sdaj bolesen, de bi se s' njo poboljšhal. O Bog! daj, de me bolesen sbrihta, de mi ozhi odpre, de me poboljšha, in na pravi pot perpravi. Sahvalim te, o Gospod! sa bolesen, s' ktero si me obiskal, ker ta me prav uzhi, kako prasno in nezhimerno je vse posvetno. Bolesen mi pokashe, kako hitro minejo vesele ure, v' kterih je zhlovek prasno, neumno, posvetno veselje vshival, in zhe je Boga shalil, mu drujiga ne ostane, kakor nepokoj, strah in shalošt. Bolesen me uzhi, kako hitro pretezhe zhaš nashiga popotvanja na svetu. Kmalo bo prishla tista ura, de bo treba iti v' vèzhnost

rajtengo dajat. Vender sposnam, o Gospod! de moje serze je s'he vse prevzh na svet navesano, tako, de ga tudi s'he bolesen od njega odtergati ne more. Ker pa dobro vem, de is svo- je lastne mozhi bres tvoje svete gnade se nikdar nobeden v' resnizi spreober- niti ne more, tako prosim, o Go- spod! daj mi svojo sveto gnado, de se is zeliga serza k' tebi obernem. Pod- péraj me v' slabostih, potroshtaj me v' teshavah in v' britkostih, ker le sa- mo per tebi se pravi in resnizhen trosht najde. Pridi v' moje gres'no serze, in vedno v' meni ostani. O Bog! ka- ko frezhno je serze, ktero tebe ljubi, in s' teboj sklenjeno je. Sposnam, zhe le kako drugo rezh ljubim, ka- kor tebe, se ti samerim, pa vender sim s'he sdaj le na polvetne rezhi na- vesan. O kako frezhna je s' teboj sklenjena dus'ha, v' tebi ona nar vezh veselje vshiva, kér je v' tvoji ljubesni vtopljen. Nje frezha je resnizhna, nje upanje ni prasno, ker ne shivle-

nje ne smert je ne bo lozhila od ne-
 beshljiga shenina, Jesufa Kristusa. O
 kako frezhni so she na tem svetu vsi,
 kteri v' resnizi is zeliga serza Jesufa
 ljubijo. To so tudi moje shelje, mo-
 je misli; tudi jest te hozhem sa naprej
 v' resnizi is zeliga serza ljubiti, in is
 ljubesni do tebe vse rad preterpeti.
 O de bi mogel nadomestiti, kar sim
 do sdaj samudil! Daj mi mozh, de te
 sazhnem ljubiti, in v' tvoji ljubesni
 stanoviten ostanem. Vgasi v' meni hu-
 do spazhenonagnjenje, ktero me ved-
 no moti, in od tvoje ljubesni odvra-
 zbuje. Poterdi me s' svojo gnado, o-
 mezhni mi serze, o Gospod! de vse svo-
 je pregrehe prav objokam, in jih ob-
 shalujem. Sposnam, de bres notra-
 nje shalosti in bres poboljšhanja vse
 sunanje dela, vsa bolesen in terplenje
 nizh ne pomaga. Vem, de me s' te-
 shavami, ki mi jih v' bolesni poshi-
 ljath, pokorish, in me na tem svetu
 ozhišiti shelish, de bi nekda v' vezh-
 nim ognju ne gorél. Hozhem si jih v'

prid oberniti. Rasvetli moje serze, de bom tudi notranje dušne rane sposnal, in jih sbe bolj, kakor telefne bolezhine, zhutil. Sposnam, de je moja dušha bolna in slo ranjena, ker je slaba, in sbe skoraj neobzhutljiva. Dajmi tedaj obzhutiti tesho tvoje roke, de me le posebno od dušne bolesni osdraviš, Vse moje terplenje naj bo vedna pokora, de le popravim in poravnam tebi storjene krivize.

Zhe ravno moje shivljenje ni bilo s' filnimi pregrehami in strašnimi hudobijami omadeshrano, ker nisim ravno take perloshnosti imel, vender je bilo tebi vedno soperno. Velikrat, ja bres shtevila, sim te rasshalil s' svojo sanikernostjo in lenobo, s' neumni mi besedami, s' hudimi mislami, in s' gerdimi deli. Lepi, shlabtri zhas, kteriga si mi dal, de bi samogel svojo dušho svelizhati, sim v' posvetnih neumnostih sapravit, in ah sgubljeniga zhafa vezh ne bo nasaj!

O Gospod! do sdaj sim bil gluh vsimu opominvanju; sametaval sim tvoje svete nauke; iskal sim svoje srezhe le v' zhalnim veselju; mislil sim, de le tisti je srezhen, kateri ima obilno premoshenje ali veliko bogastva. Srezniga sim shtel le tistiga, kateri od nobene teshave, in britkosti, od nobene nesrezhe in bolesni nizh ne ve. Ali sdaj sposnam, o Gospod! kako mozhno sim se golfal; sdaj vidim, de bi bil morebiti vekomaj pogubljen, ko bi me ne bile teshave in britkosti sadele; sdaj vidim, de mi je bolesen velik dobizhek, ker bolesen mi pokashe, kako prasne in nezhimerne so vse posvetne rezhi, in de more zhlovek le per Bogu svoje srezhe in svojiga veselja iskati.

Poglej s' milostljivim ozhesam, o Gospod! mene ubosiga, s' bolezhinami hude bolesni oblosheniga gresnika; daj mi gnado in mozh, de bi samogel vse teshave voljno prenesti, de bi mogel tako voljno in poterpesh-

ljivo terpeti, kakor si ti moj Svelizhar
voljno terpel. Daj mi gnado, de s'
veseljam terpim vse, kar mi poshljesh.
S' tvojim terplenjam sklenem svoje
terplenje. Daj mi mozh, de popol-
nama tvoji volji vdan se vsm tvojim
naredbam s' veseljam podvershem;
rad terpim, zhe mi she toliko ter-
plenja poshljesh, de lé s'tem svoje
pregrehe sbrishem, dolg plazham in
tvojo jeso potolashim. Ti nar bolj
vesh, o Gospod! kaj mi je k'pridu;
is tvoje roke vse rad prejmem, ker
vem, de po ozhetovo vedno same
skerbish. Ker sim toliko dobrot od
tebe prejel, sakaj bi ne bil dovoljin
s' teshavami, ktere mi poshiljash, ker
s' njimi le moje frezhe ishesh. S' ter-
plenjam me shelish ozhisliti, moje
serze od sveta odtergati, in ga k' sebi
nagniti.

Ker je pa mojim ozhem skrito,
kaj je meni boljshi, de umerjem, ali
pa de she osdravim, le sam ti dobro
vesh. Sato prosim, daj mi, kar tebi

dopade; kar vesh, de mi je koristno; s' vsm fim dovoljin. Naj se sgodi tvoja volja.

O Gospod! v' nar vezhim terplenju v' nar hujshih bolezhinah te zhashim in hvalim. Sposnam, kako potrebno mi je terplenje; vem, de bres terplenja ne morem nebeshke zhashi dosezhi. Tudi ti, moj Svelizhar! si le po terplenji shel v' svojo zhash. Sam si rekel, de vsi, kateri hozhejo sa tabo priti, bodo mogli veliko terpeti. V' terplenju se tvoji prijatli sposnajo, stori me deleshniga tvojiga svetiga terplenja, de s' tabo vedno sklenjen ostanem, in nekda nebeshko zhash dofeshem.

Kako naj se bolnik v' sazhetku svoje bolesni Bogu isrozhi.

Vfigamogozhni Bog, nesapopadljive so tvoje pota, po katerih na k' sebi vabish! Tebi je dopadlo me s' bolesnjo obi-

flati; vem, de me s' tem k' sebi klizhefh; sato naj bodo moje perve in sadnje bese-
de: Isidi se tvoja volja. Zhe je k' mojemu pridu, de fhe osdravim, Bog mi lah-
ko spet sdravje da. Obljubim pa terd-
no, zhe fhe sdravje dofeshem, sana-
prej vse drugazhi boljshi in bolj bo-
gabojezhe shiveti; zhe je pa volja boshja, de is te bolesni vezh ne vsta-
nem, in konzham zhasno popotvanje,
naj se sgodi, kakor Bog hozhe. On,
dobrotljivi nebeshki Ozhe, vse prav
stori. Zhe tudi v' kratkim umerjem,
vem de me nebeshki Ozhe k' sebi kli-
zhe; na njegovo milost, in neskonzh-
no usmiljenje se terdno sanesem, in
upam, de se mi ne bo nizh hudiga
sgodilo. Jesus nam je boshjo ljube-
sen osnanil; kaj se zhem tedaj bati
umreti, ker grem k' ljubesnjevimu O-
zhetu. Na svet me tudi nobena rezh
ne veshe; sej vidim, kako minljivo je
vse, kako prasno in nezhimerno. Kaj
me zhe svet veseliti, sej vidim, de vse
posvetno sgine, kakor senza. Srezh-

ni tiſti, kateri v' gnadi boshji ſklene ſvoje ſhivljenje! Kaj bi ſe bal umreti, ker more tako biti! Svoje truplo ſrozhim ſpet zherni ſemlji, is ktere je vſeto. Bog pa, kateri me je zel zhaſ mojiga ſhivljenja varoval, ſe troſhtam, de me tudi v' ſadnji uri ne bo ſapuſtil. Zhe tudi truplo umerje, me tamkej boljſhi, vezhno ſhivljenje zhaka. Kdor v' Jeſuſa veruje, bo vekomaj ſhivel. Sej vem, de tukaj na ſvetu nimamo praviga ſtanovanja, le popotniki ſmo, prihodniga iſhemo. Rad ſapuſtim ſvet, kjer ni drusiga kakor vedni boj, vedna vojſka, de bi le po tem ſhivljenju doſegel krono vezhne zhaſti.

Jutrajna molitev bolnika.

Vſigamogozhni, dobrotljivi Bog! ſahvalim te, de ſi mi dal dozhakati danaſhniga dné, kteriga v' tvojim imenu ſazhnem. Lepo perloſhnoſt imam tebi ſluſhiti in ſa ſvelizhanje ſvoje duſhe ſkerbeti. Tvoja dobrota me je

nozojshno nozh pred vsim hudim obvarovala. Bres tvoje pomozhi zhlovek samore svoje shivljenje ravno tako malo ohraniti, kakor malo si ga samore sam dati.

Danasхни dan mi je spet novo snamnje tvoje neskonzhne ljubesni, ker me novo jutro v' novizh rasveseli. Zhutim v' svojih udih polajshanje svojih teshav. Zhasht in slava ti bodi sa to dobroto! Hvali moja dusha Gospoda, in ne posabi njegovih dobrot, ker mi grehe odpushta, me osdravi in ohrani! Neskonzhno je njegovo usmiljenje nad vsimi, kateri se ga boje; kakor pravi ozhe je usmiljen do vsih svojih otrok. Gospodova milost je od vekomaj do vekomaj.

Ker je tebi dopadlo, o Gospod! me she per shivljenju ohraniti, daj mi gnado, de danasхни dan tebi k' zhasht, k' pridu svojiga blishniga in k' svelizhanju svoje dushe obernem; odshe ni mi vse nepokojne in shalostne misli; daj mi gnado prave poterpeshljivosti,

in rasvefeli moje ferze. O! de bi me bolesen poboljšhala, de bi sa naprej sdravje, zhe mi ga ſpet dodeliſh, bolj zhiſlal in bolj ſkerbno varoval. Premišljovati hozhem in ſhalovati zhes ſvoje pregrehe, ker ſim te ſ' nji- mi tolikrat raſſhalil, in ſdaj v' bo- lesni ſklenem in terdno obljubim ſanaprej, zhe ſhe oſdravim, veſ drugi biti, vſe drugazhi ſhiveti. Po- magaj mi ſtariga zhloveka iſlezh in noviga oblezhi. Daj mi mozh, de vſe napazhne navade, hude ſhelje in nagibe popolnoma iſ ſerza ſpravim, in te ſ' zhiſtim ſerzam ljubim. Zhe ſi pa po ſvoji neſkonzhni modroſti ſkle- nil, me v' tej bolesni iſ tega ſveta po- klizati, glej: perpravljjen ſim. Moja volja je ſ' tvojo ſklenjena, vſe, kar ti narediſh, je prav, ſ' vſim ſim dovol- jin. Le daj mi gnado, de v' pravi veri in v' tvoji gnadi ſklenem ſvoje ſhivljenje. Daj, de pridem v' tiſto frezhno vezhno prebivaliſhe, ktero nam je Jeſuf Kriſtuſ, naſh Svelizhar

v' nebeshkim kraljestvu perpravil. Daj mi, o Gospod! de v' tvoji prijasnosti umerjem, naj she bo, kader koli hozhe; vem de srezhen bom po tem. Tvoja beseda mi je saštava, sam si rekel: Srezhni so, kateri v' Gospodu umerjó.

Druga jutrajna molitev.

Sahvalim te, usmiljeni nebeshki Ozhe, de si mi dal danashniga dneva dozhakati. Koliko jih je morebiti to nozh umerlo, kateri bi snebili shiveli; pa ti si jih v' vezhnost poklizal. Sdaj bi imel perzheti opravila svojiga stanu, ali tvoja volja me je s' bolesnijo na posteljo perklenila. Vef vdan v' tvojo sveto voljo hozhem voljno terpeti, kakor je Jesus, moj Svelizhar in moj sgled, voljno terpel. Pa tudi moliti hozhem, kakor je on molil: Ozhe! vsami ta kelh od mene. Zhe je mogozhe, vender ne moja, ampak tvoja volja naj se sgodi. Tvoja volja naj

se sgoti ne le danš, ampak vselej,
zeli zhaš mojiga shivljenja.

O Marija, mati boshja! ti si
sdravje bolnikov, ti sama si skusila
veliko terplenje in shaloſti, bodi mi
tedaj mati vſiga uſmiljenja, bodi mi
pomozhniza. Sproſi mi per ſvojim
ſinu Jeſufu, de mi polajſha terple-
nje. Angel varh, in vſi boshji ſvetni-
ki, poſebno moj patron, profite sa
me. Kakor ſte vi na ſvetu veliko ter-
peli, in s' terplenjam doſegli nebeſh-
ko zhaſ; tako hozhem tudi jeſt po va-
ſhim ſgledu voljno terpeti, ker ſhe-
lim v' vaſho tovarſhijo priti.

Vezhérna molitev bolnika.

Spet je dan minil; in ſpoſnam,
o uſmiljeni, nebeſhki Ozhe, de ſim
tudi danš veliko dobrot od tebe pre-
jel; sa nje te ſahvalim is zeliga ſerza.
Reſ je, de ſi me obiſkal danſi s' novim
terplenjam, pa poſlal ſi mi tudi do-
bre, uſmiljene prijatle, kteri ſo me

v' bolesni in v' teshavah troshtali. Dal si tudi sdravilam mozh meni pomagati, v' vsih rezheh se obilno kashe tvoje usmiljenje proti meni; zhasht in hvale ti bodi. Daj mi tudi to nozh svojo gnado, de bi s' pokojnim spanjam pomanjschal svoje bolezhine. Varuj me pred vsimi nesrezhami, posebno pa pred naglo smertjo. Zhe mi pa tudi to nozh poshljesh veliko terplenje in hude teshave, tako mi poshli profim, tudi svojo mozh, de ne opeham, in v' boju s' svojo slabostjo ne omagam, ampak terdno in stanovitno vse tebi k' zhashti rad terpim. Dobro vem, de tistim, kteri tebe ljubijo vse k' dobrimu saleshe.

Tudi hozhem svojo vest na tanko sprashati; kaj sim pretezheni dan greshil. Pregledati hozhem svoje serze, kako bi obstal, ako bi me sodnik zeli-ga sveta to nozh k' sebi poklizal, in rajtengo od mene terjaj.

Vsak danjo sprashovanje vesti bolnika.

Bolnik naj se vsak dan tako sprashuje:

So bile moje misli Bogu dopadljive? Sim bil vselej perpravljen, vse po boshji volji voljno terpeti? Sim sposnal boshje dobrote, in skerb, ktero Bog sa me ima? Sim hvalil Boga sato? Sim obudil vero, upanje in ljubesen? Sim rad od Boga in od boshjih rezhi se pogovarjal? Sim bil hvaleshen sa prejete dobrote? Sim dal tistim, ki so okoli mene, lep sgled kershanske poterpeshljivosti, krotkosti, in pokorsbine pod boshjo voljo? Nifim nikogar pohujshal, ne s' besedami ne s' djanjam? Nifim bil zhmern, ali pa prevezh siten? Imam morebiti tako nagnjenje k' starim pregreham? Sim sposnal vse svoje pregrehe? Sim jih prav obshaloval, in shelel jih popraviti? Sim daroval Bogu vse svoje

teshave in bolezhine? Sim odpustil sovrashnikam? i. t. d.

O Gospod! odpusti mi vse grehe po svoji veliki milosti. Sposnam, de sim te danš velikrat rasshalil. Ali v' resnizi se hozhem sdaj poboljšhatj, od vsiga spazhenja hozhem svoje serze odtergati, in ozhišliti. S' tvojo gnado si hozhem persolevati vse skushnjave premagati. Dobrotljivi Ozhe! daj mi mozh, de to naprejvsetje in tvojo sveto voljo sa naprej v' vsih rezheh spolnim. S' to proshnjo se ti to nozh perporozhim, bodi moj trosht, bodi moj pomozhnik, moje sdravje! Zhe je pa ta nozh sadnja sa - mé, daj mi, Gospod, frezhno sadnjo uro. Stori me deleshniga vezhniga svelizhanja po Jesusu Kristusu. Amen.

Druga vezhérna molitev bolnika.

Gospod! ponishno te sahvalim sa danashni dan, ki sim ga preshivel. Terd dan je bil same, veliko sim mo-

gel terpeti, pa vse sim preštal. Tudi sa naprej hozhem rad terpeti in nikoli ne godernjati, zhe mi ravno po nozhišhe vezhi terplenje pošhlješh. O nebesški Ozhe! ti si mi dal mozhi sadošši terplenje zeliga dneva preštati, upam tudi, de mi bošh dal mozh terplenje, ktero bo po nozhi zhes me prišhlo, voljno prešesti. Kakor je Jesus, moj Svelizhar, ves v' tvojo voljo vdan, v' svojim terplenju prenozhil, takrat, ko si ga ti po angelju potrošhtal in poterdil, tako se ti tudi ješ po njegovim sgledu to nozh perporozhim, mémo téga terdno obljubim is ljubeshni do tebe s' tvojo s. gnado vse rad in poterpeshljivo prenešti, kar mi pošhlješh.

O Maria, mati boshja! tudi ti mi kashesh lep sgled prave poterpeshljivošši. V' vsih svojih shalošših in britkošših nisi drujiga mislila, kakor: Gospodova dekla sim, naj se sgodi po tvoji besedi! Tako hozhem tudi ješ vselej rezhi v' nar vezhih bolezhínah:

Gospod! tvoj hlapez (tvoja dekla) sim, tvoja volja naj se nad menoj sgodi. Vsi angelzi in svetniki! tudi vam se perporozhim v' shivlenju in smerti, de sa me profite. Amen.

M o l i t e v

bolnika ob nedélih in prasnikih.

O nebeshki Ozhe! kako s' veseljam se spet danš tvoji otrozi v' hishi molitve vkup s. hajajo, tebe zhaštit in hvalit. O kako rad bi tudi jest v' zerkv shel, ali bolesen, ki si mi jo poslal, mi tega ne perpušti! Tvoja volja je, de morem v' postelji oštati; pa tudi tukaj te hozhem hvaliti in moliti, sej ti, o Gospod! vse vidish, vse dobro vesh. Tudi na postelji samorem tvojo besedo premishljovati. Ref je, de se ne morem sdaj sdrushiti v' zerkvi s' drugimi brati v' Kristusu, ali veselje in mozh k' molitvi mi daje sgled mojiga Svelizharja, kateri je tudi zeleznozhi v' samoti premolil. Ne morem

sda j s' telefam prizhijozh per sveti
 mas hi biti; pa sam sebe vender samo-
 rem tebi darovati, kakor se ti je tvoj
 ljubesn jivi Sin na s. krishu daroval.
 Ne morem perstopiti k' angelfki misi,
 in savshiti sakrament svetiga reshnjiga
 Teléfa, ali vera me uzhi, de samo-
 rem v' duhu ravno té gnade deléshen
 biti. Ne morem v' zerkev iti, in ondi
 pred spovednikam svojih grehov se
 obtoshiti, sato se hozhem pred tabo
 ponishati, o nebes hki Ozhe! tebi ho-
 zhem svoje gréhe povedati, sakaj pri-
 zho tebe sim gres hil', in v' prizho tebe
 sim hudo storil. Tebe hozhem s' po-
 nishnim, potertim in shalostnim ser-
 zam gnade in usmiljena profiti. Bodi
 milostiv meni ubogimu, gres hnimu
 zhloveku. Terdno obljubim, sa na-
 prej vselej po tvojih sapovedih shiveti,
 in is ljubesni do tebe vse rad preter-
 peti. O kolikokrat sim bil s' marslim
 serzam v' zerkvi! kakorshen sim noter
 shel, takshen ven. Slis hal sim vezh-
 krat tvojo besédo, ali nizh mi ni k'

serzu shla, vse je bilo same sastonj;
in ti si vender s' mano vedno poterple-
nje imel. O, zhe mi she sdravje do-
delish, ves drugazhen hozhem biti!—
Ozhitno hozhem svoje poboljšhanje po-
kasati, in se tvoje prijasnosti vredniga
storiti.

*Kako samore bolnik doma
svéte mashe deleshen biti.*

*Kader slishi posvananje, naj tako
moli.*

Ob sazhétku s. Mashe.

V figamogozhni Gospod, nebéshki O-
zhe! rad bi bil jest prizhijozh per sve-
ti mashi; ali ti vidish mojo slabost, de
mi ni mogozhe v' zerkev iti. Sato se
na postelji spovém tebi, vfigamogozh-
nimu Bogu, sveti Marii, vlelej divizi,
svetimu Mihelu Arhangelju, svetimu

Janesu karstniku, svetima Aposteljnama Petru in Pavlu, in vsem svetnikom, kar sim gréshil s' mislijo, besedo in djanjam; moj dolg — moj dolg, moj nar vezhi dolg. Sato prosim tebe do brotljivi, nebéshki Ozhe, bodi milostljiv meni ubogimu, greshnimu zhlovéku. Persadeti si hozhem sa naprej vselej po tvoji volji svesto shiveti. Milosti, odvese, odpushtenja vseh svojih gréhov te prosim. Gospod, usmili se! Krište, usmili se! Gospod, usmili se!

G l o r j a.

Zhašt bodi Bogu na vishavah, in mir ljudém na semlji, kteri so dobre volje. Hvalite Gospoda, sakaj on je do brotljiv, in njegova milost je ne skonzhna. Hvaljen bodi Jesus, Sin nar vikshiga Boga! moj Gospod! moj Odreshenik! Is ljubesni do nas si terpel in umerl, sdaj pa sedish na desnizi Boga Ozheta. Molim in zhaštima

te tudi jest v' terplenju, v' bolesni. Shelim, voljno terpeti, de bi dosegel nekda j frezho, tebe s' Bogam Ozhetam in f. Duham vekomaj zhaštiti in hvaliti.

M o l i t e v.

Bog! kateri si sgola dobrota, ti dajh sdravje in frézho tištim, ki v' té vérjejo. Glej! k' sedeshu tvoje ne-
fkonzhne milosti se blisham in pomozhi prosim. Poglej milostljivo mene revniga bolnika, uflishti moje sdiho-
vanje. Dodeli sopet sdravje meni in tudi všim drugim bolnikom, de te bomo, v' tvoji sveti hišhi sdrusheni, hvaliti in zhaštiti samogli. Po Jesufu Kristusu Gospodu nashimu. Amen.

*List svetiga Apostelna Jakopa v'
5, p. 7 — 12 v.*

Bratje! bodite poterpeshljivi do Gospodoviga prihoda. Glejte! kmet

zhaka drasiga sadu semlje, in voljno poterpi, dokler dobi sgodni in posni desh. Bodite tedaj tudi vi poterpeshljivi, in poterдите svoje ferze, sakaj prihod Gospodovi se blisha. Nikar ne sdihujte eden soper drusiga, bratje! de ne bote sojeni. Glejte! lodnik pred durmi stoji. Bratje! vsamite preroke v' sgled filne smerti, terplenja in poterpeshljivosti, kateri so v' imenu Gospoda govorili. Glejte! srezhne imenujemo té, kateri so preterpeli. Slishali ste od Jobove poterpeshljivosti, in ste vidili konz Gospodovi, de je Gospod milostiv in usmiljen.

Evangelíi svetiga Janesa 5, p. 2 —
16, v.

V' Jerusalemu je ovzhja kopel, ktera se po hebrejsko Betsajda imenuje, in je pet lop imela. V' tih je leshala velika mnoshiza bolehnih, flepih, kruljevih in suhoudnih, kateri so zhakali plivkanja vodé. Sakaj Angelj Go-

spodovi je ob enim zhasu doli stopil v' kopel in voda je plivkala. In kdor je po plivkanju vode prvi v' kopel stopil, je osdravil, ktero bolesen koli je imel. Je bil pak ondi neki zhlovek, kteri je ofem in trideset let bolan leshal. Kader je tega Jesus leshati vidil, in sposnal, de je tamkej she veliko zhasa bil, mu rezhe: Hozhes sdrav postati. Bolehni mu je odgovoril: „Gospod! nimam zhloveka, de bi me, kader se voda skali, v' kopel djal; sakaj, preden jest pridem, she kaki drugi pred mano doli stopi.” Jesus rezhe njemu: „Vstani, svojo posteljo vsami in bodi!” In tisti zhlovek je prezej sdrav postav; vzel svojo posteljo, in shel. Potlej ga je Jesus v' tempelnu nashel, in mu je djal: Nikar vezh ne gres hi, de se ti kaj hujshiga ne sgodi. Tisti zhlovek je shel in judam povedal; de je bil Jesus tisti, ki ga je osdravil.

Kredo ali Véra.

Verujem v' Boga Ozheta, kteri je nebo in semljo stvaril, vse ohrani in visha. In v' Jesufa Kristusa, sina njegoviga edinorojeniga Gospoda našiga, užhenika in svelizharja, kteri je is ljubesni do naš zhlovek postal, terpel in umerel. Tretji dan od smerti vstal, shel v' nebesa, kjer s' Bogam Ozhetam shivi in kraljuje. Pa spet bo prishel sodit shive in mertve. Verujem v' svetiga Duha, duha reznize in ljubesni, kteri me rasvetli in k' dobru napeljuje. Verujem vse, kar sv. mati katolshka zerkev verovati sapoveduje. V' tej katolshki veri shelim shiveti in umreti; in upam, kadar bom od smerti vstal, priti v' tovarshijo svoljenih svetnikov vshivati vezhno svelizhanje. Amen.

P e r d a r o v a n j u.

Dobrotljivi, nebeshki Ozhe! ka-

kor maslnik tebi kruh in vino daruje, tako se ti tudi jest sam sebe darujem. Vse svoje terplenje, teshave in bolesni is ljubeshni do tebe radovoljno prenesem, in sim perpravljien vse rad terpeti, kar mi ti, dobrotljivi Bog poshljesh. Tebi dopadljivi dar shelim biti, sato ti darujem vse svoje misli, shelje, besede in dela. Ne sanizhuji tih darov, zhe sim ravno greshnik: spomni se kervi svojiga Sina Jesusa Kristusa, ktera je bila sa nas prelita. Jest shelim, de bi bilo moje serze svet altar, in zelo moje shivljenje tebi dopadljivi dar. Skosi Jesusa Kristusa Gospoda nashiga. Amen.

M o l i t e v.

O Bog! per tebi je usmiljenje, per tebi je obilno odreshenje; dodeli mi svojo sveto gnado, de s' tvojo pomozhjo vse poterpeshljivo prenesem, in po tvoji volji spet sdravje doleshem,

in v' zerkev, sa vse prejete dobrote
te sahvalit, priti samorem.

P e r S a n k t u s u.

Povsdigni se moja dusha k' Bogu,
Gospodu nebesin semlje. Sdrushi se
s' angeli in vsimi boshjimi svetniki,
hvali Boga sa vse dobrote, in klizhi:
Svet! Svet! Svet! je Gospod Bog Sa-
bot nebefa in semlja so polne tvoje
zhasi, hvaljen bodi kateri pride v' Go-
spodovim imenu!

P o S a n k t u s u.

Nebeshki Ozhe, Ozhe vsiga uf-
miljenja! daj, de bo moja flushba
tebi dopadljiva. Ker v' zerkev priti
ne morem, se v' duhu sdrushim s'
vernim kristjani v' zerkvi, s' sveto di-
vizo Marijo, in s' vsimi svetniki, kateri
s' tabo v' nebesih kraljujejo. Daj, sveti
Ozhe, de nas njih ljubesen v' nashi
revshini, v' nashih nadlogah podpira,

in po njih prošnji nam dodeli tvojo
všigamogozhno pomozh vselej obzhu-
titi, in nekdej v' nebseh s' njimi
sdrushenim biti.

Per povsdigovanju.

Verujem, de to, kar masnik
sda v' zerkvi povsdiguje, je shivo te-
lo in prava kri Jesusa Kristusa, Sina
boshjiga, jagnjeta boshjiga, mojiga
Boga, mojiga Odrešenika, mojiga
Gospoda. Njega molim, v' njega sa-
upam, njega zhes vse ljubim, in nje-
mu do konca svest ostati shelim.

O Jesus! daj mi sposnati vse moje
grehe in dodeli mi britkost serca,
ktero je imela gresniza v' Jerusalemu
per tvojih nogah, de tukaj v' tvoji
ljubesni vredno objokam vse krivize
zeliga shivlenja, in de bom jest, re-
ven gresnik, od vsih grehov ozhi-
šen vezhniga shivlenja vréden.

P o p o v s d i g o v a n j u.

O usmiljeni, nebeshki Ozhe! tvoja volja je bila, de je tvoj ljubesnivi Sin, Jesus Kristus sa nas terpel in umerl. Savoljo tega Jesusoviga daru poglej mene revniga bolniga, in dar, kteriga ti na postelji opravim, naj bo tebi dopadljiv, kakor ti je bil prijéten dar pravizhniga Abelna. Daj, de bo ta moj dar od tvojiga svetiga angela na nebeshki altar pred té poloshen, in de bom s'nebeshkim shegnam in gnadami napolnjen.

Profimte, nebeshki Ozhe! usmili se tudi vsih bratov in sester, kteri so se v' veri is tega sveta lozhili. Dodeli jim vezhni mir in pokoj svelizhanih.

Ozhe nash. i. t. d.

J a g n j e b o s h j e.

Verujem Jesus Kristus, moj Svelizhar, de si nam is sgole ljubesni do

naš, mir na sémljo pernefel, torej poln saupanja rezhem: Jagnje boshje, ki odjemljesh grehe vfiga sveta, usmili se. Daj mi tisti mir, ki si ga obljubil, in kteriga svet ne more dati.

D u h o v n o O b h a j i l o .

Na vekomaj bodi hvaljen in zhefhen, Jesus Kristuf, v' nar svetejschim sakramentu! Jest te ljubim is zeliga ferza, bolj od vsih drusih rezhi, ker si mene, revniga greshnika, toliko ljubil, in si sam na sebi vse ljubésni vréden. O ljubi moj Jesus! jest te shelim tako prejeti, kakor te drugi bogabojezhi kristijani v'zerkvi prejmejo. Kér pa savoljo slabosti svojiga telefa v'zerkev ne morem, pridi ti o Jesus! k' meni, napolni mi ferzé s' svojo ljubesnijo, in védno per meni ostaní. Amen.

M o l i t e v.

O Bog! kteri is milosti svoje otro-
ke tepesh, de bi se poboljšhali, daj
mi veselje, ktéro le samo tvoja gnada
dodeliti samore, de per bolezhinah,
in she tolikih telesnih slabostih prave
poterpeshljivosti ne sgubim, in vedno
dušhni mir ohranim. Po Jesusu Kri-
stusu Gospodu našimu. Amen.

S h e g e n.

Dobrotljivi, nebeshki Ozhe! do-
deli mi ti sam svoj shegen is nebes,
kteriga sdaj v' zerkvi po masnniku sa-
dobiti ne morem. Shegnaj vse moje
teshave in terplenje, mojo bolesen.
Shegnaj zelo mojo hisho, in tvoj svet
shegen naj nikoli od mene ne sgine.
Tako sklenem svojo andoht, poln sau-
panja v' tvojo pomozh. Perpraviti ho-
zhem svoje serze sa novo terplenje,
ker se terdno sanesem, de mi toliko
ne bosh naloshil, kar bi prestati ne

mogel. Varuj me pred nevoljo in pred vsim gréham. Poterdi me v' dobrim, stori me veseliga v' nadlogah; vodi me po vsih potih, in perpeljaj me v' vezhno svelizhanje. Amen.

Perpravlanje bolnika Sakrament svetiga posledniga olja vredno prejeti.

Ljubi kristjan! Sakrament svetiga posledniga olja, kteriga bosh sdaj prejel, je obilni studeniz boshjih gnad, zhe ga prav vredno prejmesih. S. posledno olje sbrishe ostanke gréhov, stori mozhno dusho v' vojski soper skusnhjave, stori kristjana poterpeshljiviga v' bolesni in serzhniga v' teshavah in bolezhinah; poterdi bolnika v' ljubeshni boshji, in da, zhe je Bogu k' zhashti, tudi telesno sdravje. Skleni se tedaj v' Duhu s' Jesusam Kristusam in prosi ga, de bi se ravno tako voljno, ves v' boshjo voljo vdan k'

smerti perpraviti samogel, kakor se je Jēsus perpravil.

T e r r e z i :

Jēsus! moj Gospod, moj Svelizhar! S' velikimi sheljami shelim prejeti Sakrament posledniga olja, de bi se v' duhu s' tabo sklenil, in se tako k' smerti perpravil, kakor si se ti na oljski gori perpravil. Tvoji sveti volji se popolnoma srozhim in od tebe pomozh dobiti saupam, kar si po svojim apostelnu Jakopu obljubil, rekozh: „Je kdo med vami bolan, naj posihlje po zerkvéne masnike. Oni naj molijo nad njim, in naj ga s' oljam pomashejo v' imenu Gospoda, in vérna molitev bo bolniku pomagala, in Gospod bo dal, de mu bo boljshi; in zhe je v' grehih, mu bodo odpusteni.“ Prosim te, nar dobrotljivishi Svelizhar! osdravi me s' gnado svetiga Duha vsih dušnih in telesnih slabost. Odpusti mi grehe, reshi me vsih bo-

lezhin, ki jih terpim, in daj mi, zhe je tvoja sveta volja, de se snotraj in sunaj s' tvojo milostjo popolnoma osdravim. Kteri shivish in kraljujesh s' Bogam Ozhetam in s. Duham od vekomaj do vekomaj. Amen.

Per masanju s' svetim oljam na ozhéh, naj bolnik na tihama rezhe:

S' tem svetim pomasanjam mi odpusti, o Gospod! po svoji veliki milosti vse grehe, kar sim jih s' poglédam storil.

Fer masanju na ushesih.

S' tem svetim pomasanjam mi odpusti o Gospod! po svoji veliki milosti vse grehe, kar sim jih s' poslušhanjam storil.

Per masanju pod nosam.

S' tem svetim pomasanjam mi

odpuſti, o Goſpod! po ſvoji veliki miloſti vſe grehe, kar ſim jih s' poduham ſtoril.

Per masanju na ſhnablih.

S' tem ſvetim pomasanjam odpuſti mi o Goſpod! po ſvoji veliki miloſti vſe grehe, kar ſim jih s' govorjenjam in pokuſam ſtoril.

Per masanju na rokah.

S' tem ſvetim pomasanjam odpuſti mi o Goſpod! po ſvoji veliki miloſti vſe grehe, ker ſim jih s' dotikanjam ſtoril.

Sahvala po prejetim Sakramentu ſ. poſledniga olja.

Sahvalim te dobrotljivi Svelizhar Jeſuf Kriſtuſ ſa veliko gnado, ktero ſi mi ſkosi ſvojiga nameſtnika ſkaſal, ker ſi mi dal prejeti Sakrament ſ. po-

fledniga olja. „Hvali moja dušha Gospoda! kar je v' meni in sunaj mene, naj hvali njega, in naj ne posabinjegovih dobrot. On odpushta moje grehe in me obdaruje s' gnadami in s' milostjo." To sveto masilo, ktero sim prejel, naj bo meni h' dušnim in telesnim ozhišhenju. To sveto olje naj mi bo bramba pred notranjimi in unanjimi skušnjavami, de bom s' tem svetim Sakramentam pokrepzhan vse teshave in terplenje v' bolesni voljno in serzhno preštati samogel. Poln saupanja te prosim, o Jesus! daj mi zhutiti mozh tvoje svete gnade. Ozhišti me popolnoma vseh grehov, in persanesi mi shtrafenge, ki sim jih s' gréham saflushil. Reshi me od strahu in shaloſti. Daj mi mozh, de bi vse skušnjave premagati samogel. Dodeli mi spet sdravje, zhe je to k' pridu moje dušhe, vender ne moja, ampak tvoja volja naj se sgodi. Stori s' mano, o Gospod! kakor se tebi sdi. Ti nar bolj vesh, kaj mi je k' sveli-

zhanju potrébno. Tebi se ves srozhim,
o Gospod! stori s' mano po svoji ne-
skonzhni milosti. Moja dusha! hvali
Gospoda, in ne posabi njegovih do-
brot. On dobrotljivi Bog mi svojo mi-
lost daje.

*Mnoge molitve in premish-
lovanja per bolnikih.*

Kako naj se bolnik ves Bogu srozi.

Vsagamogozhni Bog, nebeshki
Ozhe! Ti si me s' hudo bolesnijo obi-
skal. Tvoja roka me je sadela. Ob-
loshil si me s' teshavami in bolezhina-
mi. Ali dobro vem, de ti vse prav
ravnash; tudi nesrezhe, britkosti in
shalosti, ki nam jih poshiljash, vesh
k' nashimu pridu oberiniti; sato naj
bodo moje perve in sadnje besede:
tvoja volja naj se sgodi. S' vsm sim
dovoljin, kar mi ti, o Gospod! po-
shljesh. Ker sim bres shtevila veliko

dobrot v' sdravju is tvoje roke prejel, tudi sdaj ponishno vef v' tvojo voljo vdan prejmem bolesen, ki si mi jo poslal. Zhe je tvoja sveta volja, de she osdravim, obljubim ti, o Gospod! v' prihodno vse drugazh shiveti in bolj svesto tebi flushiti. Nikoli ne bom vezh tvojih sapoved tako premishljeno prelomil, in teshalil, ampak svet, priden boshji flushabnik si bom biti persadeval. Zhe si pa sklenil, o Gospod! me v' ti bolesni v' vezhnost poklizati, zhe si mi smert namenil, in de skoraj bom mogel umreti; zhe je ta moja sadnja bolesen, is ktere ne bom vezh vstal, in zhe se morebiti blissha konz mojiga shivljenja, naj se sгоди vse po tvoji sveti volji, o Gospod! Stori s' mano po svoji neskonzhni milosti, dobrotljivi, nebeski Ozhe. Ti sam narbolj vefh, kaj je meni k' pridu, in k' svelizhanju moje dushe. Tebi se popolnoma vef srozhim, in pred tabo se do konza ponisham, ker sim perpravljen s' tvojo sveto gnado s'

všim dovoljin biti, kar mi poshlješh. Vem, de je skrito pred mojimi ozhami, kaj se bo s' mano sgodilo. Ne vem, ako osdravim ali umerjem. Ali nizh me to ne ušrafhi, sej Bog, on nar modrejishi Go'pod, je moj Ozhe, ki dobro vé, kaj s' svojim otrokam déla. Skrite in nesapopadljive so Gospodove pota; kdo jih bo sposnal? Zhe umerjem, nizh me to prevezh ne fkerbi, ker vem, de me moj dobrotljivi Ozhe klizhe, na njegovo milost se popolnoma sanesem. On me per sebi imeti hozhe. Kaj se bom bal k' svojimu Ozhetu iti? In kaj imam na svetu dobriga, de bi bil shalošten svet sapustiti, in iti tje v' boljšhi shivljenje? Drusiga nimam, kakor teshave, fkerbi, šrah in shalošt. Nimam je na svetu vesele ure; pazh je ref, de na svetu smo v' dolini sols, ker pod teshko butaro terplenja, britkost in skušnjarv jokamo in sdihujemo. Sej vidim, kako prasno in nezhimerno je posvetno veselje, ker zhloveku, ka-

der mine, fhe vezhi shalost naprav-
lja. Kako minljivo je vse zhasno bla-
go; posvetno premoshenje in bogastvo
sgine kakor dim, in ni ga vezh. Ni
je na svetu prave resnizhne frézhe.
O frezhni tisti, kteri v' gnadi boshji
umerje, in vezhno shivljenje dofeshe,
reshen je is vsih nadlog, od vsiga ter-
plenja. Nobene shalosti, nobene brit-
kosti, nobene solse ne bodo prelili
tisti, kteri bodo v' Gospodu umerli,
ker vse poprejszno je minulo.

Zhe tedaj le drugazhi ne bo,
kakor de bom mogel svet sapustiti,
daj mi gnado, de v' tvoji prijasnosti
fklénem svoje shivljenje. Odpusti mi
grehe; posabi, de sim gresznik, in
spomni se, de sim tvoj otrok, kteri
hiti v' narozhje svojiga ljubesniviga
Ozheta in odpuštenja profi.

50 *Davidov Psalm.*

1. Vsmili se zhes me o Bog! po
svoji veliki milosti, in po obilnosti

svojiga usmiljenja sbrisli moje hudo-
bije. Ni sadošči meni majhna milost,
ampak velike potrebujem, ker veliko,
veliko sim greslil, sato velikiga in
mozhniga sdravila potrebujem; in ker
sam svojo potrebo dobro sposnam, te
prosim, o Gospod! usmili se me, ko-
likor vidish, de usmiljenja potrebu-
jem.

2. Operi me zhe dalje bolj od moje
krivize, in ozhisti me od moje pregré-
he. Res je, de sim od mahnika od-
veso svojih grehov dobil; ali savoljo
tega she nisim popolnoma breskerbi.
kakaj tvoj namestnik je le zhlovek, in
mojiga serza ne more popolnoma pos-
nati, sa to mi on tako odveso da,
kakor fodi, de sim je vreden in prav
perpravljen. Ti pa, o Gospod! ki
serza pregledujesh, ti me do zhistiga
operi. Poln saupanja v'té klizhem,
kakor gobovi mosh: Gospod! ako ho-
zhesh, me samoresh ozhistiti. Rezi-
tudi meni: Hozhem, bodi ozhishen.

3. Sakaj jest sposnam svoje pregrehe: in moj gréh je vedno pred moji mi ozhmi.

Oh dobrotljivi Bog! kolikokrat sim svoje shive dni gresnil, velikrat bres shtevila sim te rasshalil. She nisim tebe, o Bog! prav posnal, shé sim te snal shaliti. Gresnil sim, pa tvoje velikosti se nisim bal, gnusobe in hudobije svojiga gréha nisim sposnal. Ali sdaj, ko me je bolesen na posteljo perklenila, se je per meni vse premenilo. Moja pregréha, ki jo pred nisim hotel viditi, mi je sdaj vedno pred ozhmi. Vse me na moje grehe opominja, tako jih vidim, kakor de bi jih bil vzhérej storil. O koliko ljudi sim s' svojim rasujsdanim shivlenjam in nespodobnim sadershanjam pohujshal! Koliko nedolshnih serz sim sapeljal. Ah Gospod! drusiga ne rezhem, kakor: „Ne spomni se pregreh moje mladosti, in mojih nevédnost.”

4. Tebi samimu sim gresnil, in v' prizho tebe hudo storil; de bosh v'

svojih besedah resnizhen sposnan, in premagash, kader bosh sojen.

„Skerbno sim iskal svoje pregréhe pred ljudmi skriti. Oni niso hudobije mojiga serza posnali. Ti pa o Gospod si sposnovaviz misel in namenov v' serzu. Nobena stvar pred tvojimi ozhmi ni skrita, ampak vse je ozhitno, in pred tabo odkrito. Ah kako neumen sim vender bil, ker sim tebi ravno tako, kakor ljudem, svojo pregrého perkrivati hotel. Tvoja vsigavédnost bi bila imela od hudobije me odvrazhovati, de bi ne bil v' pri-zho tebe tega storil, kar sim se v' pri-zho ljudi storiti framoval. Persanesi mi, o Gospod! usmili se me, in odpusti mi gréhe. Skashi se mi dobrotljiviga Ozhéta, kateri vsiga rasshalenja posabi. Tedaj bodo resnizhne beséde, ki si jih govoril, vsi sposnali. „Nozhem smerti greshnika, ampak, de se hudobni od svojiga djanja spreoberne in shivi.“

5. Sakaj, glej v' hudobii sim spozhet in v' grehi me je moja mati spozhela.

V' maternim teléfu sim bil v' grehu spozhet, in od takrat s' tabo v' sovrashtvi, in vezhniga pogubljenja vreden. „Po natori smo vsi otrozi jese.” Ko bi bil jest takrat umerl, vekomaj bi bil mogel pogubljen biti. Tvoje usmiljenje je bilo, o Gospod! de sim bil na svet rojen, de sim bil karshen. Tvoje usmilenje me je do sdaj na svetu perdershalo, in v' tolkih nevarnostih ohranilo. „Od mojiga rojstva sim se v' tvoje roke vergel; ti si moj Bog od teléfa moje matere sem, ne odstopi od mene.” Pfl. 21, 11.

6. Glej! resnizo ljubish: nesnane skrivnosti svoje modroshi si mi rasodel.

Gospod! ti resnizo ljubish, sato se nizh ne sgovarjam, nizh ne tajim, ampak prav odkritoserzhno se obtoshim, de sim grosno veliko greshil, in sposnam, de sim toliko manj sanathanja vreden, kolikor vezh si mi ti

skrivnosti svoje modrosti rasodel, in kolikor vezh dobrot si mi skasal. O kako lepo sim bil v' kerfhanških ref-nizah poduzhen! Kako lepo so me boshji namestniki opominovali, uzhili in pred gréham me obvarovati si persadevali. Pa sa vse to nisim porajtal, ampak vedno sim greshil in tebe shalil. Sa to sim pa tudi vezhi shtrafenge vreden, kakor tisti, kateri ni bil tako poduzhen, in kateri ni imel toliko perloshnosti dobro storiti. Sakaj kdor je vezh prejel, od tistiga se bo vezh térjalo. „Hlapez, kateri voljo svojiga Gospoda vé, in se ni perpravil, tudi po njegovi volji ni storil, bo slo tepen.

7. Pokropi me s'isopam, in bom ozhishen, operi me, in bom bolj bel ko sneg.

Sposnam, de sim pokorjenja vreden. K' moji frezhi me s' belesnijo tarefh, ker mi tako perloshnost dajash, na tem svetu sa svoje grehe sadosti storiti. Sposnam o Gospod! de vse, kar samorem sa svoje ozhishovanje sto-

riti, bres tvoje gnade tebi dopašli ne more. Vse moje bolesni, teshave, bolezhine, britkosti, terplenje ne samorejo mojih grehov sbrisati, me ne morejo ozhišliti, zhe mi ti gnade ne dasth, in me s' duham notranje ljubesni ne oshivish.

8. Daj mi vesélo in perjetno besédo slishati, in poterte kosti bodo od veselja poskakovale.

O Gospod! pridi s' svojo gnado v' moje serzé in govori moji dushi, kakor si nekda jogram rekel, kader si skosi saperte vrata k' njim prishel. „Mir vam bodi.“ Daj tudi moji dushi te frezhne, veséle beséde slishati, in rezi ji, kakor si nekda preshestnizi rekel: Pojdi in sa naprej vezh ne gréshi. Jo. 8, 11. Rezi, kakor si nekda rekel mertvoudu: Saupaj sin, tvoji grehi so ti odpushteni. Mat. 9, 2. Rezi, kakor si nekda gobovimu rekel: Hozhem, bodi ozhišhen. Mat. 8, 3. Po tem ne bo moja dusha nikdar jenjala tebe hvaliti, ker tè beséde bodo

moji dushi veselje in shivljenje dale,
moje poterte kosti bodo oshivele in od
veselja poskakovale. Moja dusha ved-
no porezhe: O Gospod! kdo je tebi
enak. Psalm. 34, 10.

9. Odverni svoj obras od mojih gre-
hov, in sbrishi vse moje krivize.

Slishal sim is ust tvojiga namest-
nika tiste vesele besede, ki mi jih je v'
tvojim imenu osnanil rekozh: Tebi so
grehi odpushteni. Ali modri Sirah. 5,
5. pravi: savoljo odpushteniga gréha
ne bodi bres strahu. Sato te prosim,
o Gospod! odverni svoj obras od mo-
jih gréhov, in de ga od mojih gréhov
odvernesi, oberni ga na svojiga lju-
bega Sina, Jesusa Kristusa, kteri me
je s' svojo reshnjokervijo opral, in ta-
ko s' svojim terplenjam tvojo ojsiro
pravizo potolashil. De pa tudi s' us-
miljenim ozhesam na me pogledash, o
Gospod! sbrishi vse moje krivize; kon-
zhaj v' meni vse pregréhe, in daj mi
duha resnizhne pokore in stanovitnosti

v' terplenju, de preterpim sadošči sa
storjene krivize.

10. Stvari v' meni, o Bog! zhišlo
ferze, in ponovi v' mojim oferzhju pra-
viga duha.

Moje ferzé, o Gospod! je grosno
bolno in spazhenó; zhega ti ne ozhi-
šiš in ne osdraviš, ti ne more do-
pasti. Dodeli tedaj mojimu ferzu dar
zhišlosti, de se všim nesramnim mišlam
in nespodobnim, gerdim sheljam od-
povem, de bo moja dušha in moje te-
lo sa te vredno prebivališhe, ker vem,
de le ta zhednost zhloveka posvezhu-
je. Pomagaj, o Gospod! de spravim
is svojiga ferza vso gnušobo posvetne
ljubesni. Refhi moje ferze od všiga
prasniga strahu, in od vših nezhimernih
shelja; de bom med tiste frezbne
pershtet, ki je pisano od njih. Matth.
8, 5. „Blagor njim, kteri so zhišli-
ga ferza, sakaj oni bodo Boga gledali.”

11. Nesaversi me od svojiga obli-
zhija, in ne odvšami meni svojiga sve-
tiga Duha.

O kako teshka je boshja roka, obilno jo zhutim, ker me s' bolesnijo tepe. Strašno je, o Bog! v' roke tvoje serdite jese paſti. Ali nefrezha zhes vse nefrezhe je ta: od tebe, o Gospod! navekomaj savershen biti. Kdo bi se tega ne bal? Yes se tresem, in grosno se te nefrezhe bojim, ker sposnam, de sim gresnik, ker sim te velikrat bres shtevila rasshalil, Gréh pa zhe mi je tudi odpushten, vender hude oſtanke sa sabo puſti, kteri samorejo gresnika s' zhasam v' pogubljenje perpeljati. Sato uſmili se zhes me, persanesi mi, in nikar me ne saversi ſpred ſvojiga oblizhja. Nikar mi tudi ne odvsemi ſvojiga ſvetiga duha. Vsami, zhe tebi dopade, moje premoſhenje, vsami mi sdravje, vsami mi shivljenje, le ſvojiga ſvetiga duha mi ne odvsemi, sakaj on ſam je shivljenje naſhe duſhe. „Duh je kteri oshivlja, méſo nizh ne pomaga. Joan. 6, 64.

12. Dodeli meni sopet veselje svojiga svelizhanja, in poterdi me s' imenitnim duham.

Porovnaj, o Gospod! moje zelo serze, de bom sopet veselje mirne in pokojne vesti dobil. Dodeli mi notranji mir mojiga serza, de bom imel snamnje tvoje s' mano storjene sprave. Sa me ni sdaj drujiga veselja, kakor tebe, o Gospod! sa svojiga svelizharja imeti. Naj le drugi veselé v' sdravju, v' frezhnih, veselih dnevih, v' posvetnih norzhijah. Moje veselje je sdaj le v' Jesusu Kristusu mojimu svelizharju, od kteriga terdno upam, de mi bo dal veselje svojiga svelizhanja.

13. Hudobne bom tvoje pota uzhil, in greshniki se bodo k' tebi preobernili.

Moja bolesen, moje terplenje, vse teshave in britkosti, ki jih terpim, naj vse greshnike preprizha, in naj jih poduzhi, kako hudo in grenko je zhloveku sapustiti Gospoda svojiga Boga. Moje poboljšhanje pa, in od-

pušhenje mojih gréhov, ktero sim od
tvojiga usmiljenja sadobil, o Gospod!
naj vsm spokorjenim gresnikam u-
panje daje sanesti se terdno na Sve-
lizharja, kateri gresnika opravizhi,
in ga s' veseljam v' gnado vsame. Uzhé
naj se gresniki, de tvoje pota, o
Gospod! so smiljenje in resniza. Ko-
likor jih je bilo skosi moje napazhno
sadershanje pohujshanih, daj Go-
spod! de se skosi moja poterpeshlji-
vošt poboljšhajo.

14. Reshi me od dolga kervi, o
Bog, Bog, moj Svelizhar! in moj je-
sik bo tvojo pravizo s' veseljam hvalil.

Usmili se zhes me ubogiga gres-
nika, in reshi me od vsiga, kar sim
se s' greham per tebi, o Gospod! sa-
dolshil, ker meso in kri sta me v' greh
sapeljala, Jest sim tisti evangelski hla-
pez, kateri je svojimu Gospodu deset
tarshent talentov denarjev dolshan. O
sposnam, kolikor zhasa sim shivel,
ni ura pretekla, de bi ne bil gresnil.
O koliko hudobnih misel, koliko pre-

grefhnih sheljje bilo vsaki dan; s' eno besedo skorej vse je bilo per meni hudobno, ker je bilo moje serze spazhenno. Gorjé mi bo, zhe se ti zhes me ne usmilish. Reshi me tedaj, o Bog! od vsiga dolga kervi skosi smert in kri svojiga ljubiga Sina, Jesusa Kristusa, ktero je on sa nas prelil.

15. Gospod! odpri moje shnable, in moje usta bodo tvojo hvalo osnannotale.

Dokler sim nedolshen v' gnadi boshji bil, kako s' veseljam sim tvojo hvalo prepeval, Ali greh mi je jesik savesal, in mi je shnable saperl. Moje serze je bilo tebi, o Bog! saperto, in le posvetnim skerbém operto. Le po drugih prasnih in neumnih rezheh sim hrepenil, sa te pa, o Bog! nisim maral. Sato so bile moje usta saperte, de nisim tvoje hvale pél, de nisim molil, ja velikrat sim se sbe framoval moliti, svojih grehov se spovedati, in sim jih samolzhal. Savoljo tih in takih grehov me je velika shalost obfhla,

de se mi od shaloſti ni ljubilo ſhnab-
lov odperati in tebe hvaliti. Odvsami
Goſpod! ſhaloſt mojiga ferza, odpu-
ſti mi grehe, in odpri mi ſhnable, de
bom tvojo hvalo vedno prepeval in
oſnanoval.

16. Sakaj, ako bi bil ti dar hotel,
bi ga bil jeſt rad dal, ali nad ſhgani-
mi darovi nimam dopadajenja.

Spodnam, o Goſpod! kako so-
pern ſim ti bil, ker ſim pravizhnoſt
ſovraſhil. Kaj ti hozhem sdaj dati sa
dar, de bi tvojo pravizhno jeſo poto-
laſhil? Drujiga ne vem, o Goſpod!
kakor perpravljen ſim vſe ſtoriti kar-
koli tebi dopade, de mi le grehe
ſbrisheſh, in de ſe ti potolaſhiſh.
Karkoli mi poſhljeſh teſhavniga in
grenkiga vſe s' veſeljam ſprejemem is
tvoje dobrotljive roke, in sa pokoro
zheſ ſvoje grehe obernem, de le tvo-
jo miloſt in odpuſhenje ſvojih grehov
doſeſhem.

17. Bogu dopadejozh dar je shalosti poln duh: rasterto in ponishno ferze ne bosh, o Bog! sanizhoval.

O Gospod! ker imafh le nad shalostnim, pobitim ferzam veselje in dopadajenje, kar je she David sposnal rekozh: Gospod je bliso njih, kateri so shalostniga ferza. Glej na me, revniga greslnika, kako jokam in v' ferzu shalujem zhes svoje grehe, katerih fhtevila ne vem. Nozh in dan se trefem savolj nevarnost svoje dushe, in sa voljo svoje slabosti. Vedno prosim pomozhi is nebes, ktere sposnam, de je nifim vreden. Glej, o Gospod! fahnem od sheje in lakote pravizhnosti. O Bog! ne sanizhuaj takiga sgrevaniga in ponishniga ferza. Usmili se zhes me, in odpusti mi vse grehe.

18. Stori dobro, Gospod! po svoji dobrotljivi volji Sionu, de bodo sidovi Jerusalemski fosidani.

Stori s' mano po tvoji dobrotljivi volji, o Gospod! na tvojo milost se popolnoma sanesem. Kakor se tebi

sdi, tako s' mano oberni. Le daj mi gnado in mozh, de bom v' vsih britkostih in stiskah poterpeshljiv, v' teshavah in v' terplenji tebi vselej svest, de bom zhes svoje pregréhe resnizhno shaloval, in tako skosi pravo pokoro shiv kamen tvojiga duhovniga sidanja postal, de bom vreden tvojim svoljenim priyatlam pershtet biti.

19. Takrat bodo tebi ofri pravizhnosti, darovi in shgani ofri dopadli, takrat bodo na tvoj altar teleta pokladali.

Ti shelish in hozhesh od mene, o Gospod! de bi se moje serzé v' ljubeshni do tebe vedno bolj vnemalo, in skosi to tebi bolj vredno prebivalishe postalo. Ti hozhesh, de bi moje upanje skosi terpenje in britkosti vedno mozhnejshi in bolj shivo perhajalo. Ti, o Gospod! hozhesh, de morem sdaj velike teshave terpeti, ker mi hozhesh sa to vezhno veselje na unim svetu dati. Ker je tvoja volja, de morem terpeti, tak s' veseljam terpim,

in vse britkosti voljno prenesem, de se nad mano spolnijo besede s. Pavla Rim. 5, 3. Nadloga poterpljenje pernese, poterpljenje pa skušnjo; skušnja pa upanje, upanje pa ne osramoti, sakaj boshja ljubesen je islita v' nafhe serza skosi svetiga Duha, kteri nam je dan."

M o l i t e v

bolnika, de bi v' veri, upanju in v' ljubeshni stanoviten ostal.

Moj Bog! kam se hozhem oberniti, kje hozhem troshta iskati! Bolesen me tare, in mi velike teshave dela. Morebiti de se blisha konz mojiga shivljenja. Vidim in sposnam, de vse posvetno je prasno in nezhimerno. Vidim sdaj, de nobena posvetna rezh ni v' stanu zhloveku v' terplenji refnizhniga troshta dati. O vém, dobro vém, kje se pravi refnizhni trosht najde, kader zhes zhloveka teshave pridejo. Per tebi, o Gospod! le per te-

bi, moj Svelizhar! je pravi trofht, kteri dufho rasveseli, in pred shaloſtjo in pred vſim ſtraham obvarje. Ti, Gofpod! ſi ſtudenſz vſiga veſelja, vſih gnad in vſih dobrot. K' tebi pertezhem, k' tebi perbeſhim, o dobrotljivi, nebeſhki Ozhe! in s' tabo sa vſelej ſklenjen biti ſhelim. O Gofpod! ne ſaversi me, ſpred ſvojiga oblizhja; ſej terdno v' té verjem, v' te ſaupam, in te zhes vſe ljubim. Raſſvetli in vterdi Gofpod! s' ſvojim ſvetim duham moje ſerze, de vſelej terden in nepremakljiv oſlanem v' pravi kerſhanſki katolſhki veri, in vezhno ſhivljenje dofeſhem. Napolni moje ſerze s' terdnim ſaupanjem, te proſim, s' kterim po tvoji miloſti vſe dobrote od tebe dobit ſhelim. Spofnam, de ſam is ſebe nizh ne ſamore, ſato upam in ſe terdno ſaneſem na tvojo neſkonzhno miloſt in dobroto, de mi boſh dodelil potrebno pomozh vezhno ſhivljenje dofezhi. Vſhgi v' mojim ſerzu, o Gofpod! ogenj prave ljubesni, de ne

neham do konza te ljubiti. Vterdi me v' tej ljubesni, de nobena skufhnjava, nobena britkost, nobena teshava me od tebe ne bo mogla lozhiti, V' tej ljubesni shelim shiveti in umreti. Gospod! usliši mojo molitev in moje vpitje naj do tebe pride.

Popolnoma grevenga.

O moj Bog! is serza mi je shal, de sim tebe, toliko ljubesnživiga Ozhéta rasshalil, ker si vsa svetósti in samosveta dobrota, ki te is zeliga serza ljubim. Terdno sklénem, zhe mi spet sdravje dodelish s' tvojo sveto gnado v' resnizi svoje shivljenje poboljšhati, in vse, tudi smerti, raji preterpeti, kakor tebe svojiga Boga, neskonzhno svetosti in dobroto she s' kakšnim graham kdaj rasshaliti. Daj mi gnado spolniti to moje naprejšetje. Profim te skosi neskonzhno saflushenje Jesuša Kristusa i. t. d.

*Premišljovanje bolnika v' ter-
plenji bolesni.*

Dobrotljivi Bog! ti si pravizhen, jest pa sim gresnik. Ti me tepešh s' terplenjam sato, de bi jest spregledal, in sposnal svoje pregrehe. Sdaj sposnam, o de bi le ne bilo preposno, kako sim v' sdravju malo na tebe mislil, kako malo sim sa te maral. Nikolj nisim tako, kakor sdaj, is serza molil. Svet sim prevezh ljubil; svoje serze sim imel le na posvetne rezhi navésano. Ljudi sim se vezh, ko Boga, bal. O kako malokdaj sim v' sdravji na smert mislil, in na rajtengo, ktero bom mogel pred pravizhnim sodnikom dati. Ko bi bil jest vezhkrat na to mislil, gotovo bi bil drugazhi shivel, in se k' smerti bolj perpravljal. Pa sa vsako rezh sim imel vezhi skerb, kakor sa dušho. Le po drugih, posvetnih, neumnih rezheh sim vselej hrepenil, sa svelizhanje skorej nizh nisim porajtal. O koliko

boshjih gnad siu v' sdravji sapravit, ktere bi bil imel v' prid svoje dushe oberiniti. Kolikokrat sim sklenil se poboljšhati, pa sim poboljšhanje le od dne do dne odkladal, in sim noter do sdaj v' grehah ostal. In sdaj me Bog s' bolesnijo klizhe, vezhi del sim le to storil, kar je meni dopadlo, ne tega, kar Bog sapoveduje. O sposnam, kako nehvalessen sim svojimu Bogu, svojimu dobrotljivimu Gospodu. Kaj bi bilo s' mano, ko bi me bil Bog s' naglo, neprevidno smertjo is tega sveta poklizal. Srežha sa me, de me je Bog s' terplenjam obiskal. Sdaj vidim, kako dobrotljiv je Bog, in sposnam, de me she ljubi, ker mi ozhitno pokashe, de ne sheli mojiga pogubljenja, ampak sheli, de bi se jest spokoril, in vekomaj shivel. Sdaj sposnam, de vse terpenje, vse bolezhine, ktere terpim, so sdravila sa mojo dusho; in bres kterih bil mogel jest morebiti navekomaj savershen biti. Vse tedaj rad, voljno in s' veseljam ter-

pim, zhe mi s'he vezhi terplenje posh-
ljesh, o Bog! moj Gospod! Le daj mi
gnado in mozh, de po tvojim sgledu
vse poterpesljivo prenesem, in tvo-
jo prijasnost doseshem.

J e s u s

pravi sgled v' terplenji.

Jesuf moj Svelizhar! Ti si nam
pravi sgled pokasal, kako se more vo-
ljno terpeti. Ti si nas uzhil, kako se
moremo v' vsih okoljs'hinah boshji vo-
lji srozhati, in is ljubeshni do Boga vse
radi terpeti. Grosno je bilo tvoje ter-
plenje, o Jesuf, moj Svelizhar! Neh-
valeshen, nesvest apostel Shkarjot te
je sapustil, in sa vse dobrote, ktere
si mu storil, te prodá in sovrashni-
kam sda. Koliko te je to v' serzé bo-
lelo. Preden so te sovrashniki popad-
li, si v' vertu Gezemani od shalosti in
britkosti krivav pot potil. Koliko si
terpel, o Jesuf! kader so te hudobni
judje popadli, in od eniga sodnika

do drugiga, kakor hudodelnika, sve-
saniga vlazhili. Posabili so vsih do-
brot, ki si njim jih storil, in neusmi-
leno te rasgajshlajo in rastepejo, de
tezhe po tlah tvoja sveta kri. Ti pa
molzhish, kar besede ne rezhes, ter-
pish, savoljo nas vse voljno terpish,
in ne odpresh svojih ust. Koliko si
terpel, o Jesus! ki so ti judje terno-
vo krono splekli, ti jo neusmileno na
glavo perbili, de je ternje tvojo sve-
to glavo prebodilo, in ti grosne bole-
zhine naredilo. Sraven tega te sani-
zhujejo, se ti posmehujejo, in te sa-
nizhovaje kralja posdravljajo. Ti pa,
o Svelizhar! vse to molzhé terpish.
Koliko si terpel, o nedolshni Jesus!
ki so te hudobni judje k' smerti obso-
dili. Vse smartran in rastepen si ta-
ko oflabil, de ne moresh fkoraj na
nogah stati, pa te obloshijo s' teshkim
krisham in te filijo ga nesh na goro
Kalvarijo, kjer te bodo ravno na ta krish
kteriga sam radovoljno nesh, per-
bili in umorili. Ti pa kar besedize

ne rezhesih, ampak voljan, kakor ovzhiza, kader jo mešar v' mešnizopelja, pohlevno vse rad terpisih, in se dašh radovoljno sa naš umorit. O Jesuf! koliko si terpel v' sadnjih teshavah, ko si grosne bolezhine in britkoſti terpel na krishu. Od prijatlov sapušhen, od judov saveršhen, zlo apoſtelni ſo sbeshali, ga nimash v' sadnji uri drujiga troſhta, kakor ſvojiga nebeſhkiga Ozheta. Tvoja mati, diviza Marija je pod krisham, ali nizh ti ne more pomagati. Ona ſhaluje, sdihuje in tozhi grenke ſolſe pod krisham, koliko te je tudi to v' ſerzu boleti moglo, ker ſi bil sgolo uſmiljenje! vender vse take ſraſhne martre, grosne bolezhine in britkoſti poterpeſhljivo preneſeſih, in ſhe v' sadnji uri na krishu sa ſvoje ſovraſhnike proſiſh: Ozhe, odpuſti jim, ne védo, kaj délajo.

Jesuf! ti ſi sa naſ na krishu umerl, in tako nam pokasal pravi ſgled voljne poterpeſhljivoſti ſtanovit.

niga saupanja v'Boga, in refnizhne ljubeshni do nebesfhkiga Ozheta. Dodeli mi gnado, usmiljeni Jeshuf! de tudi jesh po tvojim sgledu britkosh in teshave svoje bolesni voljno terpim. Tebi darujem vse bolezhine in terplenje, ktero me je sadelo in ga s' tvojim terplenjam fklénem. Is ljubeshni do tebe, moj Svelizhar! vse rad terpim. S'tabo hozhem tukaj terpeti, de saflushim s' tabo se vekomaj veleliti.

*Jeshufove sadnje beséde
na krishu.*

I. Ozhe, odpusti jim; sej ne vedo, kaj delajo! Luk. 23, 24.

Kakorfhno je bilo Jeshufovo shivlenje, takofhna je bila tudi njegova smert; sgolj ljubeshen do nebesfhkiga Ozheta in do ljudi. De je nefkonzhna

Jesufova ljubesen do ljudi, je prav
ozhitno pokasal v' smertnih britkostih.
ker je sa svoje nar hujshi sovrashnike
molil. Sa tiste, kteri so mu nar vezhi
hudiga storili, ker so ga k' smerti ob-
sodili, in na krish perbili, prosi, de
bi jim nebeshki Ozhe sa gréh ne sa-
rajtal, de so mu ravno nar vezhi kri-
vizo storili: Ozhe, odpušti jim, sej ne
vedo, kaj delajo! Nedolshni Jesus mo-
li sa greshnike takrat, kader nar ve-
zhi hudobijo delajo, ker boshjiga Si-
na krishajo, in prosi sa nje odpushe-
nja gréha. O neisrezhena ljubesen!
Ti kristijan! ki si tudi slo rasshaljen
bil, ki si tudi od svojih sovrashnikov
veliko hudiga, velike krivize terpeti
mogel; poglej tje na krish, in uzhi se
od Jesufa svojim nar hujshim sovrash-
nikam odpustiti in sa nje moliti.

*II. Jesus je rekel svoji materi:
Shena! glej, tvojiga sinu. Po tem
rezhe uzhenzu (s. Janesu:) Glej.*

*tvojo mater. In od tiste ure jo je
uzhenz k' sebi vsel. Jan. 19, 26.*

Kader je Jesus v' grosnih bole-
zhinah in v' smertnih britkostih na kri-
shu visel, stojita pod krisham vsa sha-
lostna tudi njegova ljubesniva mati Ma-
ria in njegovi nar ljubshi uzhenz s. Ja-
nes, in gledata kdaj bo Jesus skle-
nil svoje shivljenje. She v' sadnjih
teshavah fkerbi Jesus sa svojo mater,
in jo srozhi svojimu uzhenzu, kteri jo
je od tiste ure k' sebi vsel in sa njo
fkerbel.

Uzhi se tudi ti, kristjan, od Je-
susa, svoje rezhi pred smertjo porov-
nati, svoje blago, premoshenje in kar-
koli imash svestim rokam srozhit, de
te ne bodo po smerti kleli, namest de
bi sa te molili.

*III. She dansf bosh s' mano v' ra-
ju. Luk. 23, 43.*

O frezhne vesele besede, ktere

je desni rasbojnik na krishu flifhal is
ust Jesufovih, ker mu je she tisti dan
vezhno shivljenje, nebésa obljubil. To
so besede, ktere nar bolj shalostno in
v' nar vezhih britkostih vtopljeno du-
sho rasveseliti morejo. O nar dobrot-
ljivishi Svelizhar! kader se vezher mo-
jiga shivljenja perblisha; kader bo
prishla tista grenka sadnja ura, de bo
treba svet sapustiti in iti v' vezhnost,
daj mi gnado flifhati tiste frezhne ve-
sele besede: She danf bofh s' mano
v' raju. Rasveseli tudi mene v' sad-
nji uri s' temi frezhnimi besedami, de
te bo moja dusha vekomaj hvalila.

IV. Shejn Jim. Joan. 19, 28.

Jesuf, Gospod nebes in semlje,
visi raspet na krishu v' grosnih bole-
zhinah in strasnhnih martrah. Sguba
kervi, ktera is njegovih svetih ran na
semljo kaplja, ga posufhi in mu na-
pravi veliko shejo. Vojshak gré in po-
da Jesusu s' hisopam povito in v' jesi-

hi namozheno gobo. O shalostna pošreshba v' smertnih teshavah! Poglej ljubi bolnik! ti imash vender she eniga ali drugiga domazhih ali kakiga prijatla, ali kakiga drugiga usmiljeniga zhlovéka, de ti pošreshe in tvoje terplenje polajsha, kar je mogozhe. Bodi Bogu sa vse te dobrote hvaleshen, in is ljubeshni do Jesusa preterpi voljno vse svoje bolezhine.

V. Moj Bog! moj Bog! sakaj si me sapaštil. Math. 26, 46.

V' kolikor vezhih nadlogah je zhlovek, toliko vezhi pomozhi potrebuje on. Nar vezhi shalost sa dušho pa je, zhe v' nar vezh britkosti in shalosti pomozhi nima. Ali dobrotljivi, nebeshki Ozhe se rad usmili svojih otrok, kateri se ga boje in ga ljubijo. Vsim, kateri njegov glas poslušhati hozejo, on prijasno govori. Ne boj se moj sin, jest sim s' tabo. Ne umikuj se terpljenju; tvoj Bog sim jest. Po-

terdim te in ti pomagam, kader pride ura tvoje britkosti. Ne zaguaj v' teshavah; zhaka te veliko plazhilo v' prihodnim, vezhnim shivlenju, zhe bosh stanoviten v' zhasnim terplenju. Ljubi bolnik! kader pride ura veliziga terplenja, britkosti in shalosti, kli zhi s' terdnim saupanjem: Moj Bog! pomagaj mi; poterdi me, de pod tesho velikih teshav ne opesham, ampak tebi stanovitno svest ostanem. Rehi me is nadlog, o Gospod! Glej na mojo revshino in usmili se me.

VI. Ozhe, v' tvoje roke srozhim svojo dusho! Luk. 22, 46.

Tako se srozhuje nedolshni Jesus v' sadnji uri svojimu nebeshkimu Ozhetu. O kako s' mirnim serzam je Jesus svojo dusho nebeshkimu Ozhetu srozhil, ker je njegovo voljo vselej v' shivlenju in v' smerti na tanko in svesto spolnil, in vse storil, kar mu je bilo od nebeshkiga Ozheta nalosheno.

Tako s'veselim in mirnim serzam samore per konzu svojiga shivljenja le tisti kristjan rezhi, „Ozhe, v' tvoje roke srozhim svojo dusho!“ kateri je po Jesufovim sgledu shivel; kateri je teshave in britkosti tako voljno, kakor Jesus terpel; boshjo voljo vselej svesto spolnovati in persadeval, in Bogu do konza svest ostal. Shelifh tedaj, ljubi bolnik! svojo dusho nebeshkimu Ozhetu s' terdnim saupanjem srozhiti, de jo bo k' sebi vsel; podaj se sdaj radovoljno v' njegovo sveto voljo. Terpi voljno vse teshave, britkosti in bolezhine; le misli, de dobrotljivi nebeshki Ozhe ti jih poshilja, ktere vender niso takoshne, kakorshne je Jesus, nash Svelizhar, terpel. Zhe se bosh popolnoma v' boshjo voljo vdal, in v' vsih rezheh se Bogu srozhil, tako tvoja smert ne bo strashna in shalostna, ampak frezhna in vesela, ker bosh s'veselim serzam rekel: Nebeshki Ozhe, v' tvoje roke srozhim svojo dusho.

VII. Dopolnjeno je Jan. 19, 30.

Po vsi pravizi je le sam Jezus te besede srezhi samogel, ker je le on vse na tanko dopolnil, kar mu je nebeski Ozhel naloshil; on je vse storil, karkolj je bilo sa nashe svelizhanje potrebno. Pokorn je bil do smerti, ja do smerti krisha. O frezhni, zhes vse frezhni tisti, kateri tudi per konzu svojiga shivljenja samore rezhi: Tudi jest sim spolnil svesto, kar mi je bilo od nebeshkiga Ozheta nalosheno. Sato sdihuj vezhkrat k' Bogu: O Gospod, ne daj mi pred se lozhiti istega sveta, kakor, de svoje delo prav in tebi dopadljivo konzham in frezhno umerjem!

M o l i t e v.

O Gospod! tudi jest terpim, ker sifka me huda, teshavna bolesen. Ali sposnam, de moje terplenje je majhno proti tvojimu, vender me to.

liko teshi. O Gospod, moj pomozhnik, moj sdravnik! daj mi mozh vse terplenje voljno prenesti. Varuj me pred zagovitnostjo. Trofhtaj me ti, o Gospod! kader me bodo sadele smertne britkosti in sadnje teshave, ker takrat je ves posveten trofht prasen. Daj mi gnado stanovitne poterpeshljivosti, de vse terplenje in tudi smert is ljubeshni do tebe preterpim, kakor si ti is ljubeshni do nas vse voljno preterpel. Pomagaj mi v' sadnji vojski, de me sovrashnik ne preмага. Bodi per meni v' sadnji uri, in kader umerjem, vsami k' sebi mojo dusho, de te vekomaj zhashti in hvali. Amen.

Premishlovanje bolnika s' kterim naj se v' nevarni bolesni trofhta.

Konz mojiga shivlenja se blisha, morebiti ni delezh moja sadnja ura. Mozh me je sapustila, morebiti ne bo dolgo, de bom stal pred sodnikom in

mogel dajati rajtengo. Ali dobro vém, de le telo bo umerlo, dušha vekomaj shivi. Tudi dobro vem, de prishel bo zhaš, ker bom ravno s' tem telé-sam od smerti vstal, se spet s' dušho sklenil, in vidil svojiga Svelizharja, in de po tem vezh ne bom umerl, ampak vekomaj shivel. Tó misli me to-lashijo in troshtajo, ker upam, de dobrotljivi Bog mi bo usmiljen, de me bo k' sebi v' nebesa vsel. Shelim skleniti svoje shivljenje v' pravi veri, v' terdnim upanju in v' gorézhi ljubesni. Terdno se sanesem, de me Bog v' smert-nih teshavah ne bo sapustil. Saj sim zhišto rajtengo s' njim storil in sveto popotnizo prejel. Zhe pa v' boshji prijasnosti umerjem, je smert sa me vesela, ne shalošna. Réš je, de rad bi s'he kaj zhasa shivel, rad bi s'he osdravil; ali boshja volja je, zhe bom v' tej bolesni umreti mogel. Morebiti bi bila ravno to moja narvezhi ne-frezha, ko bi ješt s'he dalje shivel. Morebiti bi ješt boshjo prijasnost in s'

njo vezhno shivljenje sgubit. Bog mi je zhaš odlozhil, in šlekle se bodo ure mojiga shivljenja. Bog škerbi sa moje svelizhanje, sato se radovoljno vdam njegovim naredbam. On, nar modrejši Gospod, dobrotljivi Ozhe, bo s' mano tako obernal, de se bo vse k' moji frezhi isfhlo. Terdno saupam in se sanesem, de me ne bo savergel, in de mi bo usmiljenje dodelil, in vezhno shivljenje dal.

M o l i t e v.

O Bog! kako shalofina bi bila moja smert, kako šrašan moj konz, ako bi ješt ne imel upanja od tebe usmiljenje dosezhi. Šrašno bi bilo, ko bi zhlovek vezhniga shivljenja ne upal. Ali tvoja miloš, o Gospod! je vezhi, kakor grebi zeliga šveta, tvoje usmiljenje je neskonzhno. Ti nobeniga ne savershešh, kteri k' tebi perbešhi, in per tebi pomozhi ishe. Nar vezhi gréšhnika, zhe se v' resnizi spo-

kori, s' veseljam sprejmem, kakor Ozhe sgubljeniga sina, mu gréhe odpustih in ga spet v' gnado vsameh. Daj mi gnado, o Gospod! de saupan-je v' tvoje neskonzhno sallushenje, v' tvojo milost in usmiljenje v' mojim serzu nikolj ne oslabi, zhe ravno truplo obnemaga. Sposnam, de sim veliko gresih, tebe nar vezhiga dobrotnika velikrat, ja bres shtevila velikrat ras-shalil. Ali dobrotljivi Gospod! per-sanesi meni ubogimu gresniku, ker k' tebi sdihujem in s' ponishnim, sgre-vanim serzam te milosti in odpushenja prosim. Té majhne ure, kar jih she imam na svetu shiveti, hozhem prav oberniti, in sa svelizhanje svoje du-she fkerbeti. Sato se odpovem vsm zhasnim rezhém, vsm posvetnim fker-bém in mislam. Vse nepotrébne po-svetne misli, ktere bime vtégnile mo-titi sa vezhnost se perpravljati, si ho-zhem is glave isbiti, in le na te, o Go-spod! hozhem misliti. Vse svoje mi-sli, sheljé in zelo svoje serze hozhem

tebi srozhití. Tebe hozhem do kon-
za stanovitno ljubiti in v' tvoji ljubeshi
shelim svoje shivljenje skleniti. Gospod!
uslišhi mojo molitev, in moja proš-
nja naj do tebe pride.

Sdihtovanje bolnika k' sveti Trojizi.

O moj dobrotljivi, nebéshki O-
zhe! ti si me svaril, in zel zhas moji-
ga shivljenja po ozhetovsko sa me sker-
bish. Sahvalim te sa vse dobrote, ki
sim jih bres shtevila od tebe prejel.
O Gospod! daj mi she gnado, de
bolesen, teshave, britkosti, in tudi
smert voljno preterpim, in vezhno
shivljenje doseshem. Zhe mi she vezhi
teshave in terplenje poshlesh, sim jih
is ljubeshi do tebe voljno prenesti per-
pravljen, ker je Jesus tvoj ljubeshniv
sin sa me veliko vezh preterpel. On
nas je uzhil: Zhe hozhemo s' njim vred
kdaj se veseliti, moremo sdaj s' njim
vred terpeti. Sato je rekel: Kdor ho-
zhe sa mano priti, on naj sadene svoj

krish na ramo, in naj ga nosi sa mano. Ker je tedaj Jesus moj Svelizhar toliko terpel, in do sadnje kaplje spil kelh britkiga terplenja, sakaj bi jest s'voljo ne terpel, ker sim velik gresnik. O Jesus, moj Svelizhar! daj mi mozh v' terpljenji, de ne opešham in varuj me pred hudimi skušnjavami. Saj si sam obljubil, de ne bošh nobeniga toliko obloshil, kar bi prenešti ne mogel. Obljubil si, de ne bošh nikoli dopustil, de bi naš take skušnjave popadle, kterih bi premagati ne mogli. Sam si rekel: de s' tvojo gnado vse samoremo. Sato te prosim dobrotljivi Jesus! nikar me ne sapusti. Poglej me s' usmiljenim ožhešam, in dodeli mi svojo milost. Sveti Duh! ki si me per svetim kerstu posvetil, in si mi zel zhas mojiga shivlenja dobrotljivo svoje dari dajal. Ti si me s' nebeshkimi gnadami v' shivlenju podperal, in me v' vsih nevarnostih varval. Ti si me mozhniga storil, de sim se serzhno sovrashnikam v' bran postav-

lal, in slanoviten v' pravi veri ostal. Trofhtar fveti Duh! potrofhtaj me tudi v' sadnjih teshavah. Stori me mozhniga sdaj, ker nar bolj mozhi potrebujem, de vse skushnjave frezhno premagam, de svoj tek frezhno konzham, vero ohranim, vojsko dobim, in nestrohlivo krono nebeshke zhasli, ktero mi je Jesus pravizhni sodnik perpravil v' nebelih, dofeshem. Zhasl bodi Bogu Ozhetu in Sinu in svetimu Duhu. Kakor je bila v' sazhetku, naj bo sdaj in vselej in na vse vezhne zhase. Amen.

M o l i t e v.

O Bog! Bog vliga usmiljenja, ti si moje perbeshalishe, k' tebi se satezhem, per tebi pomozhi ishem in je profim. Ne sapusti me, o Gospod! v' veliki nevarnosti se snajdem. Pomagaj mi v' teshavah, ker shalostna, do smerti je shalostna moja dusha. O nebeshki Ozhe! zhe je mogozhe, vsa-

mi od mene kelh mojiga terplenja, vender ne moja, ampak tvoja volja naj se sgodi. Ljubi nebéshki Ozhe! zhe drugazhi ne more biti, kakor de pijem ta kelh, naj se sgodi po tvoji volji. Jesuf, moj Svelizhar, je bil pokorn noter do smerti, do smerti krisha, tudi jest sim pokorn. Tudi jest bozhem s' voljo poterpeti, ako mi she toliko terplenja poshlesh. Tebi k' zhasli vse rad prenesem, de le tvojo prijasnost doseshem. O nebéshki Ozhe! poglej milostljivo na me, ubosiga greshnika, svojiga otroka. Jezhim, k' tebi sdihujem, in sa milost profim. O Jesuf! dobrotljivi Svelizhar usmili se zhes me, ubosiga greshnika, nikar me ne sapusti. Ker si sa me toliko terpel, de si do sadnje kapljize na krishu svojo drago kri prelil, in v' grosnih bolezhinah umerl, ne dopusti, de bi me sovrashnik smotil, in me od tebe lozhil. Daj mi gnado, de s' tako perpravno voljo srozhim svojo dusho nebeshkimu Ozhetu, kakor si ti svojo

duſho na krishu nebeſhkimu Ozhetu
srozhiſ. O troſhtar ſveti Duh! duh
reſnize, vidifh de omagujem, poter-
di me s' ſvojo ſveto gnado, de ſveſt
otrok kerſhanske katolſhke zerkve
oſtanem, in v' pravi katolſhki veri u-
merjem. Stori me mozhniga v' sad-
nji vojski, de ſovraſhnika premagam,
ſkuſhnjave odſhenem, in frezhno kon-
zham ſvoje popotvanje. Podpéraj me
vedno, de noter do konza ſlanoviten
oſtanem, de frezhno v' boſhji gnadi in
v' boſhji prijaſnoſti umerjem, in po
ſmerti pridem v' frezhno tovarſhijo
Boga Ozheta, Sina in ſvetiga Duha.
Amen.

*Premiſhlovanje, s' klerim naj bolnik
ſtrah pred ſmertjo odganja.*

Zbaſ moje ſmerti ſe bliſha konz
mojiga ſhivlenja morebiti ni delezh.
Vem, de umreti morem, zhe ravno
is té bolesni ſhe vſtanem, in ſhe os-
dravim; ſmert nobenimu ne persa-

nese. Vem, de smert je gotova, ali ura ne vem, kdaj pride. Sklenjeno je, de vse more umreti. Sato shelim vsako uro perpravljen biti, de me smert v'greshnim stanu ne prehititi. Skerbno hozhem zhuti, in nozh in dan perpravljen biti, de perpravljen perzhakam Gospoda, de, kader poterka, mu hitro odprem. Jesus je takim svelizhanje obljubil, kteri bodo vedno perpravljeni, ki je rekel: Srezen je tisti hlapez, kteriga Gospod, kader pride, prepravljeniga najde; on ga bo zhes veliko poslaval. Tudi meni bo Gospod nebes in semlje morebiti kmalo poterkal. O de bi le takrat jest prav perpravljen bil. Nizh se ne bojim, nizh se ne vstrahim tiste sadnje, smertne ure; zhe tudi umerjem, saj moj Svelizhar Jesus Kristus shivi. Na njegove besede se terdno sanesem, ki je rekel: Jest sim vslajenje in shivljenje. Kdor v'mene verje, bo shivel, zhe je ravno umerl. Sakaj bi se tedaj bal umreti, ker vera

me uzhi, Jesuf sam je' obljubil, de zhaka me tam v' vezhnosti boljshi shivlenje. Zhaka me tam vezhna frezha, ktera se vezh ne sgubi, zhe ravno sdaj morem terpeti, terpim voljno. O Gospod! de bi le moje terplenje tebi dopadlo. De bi jest s' zhasnim terplenjam grehe sbrisal, se tukaj v' shivlenju sadosi ozhistil in s' poterpeshljivostjo nebesa saflushil, ker vem, de bres saflushenja ni plazhila. Zhe ravno sim od vsih sapushen, in s' velikimi bolezhinami in s' grosnimi teshavami hude bolesni obloshen. Od nobene strani ga nimam troshta, ne pomozhi, vender s' veselim serzam sdihnem prot nebepam, k' svojimu nebeskemu Ozhetu. Veselja introshta polne besede govori on v' moje serze, ki pravi: Moj sin! nikar ne shaj, ne bom te sapustil. Kakor se Ozhe zhes svojiga otroka usmili, tako se bom jest zhes te usmilil. Ob zhasu potrebe k' meni klizhi, uslisshal te bom, in te otel, in ti me bosh sato hvalil.

M o l i t e v.

Dobrotljivi nebeshki Ozhe! ti si vsem pomozh obljubil, kteri te sa njo prosijo. Ti si obljubil vsaziga uslishati, mu pomagati, in ga is nadloge reshiti, kteri ob zhasu potrebe k' tebi klizhe. Glej, o Gospod! v' veliki potrebi sim sdaj, ker moje teshave vedno vezhi perhajajo in moje bolezhine smeraj rastejo. Prosim tedaj, o Gospod! uslihi mojo proshnjo, in daj mi mozh, de vse voljno preterpim. Podperaj me s' svojo sveto gnado, de v' poterpeshljivosti ne opeham, ampak de v' shivlenju in smerti tebi stano vitno svest ostanem. Amen.

Sdihovanje s' kterim se bolnik popolnoma Bogu vda.

O Gospod! kakor si sklenil s' mano narediti, tako sim s' vsem dovoljin. Vse s' voljo sprejemem is tvoje roké, zhe mi je she tako grenko in soperno.

Vse naj se po tvoji volji sgodi. Naj bo vse tebi k' zhaſti, kar terpim, kar ſim terpel in kar bom ſhe terpeti mogel, de le odpuſthenje grêhov doſeſhem. O moj Bog! zhe me ſhe s' tolikimi nadlogami, bolezhinami in britkoſti obloſhiſh, is tvoje ozhetovſke roke jih radovoljno in s' veſeljam prejmem, ker ſposnam, de ſim jih ſaſluſhil, ker ſim ti v' ſdravju tolikrat nepokorn in nesveſt bil. Is zhiſte ljubeshni do tebe, o Goſpod! ſhelim vse po tvoji volji ſtoriti, vse rad preterpeti in tudi umreti, de miloſt ſkaſheſh, in mi grehe odpuſtiſh. Ozhitno hozhem pokasati, de te v' reſnizi ljubim, ſato hozhem ſvojo bolesen, vse teſhave in britkoſti tako terpeti, de bodo vſi vidili, in ſe uzhili, koljko boſhja ljubeseñ s' tvojo gnado preneſli ſamore, ſato ſe tvoji ſveti volji popolnoma vdam. Ouberni s' mano, o Goſpod! kakor tebi dopade, vedno hozhem tvoj ſveſt in pokorn otrok biti. Sahvalim te, dobrotljivi Bog! sa

vse gnade in dobrote, ktere sim zel
zhal svojiga shivlenja od tebe prejel.
Sahvalim pa tudi sa vse teshave in nad-
loge, ktere si mi poshilal. Sposnam
de si me s' njimi le k' sebi vabil, in
klizal, ker si vidil, de sim na nevar-
ne pota sahajal. Ti pa, o Gospod!
si imel skerb sa moje svelizhanje; sa-
to ker si vidil, de sim tvojih dobrot
posabil, in te sapustil, si me s' nad-
logami obloshil, de bi bil jest svojo
neumnost sposnal, in k' tebi se nasaj
povernil. O koliko lepiga vabljenja
sim v' shivlenju savergel! Sposnam,
ali de bi sdaj le ne bilo preposno! Sa-
to ti srozhim sdaj, o Gospod! svoje
shivlenje, in tebi ga v' roke dam; v
sami ga, kader tebi dopade. Tvoja
volja naj se sgodi, kakor v' nebefih,
tako na semlji. O moj Bog! terdno
verujem v' tebe praviga, shiviga Bo-
ga, stvarnika nebefin semlje, svojiga
dobrotnika. Ponishno molim Jesusa
Kristusa, nashiga Gospoda, Svelizhar-
ja, in Odreshenika. O dobrotljivi Je-

suf, ti studenz vsih dobrot, in vse milosti, bodi moj sdravnik, moj pomožnik. Po tebi sdihuje moja dušha, kakor jelen po mrasli vodi, ker le sam ti jo samorešh rasveseliti. Smili se me; spomni se na me in s' ušmiljenim ozhefam me poglej, ubosiga grešnika. Ti, o Gospod! si me s' bolezhinami in s' teshavami obloshil, ti si mi bolesen poslal, kterame k' smerti praviš. Kteriga ljubish, ga tepešh. Veliko terpim, velike britkosti me prehaajo, o ušmiljeni Svelizhar! ali trošhta, in serze mi rasveseluje famo to upanje, de me v' nadlogah in mojih britkostih ne bošh sapušil.

Tebi, o Jesus! je moje terplenje popolnoma snano. Ti narbolj vesh, koljko terpim. Daj mi gnado prave poterpeshljivosti, de krish, kteriga si mi naloshil, voljno sa tabo nesem, in vse tako poterpeshljivo prenesem, kakor si ti nar strahnejšhi martre in bolezhine na krishu preterpel. Ti si sa nas toljko hotel preterpeti sgolj sato,

ker si nas ljubil, de si nas odrefhil,
in pred vezhnim pogublenjam obvar-
val. Tudi jest is ljubesni do tebe, o
Gospod! vse rad terpim. Sposnam,
de sim she veliko vezhiga terplenja
vreden, ker sim veliko grefhil, vém,
de sim s' svojimi pregrehami veliko
vezh hudiga saflushil, vender prosim,
o Svelizhar! de bi bilo tebi prijetno
moje terplenje. Perpravljen sim she
vezh terpeti, zhe je tvoja sveta volja,
ali pomnoshi mojo poterpeshljivost.
Tebi, o Jesus, hozhem shiveti in u-
mreti; tvoj sim shiv in mertev. O moj
Svelizhar! nikar me ne sapusti; po-
glej s' milostljivim ozhé sam mene svo-
jiga otroka, dodeli mi gnado, de v'
tvoji ljubesni stanoviten ostanem. Ne
daj me sovrashnikam v' roke. Ne do-
pušti, de bi mi sovrashnik mogel kaj
fhkodovati. Varuj me pred hudimi
fhkushnjavami. Varuj me pred nesrezh-
no smertjo. Varuj me, o Gospod! de
me sovrashnik she v' sadnjih teshavah

ne smoti, in daj mi gnado, de v' tvo-
ji ljubeshni sklenem svoje shivljenje.

*Sdihovanje belnika sa pravo, shivo
vero.*

O moj Bog! verujem terdno vse,
kar si ti nam rasodel, kar nas katolfska
vera uzhi, ker ti sam si vezhna
resniza in neskonzhna modrost. Sa
tvojo sveto véro sim perpravljén vse
rad preterpeti, le v'tej pravi veri
shelim shiveti in umreti. S' velikimi
zhudeshi si pokasal, de le sama ka-
tolfska vera je prava, svelizhanska
vera, sunaj nje ni svelizhanja upati.
Sama katolfska vera nas samore sve-
lizhati. Ti si nam to rasodel, o Go-
spod! kdo bo nad tem zviבלל. S' tvojo
sveto gnado hozhem v' sveti kershanfski
veri stanoviten ostati. Perpravljén sim,
ko bi treba bilo, sanjo kri prelití. Is-
zeliga serza te ponishno sahvalim, o
dobrotljivi Bog! de si mi dal to nesa-
flusheno srezho, de sim v' pravi, ker-

fhanfki zerkvi rojen, v'nji hozhem
tudi shiveti in umreti. Odpovem se
tédaj vřim smotnjavam in sapeljivim
řkufhnpjavam peklenřkiga řovrashnika.
Vřelej hozhem řveřt otrok matere, ka-
tolřhke zerkve ořtati. O vřigamogozh-
ni vezhni Bog! pomnořhi v' mojim
řerzu to vero, in ne řapuřti me ř' řvo-
jo řveto gnado. Podperař in varuj me
v' vřih řkufhnpjavah, de me nobena
rezh ne smoti. Daj, de mi noter do
konza řveti luzh kerřhanřke vere, de
řrezhno konzham řvoje popotvanje,
in de po tem revnim řhivlenju doře-
řhem vezhno řhivlenje! vezhno ve-
řelje v' nebeřih.

*Sđihovanje bolnika řa terdno u-
panje.*

O vřigamogozhni, uřmiljenř in
dobrotljivi Bog! V' tebe upam, in se
na tvoje obljube terdno řaneřem, ker
ři vřigamogozhen in řveřt v' řvojih ob-
ljubah. řaupam, ker ři bres konza

dober in usmiljen. Spoznam, o Bog! de sim te velikrat rasshalil, in se tvojih dobrot nevredniga storil. Velikrat sim se ti sameril, ker sim vsih tvojih dobrot posabil, in sim ti bil nehvale-shen. O bres shtevila je mojih gre-hov, ki sim jih prav radovoljno in pre-mišljeno storil. Zhe bosh od vsiga tanko rajtengo terjal; zhe se ne bosh usmilil, o Gospod! kdo bo obstal. Ali tvoja neskonzhna milost in usmiljenje je vezhi, kakor grehi zeliga sveta. To mi upanje daja, de mi bosh skosi sa-flushenje svojiga ljubesniviga Sina Je-susa Kristusa, ki je sa nas zhlovek po-stal, in nas s' svojo sveto kervijo na krishu odreshil, greha odpustil, in me v' gnado vsel.

O usmiljeni Jesus! dobro vem, de savoljo velikih pregreh in hudobij, ktere sim storil, in te s' njimi toliko zhasa shalil, nisim vreden v' tvoji pri-jasnosti umreti. Ali na tvojo neskonzh-no dobroto, na tvoje obljube se terd-no sanesem, de bosh posabil mojih

kriviz in sbrisal moje hudobije. Sam si obljubil rekozh: „Kdor v' Gospoda saupa, ne bo nikoli oframoten.”

Ti, o Gospod! nobeniga ne savorsheshh kteri v' tebe saupa, in per tebi pomozhi ishe. Upam in se sanesem, de tudi mene ne bosh savorgel. Glej Gospod! jest pridem, kakor sgubljeni sin, k' svojimu Ozhetu nasaj. Sposnam, de sim greshil, silno mozho sim greshil, v' prizho tebe sim hudo storil. Greshil sim soper nebo in soper tebe, sposnam, de nisim vreden tvoj otrokimenovan biti. Ali usmiljeni dobrotljivi nebeshki Ozhe! imej poterplenje s' mano, ker te s' ponishnim in s' sgrevanim ferzam profim. Persanesi mi, odpusti mi grehe, savoroljo kterih is zeliga ferza shalujem, in shelim, de bi jih nikoli ne bil storil. Shelim, de bi te nikoli ne bil rasshalil. Vsemi me spet v' gnado, o Gospod! ker terdno in sa gotovo obljubim, zhe she osdravim, v' resnizi svoje shivlenje poboljshati. Vse dru-

gazhi hozhem shiveti, in nikoli ne bom vezh tebe shalil, ampak svesto ti bom flushil. Nikoli ne bom tvojih dobrot posabil, ampak tvojo hvalo bom vsim osnanoval. Na pregrehe moje mladosti se nikar ne spomni, o Gospod! Daj v' moje serze veselje svojiga svelizhanja, in moj jesik bo tvojo hvalo vekomaj osnanoval.

Sdihovanje bolnika sa gorazho ljubesen.

O moj Bog! jest tebe ljubim is zeliga serza, is ze le dufhe, is ze le mozhi, bolj kakor vse druge rezhi. Ti si sam na sebi nar vezhi dobrota. Kdo bi te ne ljubil, o Gospod! ker ti si nas pred ljubil. S' toljkimi dobrotami si nas obdaroval, preden smo te fhe profiti samogli. Kako in kdaj bom toljko ljubesen povernil? V' ozhitno snamnje, de te v'resnizi ljubim, o Gospod! hozhem vse rad voljno preterpeti, in is ljubezni do tebe hozhem

tudi po tvojim povelju svojiga blishniga, kakor sam sebe ljubiti. Ne le prijatle in dobrotnike, ampak tudi sovrashnike hozhem ljubiti, sato ker si ti sapovedal rekozh: „Ljubite svoje sovrashnike, molite sa tiste, ki vas preganjajo.” Is ferza odpuštim vsm sovrashnikam, kakor shelim, de bi ti, usmiljeni Svelizhar, meni grehe odpušil. Ti si v'sadnji britkošti v' smertnih teshavah na krishu sa svoje sovrashnike profil: Ozhe, odpušti njim, ne vedo, kaj delajo! Tudi jest prosim sa vse tiste, kateri so mi kdaj kaj hudiga storili, ali sheleli. Is ljubesni do tebe, o Gospod! vse posabim, in po tvojim sgledu vsm rad odpuštim, de tudi per tebi odpušhanje in usmiljenje doseshem. Sej vem, de drugazhi ne morem svelizhanja upati, ker sam si rekel: „Zhe ne bošče odpuštili svojim sovrashnikam, tudi nebeshki Ozhe vam ne bo grehov odpušil.” In kako bi mogel she jeso der-shati na svojiga blishniga, zhe me je

tudi slo rasshalil, ker veš mi pove,
de sim jest svojiga Boga veliko vezh
rasshalil, in se mu sameril. Odpusti
mi, o Gospod! ker v'tvoji ljubesni
shelim shiveti, vse voljno terpeti, in
tudi umreti.

*Sdihovanje bolnika sa pravo gre-
vengo.*

O moj Bog! shal mi je is zeliga
serza, de sim te toljkokrat, in tako slo
rasshalil. Ti si moj nar vezhi dobrot-
nik, moj stvarnik, moj odreshenik,
moj Ozhe, moje vse, jest pa sim bil
toljko nehvaleshen otrok, de nisim
trojih dobrot posnal. Ti si nar vezhi
zhasi in ljubesni vredna dobrota in
lepota, jest pa te nisim nikoli tako lju-
bil, kakor bi te bil imel ljubiti. Ti,
pravizhni plazhovavz dobrih in shtra-
fovavz hudobnih, kdaj bi she bil me-
ne po vfi pravizi savergel, ker sim
tvoje svete sapovedi toljkokrat rado-
voljno in premishljeno prelomil, in

s'tem tebe možno shalil. Kdaj sim
 she jest saflushil s' svojimi velikimi
 grehi od tebe na vekomaj savershen
 biti. Ti pa, o Gospod! si imel s' ma-
 no dolgo zhasa poterplenje, si me
 zhakal, si me klizal, si me k' sebi va-
 bil. Sdaj sposnam, sdaj she le prav
 vidim, kako nespametno sim ravnal,
 ker sim posvetne rezhi bolj, kakor
 tebe, ljubil; sa truplo sim vezhi skerb
 kakor sa dusho imel. Sato me v' serzu
 pezhe, veliko shalost zhutim, ker sim
 tebe, dobrotljiviga Ozheta toljkokrat
 rasshalil. O de bi le ne bila prepos-
 na moja shalost! O kako shelim, de
 bi te nikoli rasshalil ne bil. Sposnam,
 o Gospod! kako nesvest sim ti bil v'
 sdravju. Ti si mi velikrat grehe od-
 pusil, ker sim poboljschanje obljudil, pa
 sim le spet gresil, tvojo prijasnost sgu-
 bil, in per tebi v' samero prishel.
 Vem, de nisim vreden, tvoj otrok ime-
 novan biti. Ali usmili se me, dobrot-
 ljivi, nebeski Ozhe! sej vidish moje
 serze, de sim v' resnizi sklenil do kon-

za is zeliga serza te stanovitno ljubiti in tvojih sapoved nikoli vezh ne prelomiti. Odpusti mi grehe, o Gospod! posabi na rasshalenje. Stori s' mano po svoji milosti.

O dobrotljivi Jesus! usliši moje sdihtovanje, ktero ti is ponishniga, sgrevaniga in pobitiga serza poshilam; operi me od gnusobe grehov, in kader me bosh sodil, ravnaj s' mano po svoji milosti, in po velikosti tvejšiga usmilenja. Ne spomni se, o Gospod! na moje nekdanje grehe in posabi piegrehe moje mladosti.

Ne pogubime s' hudobnimi vred, ker terdno v' tebe saupam. Obljubim ti, o Gospod! resnizhno poboljšanje. Terdno sim sklenil, nikoli vezh te ne rasshaliti, zhe mi she persanesesh in mi she sdravje dodelish. Perpravljen sim is ljubeshni do tebe vse rad preterpeti, rajshi umreti, kakor vezh kdaj tvoje svete sapovedi prelomiti. Zhe je pa tvoja sveta volja, de bom v' tej bolesni mogel umreti, in

svet sapustiti, sim pokorn, tudi rad
umerjem, ker ti, dobrotljivi Ozhe,
tako imeti hozhesh. Smili se me, o
Bog! Bog vsiga usmiljenja in vsiga trof-
ta, ozhisi me od vsih mojih grehov.
V' tebe saupam, ker vem, de tvojiga
usmiljenja ni konza; ti vsakiga rad v'
gnado nasaj vsamesh in mu grehe od-
pustish, kdorkoli se v' resnizi spreo-
berne in spokori, ker ti, o Gospod!
ne shelish smerti greshnika, ampak
de bi se spokoril in vekomaj shivel.
Sato terdno v' te saupam, ker vsaki-
mu rad odpustish, vsakimu rad per-
sanefesh, kateri te prosi, svoje grehe
sposna, in per tebi pomozhi ishe.

O dobrotljivi Jesus, moj Sveli-
zhar! nar vezhi greshnike si prijasno
sprejemal in jim grehe odpusthal, kte-
ri so s' ponishnim, sgrevanim serzam
k' tebi prishli. Nobeniga nifi odgnal,
kateri te je ponishno profil. Zahej, ve-
lik krivizhnik, Magdalena ozhitna
greshniza, preshefniza, in breshte-
vila drugih velikih ostudnih greshni-

kov je bilo, kteri so per tebi usmiljen-
nje dosegli; in odupshenje svojih gre-
hov dobili, ker so svoje krivize spos-
nali, jih obshalovali, in nikoli vezh
jih storiti terdno sklenili. Tudi jest
shalujem in sdihujem, o Gospod! sa-
voljo svojih storjenih pregreh in hudo-
bij, in shelim, de bi jih nikoli ne bil
storil. Tudi jest terdno sklenem, zhe
she osdravim, nizh vezh ne greshti.
Vse hozhem porovnati, krivizhno bla-
go poverniti, pohujshanje sbrisati,
dobro ime blishnimu nasaj dati i. t. d.
Ne saversi mojiga sdihovanja, o Go-
spod! Oveseli mojo dusho s' svojo sve-
to gnado, de te bom vekomaj zhaslil
in hvalil. Amen.

*Beséde svetiga pisma in svetih ozha-
kov, ktere per bolniku obudijo
véro.*

Skosi vero Jesusa Kristusa si opravi-
vizhen, si postal otrok boshji. Gala.
2, 16.

Ostani v' veri vterjen in stanovit-
ten, in nepremakljiv. Kolof. 1, 25.

Gospod! ti pravish: Moj pravi-
vizhni is vere shivi; ako bo pa odsto-
pil, meni ne bo dopadel. Mi pa nis-
mo otrozi, de bi odstopili in bili po-
gubljeni, ampak de verjemo in dushe
ohranimo. Hebr. 10, 37. 38.

Prosi, de bi te Bog svojiga pokli-
za vredniga storil, in vso svojo dobrot-
ljivo voljo in delo vere v' mozhidopol-
nil, de bo ime nashiga Gospoda Je-
susa Kristusa zhasitljivo storjeno. II.
Tefal. 1, 11. 12.

Boshja mozh naj te v' veri ohrani
k'svelizhanju. Veseli se, po tem ker
sdaj malo shalujesh v' mnogterih sku-
shnjavah. De bo skushnja tvoje vere
veliko shlahtnejshi snajdena, kakor
s lato, ktero se skosi ogenj skusha, k'
hvali in zhasi in k' poshtenju, kader
se bo Jesus Kristus rasodel. Ti ljubish
Jesusa, de si ga ravno nisi videl, v'
kteriga tudi sdaj verujesh, de si ravno
ga ne vidish. Ako bosh pa veroval,

se bošh v'neisrezhenim in zhaštitljivim
veselji veselil, inkonz svoje vere bošh
svelizhanje svoje dushe dosegel. I.
Petr. 1.

Kar ti je rasodetiga, vse ponish-
no veruvaj, zhe se ti tudi kaj teshko
sai. Podversi svoj um besedi boshji.
S. Krisost.

Gospod! kako bom tebe mogel
sapopasti, ker si neskonzhen, ker she
sam sebe, svojiga revniga bitja sapa-
psti ne morem. S. Augushtin.

Ker se v'posvetnih rezheh zhlo-
veshkimu prizhovanju verjame, sakaj
bi se isrekam boshjim ne verjelo.
S. Ambrosh.

Boshja beseda naj ti bo svetla
bakla. Vera naj tvoje šopinje visha.
Boshja beseda naj ti bo pot, po kateri
šlanovitno hodi. Zhe bo boshja bese-
da tvoj vojvoda ne bošh safhel. Per
ti luzhi svojo luzh pershgi, de tvoje
notranje oko, ktero je luzh tvojiga
telesa, svetlo pošlane. S. Ambrosh.

*Besede f. pisma in svetih ozhakov,
ktere per bolniku obudijo upanje.*

Dober je Gospod njim, kateri v' njega upajo, in dushi, ktera njega ishe. Shal. pesm. Jere. 3, 25.

Kteri v' Boga upajo, bodo nove mozh dobili; bodo, kakor postojne, perute dobili; bodo tekali in se ne bodo vtrudili; bodo hodili, in ne bodo opefhali. Isaia. 40, 31.

Imamo nar terdnejshi trofht, zhe se upanja primemo, ktero je nashi dushi, kakor varn in terden, shelesen mazhek, in seshe do snotranjiga perta, kamer je Jesus Kristus pred nami sa nas noter fhel. Hebr. 6, 19 — 20.

Upajte v' Gospoda, svojiga Boga, in bres strahu bote. II. Kron. 20, 20.

Pokusite in poglejte, kako sladak je Gospod; blagor je zhloveku, kateri v' njega saupa. Psalm. 33, 9.

Pravizhnih pomozh je od Gospoda; on je njih varh ob zhasu nadloge;

k'pomozhi jim bo prifhel in jih rešil, ker so v'njega upali. Pfl. 30, 39.

Bog je moj pomozhnik, v'njega bom upal; on je moja bramba in moj varh. Pfl. 17, 3.

Terdno upam nekda j dobiti dobre, ktere mi je Bog v'desheli shivih perpravil. Psalm. 26, 1.

K' tebi upijem, o Gospod! in pravim, ti si moje upanje in moj del v'desheli shivih. Pfl. 141. V'Gospoda upam, ja moj Bog! tvoje usmiljenje me bo s'veseljam napolnilo. Pfl. 30.

Ako me tudi umorish moj Bog, bom vender v'tebe saupal; vedno bošh moj Svelizhar. Job. 3.

Hvaljen bodi Bog in Ozhe Gospod nashiga Jesusa Kristusa, kateri nas je po svojim velikim usmiljenju k'shivimu upanju prerodil skosi Jesusa Kristusa vstajenje od mertvih, k'nešroh-ljivi, neognuseni, neminljivi verbišhini, ktera nam je v'nebesih perhranjena. I. Petr. 1. 3.

V' vseh rezheh, kar mi jih je storiti, opustiti, terpeti ali sheleti, si ti, o Bog, moje upanje, na to so vterjene vse tvoje obljube, in na tem je sidano moje upanje. S. Krisost.

Zhe tudi morem po tamni dolini smerti iti, se vender nizh ne bojim, ker si ti per meni o Gospod! Psl. 22.

Besede f. pisma in f. ozhakov, ktere per bolniku obudijo ljubesen.

S' shivo vero sposnam ljubesen boshjo do mene. Bog je ljubesen, in kteri v' ljubesni ostane, ta v' Bogu ostane, in Bog v' njem. I. Jan. 4, 16. Ljubimo Boga, ker on nas je popred ljubil. 19. v.

Raj bom Gospodu sa vse to povernil, kar je on meni dal. Psl. 115. Bog pa svojo ljubesen med nami skasuje, ker je ob namenjenim zhasu, kader smo she gresniki bili, sa nas Kristus umerl; sato bomo mi sdaj, ker smo po njegovi kervi opravizheni, ve-

liko bolj škodí njega od jese refheni.
Riml. 5, 8 — 9.

Bog tudi svojimu lastnimu sinu ni
sanesel, ampak ga je sa nas vse dal,
kako bi nam ne bil on tudi s' njim vred
vse podelil. Riml. 8, 32.

Kaj hožhe Gospod, tvoj Bog, od
tebe vezh, kakor, de ga ljubish, in
mu is zeliga serza in is ze le dushe slu-
shish. V. Buk. Mojs. 10, 12. Lju-
bim te, o Gospod! ti si moja mozh,
moja terdnost, moje perbeshaliske in
moj odrefhenik. Psl. 17.

Kdo nas bo tedaj od ljubeshni Kri-
stusove lozhil? Nadloga, ali britkost,
ali lakota, ali nagost, ali nevarnost,
ali preganjanje, ali mezh? Sakaj sa
ref vem, de ne smert, ne shivljenje,
ne angeli, ne poglavarstva, ne mozhi,
ne sdajne, ne prihodno, ne terdnost,
ne visokost, ne globozhina, ne kaka
druga stvar nas bo mogla lozhiti od
ljubeshni boshje, ktera je v' Kristusu
Jesusu Gospodu nashim. Riml. 8, 35

Njim, kateri Boga ljubijo, vse k' dobrimu perpomore. Riml. 8, 28.

Ljubesen pokrije obilnost grehov. I. Petr. 4, 8. Gospod, tistih kateri te ljubijo nisi nikolj sapustil. Dan. 14.

Ohrani se v' ljubezni boshji, in zhakaj usmiljenja Gospoda nashiga, Jesusa Kristusa, k' vezhnimu shivlenju. Juda. 21.

Kaj samorem sheleti v' nebesih ali na semlji, sunaj tebe svojiga Boga dobiti. Moje telo in moja dusha omedluje od ljubezni do tebe, o Bog mojiga serza, in moj del, na vekomaj. Psl. 72.

Kar ni storil sa te ne tvoj ozhe, ne tvoj prijatelj, ne tvoj otrok, to je storil sa te Gospod Bog, kteriga si rasshalil. S. Kris.

Samore kaj moji ljubezni enakiga biti, pravi Gospod? Glej jest sim tvoj ozhe, tvoj brat; od mene imash, kar poshelish; tvoj flushabnik sim, ker nisim prishel na svet, de bi mi kdo

šregel, ampak de bi jest drugim šregel. Ubog sim prišel, de bi tebe obogatil; smert na krishu sim preterpeti hotel, de bi te odrešhil. Sakaj tedaj sanizhujesh njega, ker te tako perferzhno ljubi. S. August.

Nebo in semlja in vse, kar je v' njih, mi pravi, ljubi Gospod Boga. S. Aug.

Moj Jesus, sodnik vsih ljudi, is ljubesni do mene si sebe k' nar framotljivšhi in grosovitnišhi smerti, k' smerti na krishu se obšoditi dal. O Gospod! vezh nisi mogel sa me dati, ker si sam sebe dal. Tebe samiga hozhem tedaj zhes vse ljubiti. Ljubim te is zeliga serza koljkor mi je mogozhe. S. Bern.

Besede s. pisma, ktere per bolniku obudijo shalost nad greham.

Ozhe! greshil sim v' nebo in v' tebe, vezh nisim vreden tvoj sin imenovan biti. Luk. 15, 21.

Slo sim gresnil, ali Gospod! vsemi prozhi mojo krivizo, spoznam, da sim nespametno delal. II. Kralj. 24, 10.

Bog je dober in usmiljen, in on bo na dan britkosti grehe odpustil. On je varh vseh tistih, kateri ga v' resnizi ishejo. Nobeden, kateri je v' Gospoda saupal, ni bil oframoten. Kdor je v' njega klizal, ni bil savershen. Sir. 2, 11 — 32.

Spoznam svoje hudobije, in ne bom nikolj posabil jih obshalovati. Psl. 37, 9.

Vse dni svojiga shivlenja hozhem v' britkosti svoje dushe pred tabo, moj Bog, premishlovati. Isaia. 38, 15.

Moje pregrehe so mi zhes glavo srasle, in me, kakor teshka butara, tlazhijo. Psl. 37, 5.

Gospod! usmili se zhes me, rešhi mojo dusho, pomagaj mi savoljo svoje milosti. Psl. 6.

Gospod uslišhi mojo molitev, ne idi v' sodbo s' svojim hlapzam, sakaj

shiv zhlovek ne bo pred tvojim oblizham obstal. Psl. 142.

Gospod! spomni se svojiga usmiljenja in na svojo milost, ki je od vekomaj. Psl. 24, 6.

Ne spomni se grehov moje mladosti, in mojih nevednost. Spomni se na me po svoji veliki milosti, o Gospod! sa voljo svojiga imena mi bodi milostljiv, ker mojih grehov je veliko. Psl. 24.

Gospod! ozhišči me mojih grehov, in obvaruj mene, svojiga hlapza, pred ptujimi grehi, katerih sim deleshen bil, Psl. 18, 13.

Bogu dopadljiv dar je shalošči poln duh, rasterto in ponishano serze, o Bog, ne bosh sanizhoval. Psl. 50.

Jesuf Kristuf je sa nashe grehe umerl, pravizhni sa krivizhne. I. Petr. 3, 18.

Besede s. pisma in s. ozhakov, ktere 'bolnika opominjajo k' poterpeshljivosti.

Tezimo skosi poterpeshljivost k' nam naprejpostavljenu boju, in glejmo na Jesusa, sazhetnika in dokonzhavza vere, po naprejpostavljenu veselju je krish preterpel, in ni maral sa saframovanje, in sedi na desnizi (Boga Ozheta) boshjiga sedesha. Pomislite tedaj tistiga, kteri je od gresnikov tako sopergovorjenje zhes sebe prenesel, de se nevtrudite, in de vam vashe serza ne vpadejo. Hebr. 12, 2 — 3.

Kader prav delate in voljno terpite, to je prijetno per Bogu: sakaj k' temu ste poklizani, ker je tudi Kristus sa nas terpel, in vam sgled sapustil, de bi po njegovih stopinjah hodili. I. Petr. 2, 21.

Ker je tedaj Kristus v' mesu terpel, tako more ravno ta misel tudi vashe oroshje biti. I. Petr. 4, 1.

Hvaljen bodi Bog in Ozhe Gospo-
da nashiga Jesusa Kristusa, Ozhe us-
miljenja in vsiga troshta. II. Kor. 1, 3.

Nasha sdajna zelo kratka in loh-
ka nadloga nam pernese vezhno in
visoko zhaft, ktera vse prevaga, ker
ne gledamo na videjozhe; ampak na
nevidejozhe; sakaj to, kar se vidi,
je zhasno; kar se pa ne vidi, je vezh-
no. II. Kor. 4, 17 — 18.

Hvaljen bodi tvoje ime, Bog na-
shih ozhetov, ker se usmilish teh, ki
se zhes nje serdish; in ob zhasu nad-
loge grehe odpushash njim, kateri v
tebe klizhejo. Job.

Sposnam moj Bog, de tvoje sod-
be so pravizhne, in de me po pravizi
obiskujesh. Psl. 118.

Sakaj skosi svoje grehe sim saflu-
shil, de si me ponishal. 118.

Blagor zhloveku, kateri je od Bo-
ga tepen; nesaversi tedaj Gospodo-
viga tepenja; sakaj on rani in zeli,
on udari in njegove roke bodo sdravje
dale. Job. 3, 17 — 18.

Gospod je bliso njim, kateri so shaloſtniga ſerza, in bo v' duhu ponishnim pomagat. Pſl. 33, 19.

Moja duſha bodi Bogu podloſhna, ſakaj od njega pride moja pomozh. Pſl. 61.

Bog pa vſe gnade, kateri naſ je po Jeſufu Kriſtufu k' ſvoji vezhni zhaſti poklizal, bo vaſ, ker majhen zhaſterpate, popolnoma in mozhne ſtoril in poterdil. Njemu bodi zhaſt od vekomaj do vekomaj. I. Petr. 5, 10.

Ste poſabili troſhta, kateri vam kakor otrokam, govori rekozh: Moj ſin! nikar v' nemar ne puſti ſvarjenje Goſpoda, in ſerza ne ſgubi, kader boſh od njega ſvarjen. Sakaj, kateriga Goſpod ljubi, ga pod ſhibo derſhi; on pa tepe vſakiga ſinu, kateriga gor vsame. Hebr. 12, 5 — 6.

Namen Goſpoda naſhiga Boga je vaſ ſkuſhati, de ga iſ zelig a ſerza in iſ ze le duſhe ljubite. V. Mojs. 13, 3.

Bodite poterpeſhljivi in poterdite ſvoje ſerza; ſa ſgled ſilne ſmerti,

terplenja in poterpeshljivosti, vsemit preroke, kateri so v' Gospodovim imenu govorili. Glejte, frezhne shtejemo tiste, kateri so preterpeli. Slishali ste od Jobove poterpeshljivosti, in ste vidili konz Gospodov, de je Gospod milostljiv in usmiljen. Jak. 5, 8 — 11.

Veselite se, ker ste Kristusoviga terplenja deleshni, de bote tudi v' rasodenju njegove zhasli veseli in dobre volje. I. Petr. 4, 13.

Shibe, s' kterimi nas boshja roka tepe, so nam perloshnost, de s' njim svoje grehe sbrishemo; zhe smo pa nedolshno shiveli, so nam perloshnost, de vezhno plazhilo dofesemo. So tedaj pravizhnimu in gresniku k' velikimu dobizhku in pridu, de bi ali bolj ozhisteni nekda pred boshje oblizhje stopili, ali pa de bi tukaj ponishani bili, in tako manj v' prihodnim shivlenju terpeli. S. Kris.

Nadloga osdravi napuh in lenobo, pokashe nezhimernost zhasnih re;

zhi, in perpelja zhloveka k' modrosti.
S. Krisost.

Nekteri v' svojih bolezhinah kol-
nejo, vender nadlogo ravno tako ter-
peti morejo, pa bres vřiga dobizhka.
Kaj delash, o zhlovek, de svojiga do-
brotnika, varha in odreshenika tako
shalish! Sej vesh, de s' preklinovan-
jam, s' nevoljo ne bosh svojih bole-
zhin pomanjšhal, ampak she le po-
vikshal. Sam Bog, kteri zhloveku
nadlogo poshlje, nar bolj ve, kdaj
jo je treba odvseti. S. Krisost.

Kdor kmalo umerje, njegova
vojřka je kratka; kdor pa dolge bo-
lezhine terpi, se vsak dan s' njimi voj-
řkuje; in zhe jih voljno terpi, vsak
dan novo krono v' nebesh saflushi. S.
Ziprian.

Ni ga zhloveka na svetu, tako
pravizhniga, in tako popolnoma, de
bi ne potreboval s' nadlogami obiskan
biti, ali de bi se njegova zhednost po-
vikshala in poterdila, ali pa de bi
flushtan bil. S. Augushtin.

Boljšhi je zhloveku, de se sdaj Bogu vda, dokler ga Bog pokori in trošhta, k' sebi vabi in klizhe, kakor de bi strašni sodni dan mogel Boga slishati, ki bo sodil in pogubljeval. Sdaj so sladke njegove besede, ker v' svojim serdu se spomni svoje milosti. S. Bernard.

Premišlovanje bolnika, kader mu odleshe.

V' tvojih rokah, o Gospod! je moje shivljenje. Vem, de umreti morem; ali kdaj bo prishla moja sadnja ura, je skrito mojim ozhém. Samo tebi je snana vsigamogozhni Bog! Kader bo tvoji previdnosti dopadlo, me bošh is tega sveta poklizal, o, de bi bila frezhna moja sadnja ura! Shteti so dnevi zhloveshkigashivljenja; fhtevilo njegovih lét je tebi snano, o Gospod! ti si mu mejo postavil, ktera se ne da premakniti. Nebeshki Ozhe, tvoja volja naj se sгоди. Kader se šte-

zhe zhaſmojiga shivlenja, daj mi gna-
do, de v' tvoji prijasnosti umerjem,
in delesh tvojih pravizhnih dofeshem.

Kako kratko je zhloveshko shiv-
lenje! kako hitro je sginilo 50 — 60
let, defi na sveti ni drujiga, kakor
nadloge, teshave in terplenje. Pazh
je ref, kar pravi f. pismo: de zhlo-
veshko shivlenjo je, kakor dim, kte-
ri se komaj perkashe in she sGINE. Svo-
je shivlenje sapravimo v' prasnih po-
govorih, svenemo kakor trava, in pa-
demo vkup, kakor prah in pepel. Na
sveti ref ni drujiga, kakor nezhimernost
in shalost serza. Vse sGINE, ka-
kor senza, o Gospod! ti ve komaj oſla-
neſh.

Uzhi, me o Gospod! ſvoje dne-
ve ſhteti, in jih v' ſerzu premishlova-
ti, de bom prav ſposnal, kako ſlab
ſim. Na ſvetu ſmo popotvavzi, ker
nimano ga tukaj ſtanovitniga ſtanova-
nja, ampak le prihodniga iſhemo. Na-
ſhe prihodno, ſtanovitno prebivaliſhe
je v' nebeſih, in tje gor ſheli priti mo-

ja dušha. Moja dušha sdihuje po shivim Bogu. O Bog, kdaj bom prishel tje gor tebe od oblizhja do oblizhja gledat in vshivat. Koljkor nas je na svetu, shivimo le v' veri, ne v' resnizhnim vshivanji, inamo pa serzhnost in veselje telésno shivljenje pustiti, de k' Gospodu v' svoje domovanje pridemo.

Bog je svetloba, in v' njem ni tamote. On je nar vezhi svetost. Zhe pravimo, de smo s' Bogam sklenjeni, pa shivimo v' tamoti hudobnih, nespodobnih shelja, tak lashemo, in resnize ni v' nas; ako pa po svetlim hodimo, kakor je Bog v' svetlobi, to je, zhe sveto shivimo, kakor je Bog svet, tak je Bog s' nami sklenjen in mi s' Bogam, in kri njegoviga Sina Jesufa Kristusa nas vsih grehov ozhisti.

Tamkaj nas zhaka frezhni, vezhni nebeshki raj, novi Jerusalem, nashe stanovanje. Bog bo s' nam prebival, in mi bomo njegovo ljudstvo. Bog bo nam solse is ozhi pobrisal, in vezh ne bomo vedili, kaj je smert. Vezh

ne bo terplenja in shalosti, ne bolezhin in sdihovanja, ker vse poprejshno je minilo, in vse bo novo. Pa tudi nizh gerdiga, nizh vmasaniga, nizh s' greham ognuseniga ne pojde v' leto veselo nebeshko kraljestvo.

Preglej, o Gospod! moje serze, in poskusi moje misli, ako sim morebiti na kakim nevarnim potu, perpeljaj me na pravo pot, de pridem v' vezhno svelizhanje.

Moje serze mi pravi, de morem iskati tebe dobrotljiviga Gospoda; sato te ishem, o Gospod! in pred tvoje oblizhje skoraaj priti shelim. Ne skri-
vaj tedaj, o Gospod! pred mano svojiga oblizhja, in v' jesi ne savorisi spred sebe svojiga hlapza. Ti si moja pomozh, ne sapusti me in ne umniki svoje dobrotljive roke od mene, o Bog, ti moje svelizhanje! Zhe she tako velike teshave in britkosti zhes me pridejo, o Gospod! ti me potroshtaj, ker tvoja dobrota in milost je neskonzhna. Ni-

kar me ne sapusti, o Bog! spomni se, de sim delo tvojih rok.

Ne shtrasuj me, o Gospod! v' svoji jesi, in ne tepi me v' svojim serdu. Skashi mi milost, ker grosno sim slab. Obvaruj me, o Gospod! pred vezhno nesrezho, ker od strahu se tresejo moje kosti.

O Gospod! zhe bosh od vsih rezhitanko in ojsiro rajtengo terjal, kdo bo obstal? Zhe se pravizhni pred sodbo trese, kaj bo pa s' mano ubogim gresnikam? Ali per tebi, o Gospod! je usmiljenje; per tebi je obilno odreshenje; sato upam terdno, de mi bosh persanesel, in odpushtenje mojih grehov dodelil. Gospod je bliso tistim, kateri v' njega saupajo, in s' ponishnim, sgrevanim serzam odpushtenja ga profijo. Saupaj moja dusha v' Gospoda, in terdno se sanesi na njegove oblube.

Nesapusti me, o Gospod! v' moji slabosti, hiti mi pomagat, ker moja dusha omaguje. Spomni se svojiga usmiljenja, ktero ti je lastno od veko-

maj. Poglej moje terplenje, poglej mojo shaloſt, in odpuſti mi vſe grehe. Kakor dobrotljivi ozhe ſe rad uſmilih ſvojih otrok, uſmili ſe tudi zheſ mene, ker v' tebe ſaupam moja duſha.

Teshavno mi je ſhe popotovanje na ſvetu, ſhelim ſhe ſkorej ſvet ſapuſtiti, in ſe s' Kriſtuſam ſkleniti. On je moje ſhivljenje, in ſmert je moj dobizhek, ker me bo iſ doline ſols reſhila, in mi vrata v' vezhno ſvelizhanje odperla. Upam doſezhi v' nebefih tiſto frezho, ktere nobeno oko ni vidilo, nobeno uho ſliſhalo, in nobeniga um ne more ſapopaſti, ki jo je perpravil Bog tiſtim, kateri ga ljubijo.

S' tabo, o Goſpod! ſe ſkorej ſkleniti ſhelim. K' tebi povſdignem ſvojo duſho, o Bog! v' tebe ſaupam, ne ſapuſti me v' nadlogi. Zhe ravno bom mogel po tamni dolini ſmerti iti, ſe vender nizh hudiga ne bojim, ker ſi ti o Goſpod! per meni, ker ti ſi moje perbeſhalih, in ſavoljo ſvojiga ime na me boſh varoval.

Poglej s' milostljivim ozhešam svojiga hlapza, o Gospod! in hiti mi pomagat, ker v' tebe saupam in te pomozhi profim. Moja dusha se na Gospoda sanese, ker on je moj pomozhnik in moj varh. Pridi, o Gospod! in reshi me is nadloge; sakaj prasna je vsa zhloveshka pomozh. Reshi me, o Gospod! mojih bolezhin, in hiti mi pomagat, ker ti si dobrotljiv, in ne skonzhna je tvoja milost do tistih, kteri tebe na pomozh klizhejo.

Hvali moja dusha Gospoda, in ne posabi njegovih dobrot. On ti odpushta pregrehe, in te osdravi vsih hudobij. On te varuje pred pogubljenjam, in ti da obilnognade in milosti.

Zhašt bodi Bogu Ozhetu in Sinu in svetimu Duhu.

Kakor je bila od sazhetka, sdaj in vselej, in na vse vezhne zhase. Amen.

*Nektere molitve sa srezhno
smert.*

I. Molitev k' materi boshji.

Kam hozhe iti otrok drugam pomozhi iskat, kakor k' svoji materi? Tudi tisti otrok, kteri je svojo ljubo, dobro mater vezhkrat in slo rasshalil, in ni vreden tako dobre, skerbne mater imeti, vender k' nji perbeshi, per nji pomozhi ishe, kader se ozhe jesi zhes otroka in mu shuga. Mater vsame otrok sa pomozhnizo tudi, kader kaj ozheta profi, in kako dobro to prejeti sheli. O Marija, boshja mati! ravno tako pertezhem k' tebi jest ubogi greslni zhlovek, in te prosim pomozhi. Sposnam, de sim nevreden tvoj sin imenovan biti. Nisim vreden tebe mater imenovati. Vem, de nisim vreden, de bi ti same kaj govori-la, same profila, in tako mi pomagala, ker sim se ti tolikokrat samerel,

in tolikrat te rasshalil, ker sim pove-
lja tvojiga ljubiga Sina Jesusa Kristusa
sanizhoval, in mu nepokorn bil.

Ali ah! ljubesnjava mati! Spom-
ni se, de je nebeshki Ozhe tudi sgub-
ljeniga sina spet v' gnado vsel, in mu
grehe odpustil. Vsemi me tudi ti, o
Marija! sa svojiga otroka. Persanesi
mi, de te nisim tako zhasil, kakor
sim te bil zhasiti dolshan, in sim toli-
kokrat tvojiga Sina rasshalil.

Ne upam se svojimu prihodnemu
sodniku pred ozhi priti; moje pre-
grehe in velike hudobije ime strashijo.

Kako bom pred pravizhnim Bo-
gam obstal, ker she brumni se trefejo.

Ti si perbeshalishe greshnikov,
sato k' tebi perbeshim, o Marija! ni-
kar me ne saversi; sprosi mi gnado
resnizhne pokore; sprosi mi gnado,
de v' resnizi objokam in obshalujem
svoje pregrehe, bodi moja fredniza,
in sprosi mi shivo vero, terdno upa-
nje in stanovitno gorezho ljubesen.

O Marija! ker si ušmiljena mati, nikar me ne savorši, poglej mojo revščino, in hiti mi k' pomozhi, varuj me v' leti veliki nevarnosti, in pomagaj mi premagati moje grosne in nevarne skušnjave.

Poglej me s' milostljivim ozhešam, o ušmiljena mati! glej, moja sadnja ura se blisla, sovrašniki me stiskajo ilab, reven otrok sim. Hiti mi pomagat, ker si pomozhniža vseh revnih, de me sovrašnik ne premaga; šteri glavo peklenški kazhi, in pomagaj mi v' poslednih skušnjavah. Ne sapuši me, o Marija, v' smertnih britkostih!

Rader še vezh ne bom mogel s' jesikam sgovoriti tvojiga svetiga imena, hozhem v' serzu vedno na te klicati. Ušlihi takrat o Marija, moje sdihtovanje, in nikar me ne sapuši. Zhe ravno nisim tvoj vreden sin, vendar si ti vendno ljubesnjava moja Imati Tebi se perporozhim, tebi se ve srozhim, o Marija, troštanza vseh vernih shalošnih! Potrohtaj me v' mo-

jih smertnih britkosti; sprosi mi od svojiga ljubiga Sina Jesusa Kristusa gnado, usmiljenje, milostljivo sodbo; govori sa me per Jesusu; potolashi njegovo jeso, s'ktero se zhes me zadovoljo mojih velikih pregreh ferdi, in bodi moje perbeshalishe, moja pomozh. Kader se bo moja duha is tega sveta lozhila, o Marija, spremi jo ti pred sodni stol pravizhniga Jesusa, sprosi gnado, sprosi mi frezhno, vezhno shivljenje. Amen.

Molitev k' svetimu Joshefu.

Sveti Joshef, frezhni shenin Jesusove matere Marije! kako frezhna in sveta je bila tvoja smert, ker si toliko frezho imel, de si v' narozhju Jesusa in Marije sklenil svoje shivljenje!

Tudi jest shelim tako frezhno in sveto umreti, in v'sadnji uri Jesusa in Marijo per sebi imeti. O sveti Joshef! sprosi mi ti to gnado; tvoja proshnja per Bogu veliko samore.

Jesuf, kteriga varh in rednik si na svetu bil, ne bo tebi prošnje odrekel.

Prosi tedaj sa me, o sveti Joshef! govori sa me per Jesusu, in sprosi mi frezhno sadnjo uro. Pridi mi k' pomozhi v' mojih smertnih teshavah in britkostih; nikar me ne sapusti v' sadnjih skusnjavah.

O de bi jest to frezho imel, de, kader bom umiral, bi bili per meni Jesuf, Marija in sveti Joshef; lahko po tem umerjem, ker tudi moja smert bo frezhna, bo sveta.

Jesuf, Marija, sveti Joshef! vam srozhim svojo ubogo dusho.

Moje sadnje besede naj bodo svete imena: Jesuf, Marija in sveti Joshef.

Molitev k' s. Mihelu arhangela.

Mogozhni duh, sveti Mihel! ti si satana in njegovo tovarshijo na boshje povelje v' peklenfski bresen pognal; ti si mogozhen varh in pomozhnik vseh tistih, kteri v' Boga verujejo, v' njega

upajo in ga ljubijo, in so svesti njegovi flushabniki. Glej, o sveti Mihel! tudi jest sdaj velike pomozhi potrebujem, ker blisha se moja sadnja vojska, pridi mi k' pomozhi, in pomagaj mi odgnati skušnjave. Pomagaj mi premagati sovrashnika, de mi ne bo mogel shkodovati; vojskuj se tudi sa me, de obvarjesh pred pogubljenjam mojo ubogo dusho, sa ktero je Jesus Kristus, moj odrešenik, do sadnje kaplje kri na krishu prelil. Sej tudi jest terdno v' Boga verujem, svesto v' njega saupam in ga zhes vse ljubim. Stori me mozhniga v' poslédnih skušnjavah in pomagaj mi, de dosehem tisto nestrohljivo krono, ktero mi je perpravil pravizhni sodnik Jesus Kristus. Amen.

Molitev k' angela varhu.

O sveti moj angel varh! nimam ga na svetu boljshiga prijatla, kakor tebe, kerti si moj varh, moj pomozh-

nik, moj svetovavz, moj pravi prijatelj. Sahvalim Boga, de mi je taziga svestiga tovarsha dal.

Ali oh, dobrotljivi moj nebeshki tovarsh, kolikokrat sim ti bil nehvalessen! velikrat sim tvoje opominovanje sanizhoval, in v' prizho tebe hudo storil. Velikokrat sim te shalil, ker tvojih svetov nisim poslusshal, in te nisim ubogati hotel. Sposnam, de sim se ti velikokrat samerel, ker tvojih dobrot nisim hotel k' pridu obrazhati. Ali, o dobrotljivi moj nebeshki tovarsh! posabi moje nehvalessnosti, in persanesi mi; ne sapusti me sdaj v' nar vezhih teshavah; in varuj me v' hudih nevarnostih, de ne bom premagan.

Moj zhaf se blisha; kmalo bo prišla sa me tista ura, de me bo vse sapustilo, in vse bo od mene sbeshalo, ker bo smert mojimu shivlenju konez storila. O ljubi moj angel varh! bodi takrat per meni, varuj me, trosh-taj me, nekar me ne sapusti; spremi

me v' vezhnost, in pomagaj mi priti
v' nebeshko kraljestvo, Boga vekomaj
vshivati. Amen.

Molitev k' sveti Barbari.

O mogozhna pomozhniza, sveta
Barbara, marterniza! tudi tebi se per-
porozhim, prosi sa me per Jesufu,
svojimu nebeshkimu sheninu; uflifhal
te bo, ker si is ljubeshni do njega kri
prelila. Srezhno si ti svoje shivljenje
konzhala; serzhno si se vojskovala; so-
vrashnike si pramagala; vojsko dobi-
la; sato vshivash sdaj v' nebesih vezh-
no nebeshko krono.

Spomni se mene revniga zhlove-
ka, ker tudi jest se vojskujem s' hudi-
mi skušhnjavami; sprosi mi od Jesufa
gnado, de tudi jest vse sovrashnike
srezhno premagam, smert voljno pre-
terpim, in tako tudi vezhno krono v'
nebesih doseshem. Po Jesufu Kristu-
fu Gospodu nashimu. Amen.

*Sdihovanje bolnika sa frezhno
smert.*

O ufmiljeni Bog! kdaj me bosh
refhil is jezhe slabosti, teshav terple-
nja? Kdaj me bosh poklizal is doline
sols, in me vsel k' sebi v' nebeshko ve-
selje! Kdaj mi bosh pokasal svoje ve-
selo oblizhje, in me sprejel v' vezhno
frezhno prebivalishe. O Gospod! mo-
ja dusha po tebi hrepeni, le v' tebi,
studenzu vsih dobrot, shejo svojih go-
rezhih shelja vtolashiti sheli. O ne-
beshki shenin, kdaj se bosh perka-
sal, in mojo dusho rasveselil!

O Bog! ti fi shivlenje sdravih,
upanje umirajozhih, vslajenje mer-
tvih. Ti fi veselje in trosht vsm, kte-
ri k' tebi pridejo. K' tebi priti in sko-
raj s' tabo se skleniti shelim. Zhe so
se istekle moje ure, zhe se je perbli-
shal konez mojiga shivlenja, rad u-
merjem, ker tvoja volja naj se sгоди.
Stori konez mojimu revnimu shalost-
nimu shivlenju, kader tebi dopade.

Shelim fkoraj per tebi biti, s' tabo se skleniti, in te vekomaj v' nebesih vshivati. Moja dusha hrepeni po tebi, o Bog! kakor jelen po mrasli vodi, kdaj bom prishel k' tebi? kdaj se bom pred tvojim oblizhjam perkasal. Pelji me, o Bog! v' boljsi, vezhno shivljenje, de se bo po tvoji obljubi moja shalost v' veselje spremnila.

O krishan Jesus, moj Svelizhar, moj odreshnik! ker si ti sa nas grosne martre in strashne bolezhine preterpel; ker si sgolj is ljubesni do nas nebesko zhas sapustil, is nebes na semljo prishel, vse zhloveshke slabosti nase vsel, in na krishu sa nas do sadnje kaplje svojo drago kri prelil, de si nas odreshil, in nas pred vezhno nesrezho obvaroval; poglej milostljivo na me ubosiga gresnika, in usmili se zhes me. Velike britkosti me prehajajo, teshave in bolezhine vedno rastejo. Blisha se moja sadnja ura. Ne sapusti me, o Jesus! varuj me v' nevarnih skushnjavah, in brani me

pred hudim sovrasnikam. O krishani
Jesuf! stori me deleshniga svojiga
saflushenja, svoje sa me prelite ker-
vi. O moj Svelizhar! tvoje smertne
britkosti, tvoje terplenje, tvoja gren-
ka smert na krishu bodi meni v'odpu-
shenje grehov. Tvoja shalost naj sbri-
she moje hudobije. Sa vsih tvojih pre-
jetih ran voljo te prosim, dodeli mi
frezhno sadnjo uro, in po tem shivle-
nju daj mi vezhno svelizhanje.

O dobrotljivi in usmiljeni Jesuf,
poglej s' milostljivimi ozhmi na me rev-
niga fromaka. Dodeli mi gnado, sa
ktero te prosim, de bi jest tebe s' zhi-
stim serzam ljubiti, in is zhiste ljubes-
ni vse tudi smert radovoljno terpeti sa-
mogel. Tebi srozhim, o usmiljeni Je-
suf! tebi darujem vse svoje bolezhine,
britkosti in teshave, ki jih terpim. Vso
svojo bolesen tebi k' zhasi obernem,
tebi darujem. Sprejemi milostljivo
moj dar.

V' tvoje roke, o Jesuf, srozhim
svojo dusho. Operi me s' svojo sveto

sa me prelito kervijo, in stori me vredniga vezhniga shivlenja. O Jesuf! nikar se nemudi, hiti mi pomagat, sdaj, ker tvoje pomozhi nar bolj potrebujem. Uslifhi, o Jesuf! moje sdihovanje, in daj mi gnado, de kader pride moja sadnja ura, frezhno v' tvoji ljubeshi, v' tvoji prijasnosti sklenem svoje shivljenje in doseshem vezhno svelizhanje. (Is. Psl. 83.)

Kako ljubeshnive so tvoje prebivalishha, o Gospod! moja dusha sheli in omedluje po hishi Gospoda. Moje serze in moje meso se veseli v' shivim Bogu. O de bi tudi jest pozhival per tvojih altarjih, o Gospod! moj kralj in moj Bog! Srezhni so, kateri v' tvoji hishi, o Gospod! prebivajo, oni te bodo na vekomaj hvalili. Blagor zhloveku, kateri v' tebe, o Gospod! saupa.

Is Psl. 52. Gospod! na tebe saupam, ne pusti me na vekomaj k' framoti biti. Stori me prostiga po svoj pravizi, in refhi me; nagni svoje u-

šhefa k' meni, in pomagaj mi, Bog!
bodi ti moj varh, interdno mesto, de
mi pomagash. Sakaj ti si moja mozh
in moje perbeshalshe. Ti, Gospod!
si moje perbeshalshe in moje upanje
od mladosti, ti si moja podporna od
materniga telefa, in moj varh. Ne
saversi me ob zhasu moje smerti; ne
saversi me, kader bo moja dusha o-
flabela.

*Sdihovanje bolnika sa brambo pred
dusnim sovrashnikom.*

O dobrotljivi in usmiljeni Jesus!
ti si moje perbeshalshe moj trosht,
in moja pomozh. Pomagaj mi v' sad-
nji vojski. Varuj me v' sadnjih skuš-
njavah, de me sovrashnik ne prema-
ga. Usmili se zhes mene, o Gospod!
(Psl. 6.) sakaj jest sim slab, osdravi
me, o Gospod! sakaj moje kosti se
tresejo od strahu, in moja dusha je
filno omamljena; ali kako dolgo, o
Gospod! bosh odlashal mi pomagati.

Gospod! oberni se k' meni in refhi
mojo dusho, pomagaj mi sa svoje mi-
losti voljo. Truden sim od sdiho vanja,
vse nozhi se filno jokam in svojo po-
steljo s' solumi mózhim. Od filne no-
tranje shalosti so moje ozhi otamnele.
(Is Pfl. 12.) Gospod! kaj bosh na me
posabil? Kako dolgo bosh svoje ob-
lizhje pred mano skrival? Kako dol-
go bom shalošt v' svojim serzu nosil.
Kako dolgo se bo moj sovrashnik zhes
me povsdigoval. Poglej na me in u-
flisli me, o Gospod in moj Bog! Va-
ruj me pred vezhno smertjo in dode-
li mi vezhno shivljenje. O milostljivi
Jesuf! tebi srozhim svojo dusho. V'
tebe, o Gospod! saupam, de me ne
bosh sapustil, ker si obljudil vselej
pomozh tistim, ki te prosijo. O Je-
suf! ne daj me sovrashnikam v' roke.
„Ne hodi s' svojo pomozhjo od mene,
in varuj me. Refhi mojo dusho od
mezha, mojo sapusheno dusho is ob-
lasti pfov. Refhi me is levoviga ger-
la, tedaj te hozhem hvaliti.” Pfl. 21.

Poshli, o Gospod! svojiga ange-
la is nebes, de me v' sadnjih britko-
stih potroshta, de moja dusho v' vsih
nevarnostih obvarje, in jo v' vezhno
veselje perpelje.

O Bog! uflisli mojo proshnjo,
in glej na mojo molitev. V' teshavah
svojiga serza k' tebi vpijem, ti mi bosh
pomagal, sakaj ti si moje upanje in
mozhan turn pred sovrashnikam.

O Marija, mati milosti, spomni
se mene ubosiga gresznika! Poglej me
s' milostljivim ozhesam. Hiti mi poma-
gat v' sadnji uri, kader se bo moja du-
sha is telefa lozhila. O Marija mo-
gozhna pomozhniza, troshtarza vsih
revnih, pomozh vsih kristjanov! go-
vori sa me per svojim ljubesnivim si-
nu Jesusu Kristusu. Sprosi mi milost
per mojim prihodnim sodniku. O Ma-
rija, usmiljena mati! nikar me ne sa-
pusti, bodi tudi moja milostljiva mati.
Tvoj svet otrok hozhem vedno ostati.

Sveti angelz varh, vsi svetniki
boshji varujte me v' sadnjih skushnja-

vah; pomagajte mi priti v' vašho tovarshijo; sprositi mi mozh, de terden in stanoviten v' boshji ljubesni ostanem, in vezhno shivljenje dofeshem! Jesuf, Marija, s. Joshef! vamsrozhim svojo dusho.

Molitve bolnika, kader se smert blisha.

Dobrotljivi nebeshki Ozhe! ti si vezhno shivljenje obljubil tistim, kateri sposnajo tebe samiga, praviga Boga, in Jesusa Kristusa, kteriga si poslal. Jan. 17, 5.

Glej! tebe samiga, praviga Boga molim, in terdno verujem v' Jesusa tvojiga sina, kteriga si k' nashimu odreshenju na svet poslal, svesto verujem vsim njegovim naukam. Ta vera, o Gospod, moj Bog! me troshta v' moji britkosti, in me mozhniga storiti v' terplenji.

Sakaj si shalosina moja dusha, in sakaj si nepokojna? Saupaj v' Boga.

S' tem se je David v' shalostnih dnevih troshtal. Tudi moja duša je shaloštna in nepokojna, sato hozhem le per tebi, o Bog! troshta iskati. O nebeshki Ozhe! usmili se zhes me. Tako bom k' tebi klizal s' terdnim saupanjam tako dolgo, de britkošti minejo, in jest vezhno veselje dofeshem.

Usmiljeni Jesus! sgolj is ljubesni do nas si strashne martre preterpel, in v' grosnih bolezhinah na krishu umerl. Kako bom samogel tebi toliko neskonzhno ljubesen poverniti? Drujiga ne morem storiti, kakor vse teshave, britkošti in terplenje hozhem is ljubesni do tebe voljno terpeti. Glej! rad dam svoje revno shivljenje, kader tebi, o Gospod! dopade, de s' tim pokashem, de te is serza ljubim. Gospod! ti vse vesh, ti vesh, de te ljubim. Jan. 21, 17.

S' sgrevanim serzam sdihujem k' tebi, usmiljeni Jesus! in ponishno prosim odpushtenja vseh svojih grehov. Prosim milosti preden stopim pred

tvoje sodbo. Ne pusti, de bi bila pogubljena moja dusha, ktero si s' svojo drago kervijo na krishu odkupil. Ozhitni greshnizi si grehe odpustil, ker jih je objokovala. Desnimu hudodelniku na krishu si gnado dodelil, ker je svoje krivize sposnal; sej tudi jest sposnam in objokujem svoje pregrehe. Usmili se me, in odpusti moje grehe. Na tvoje usmiljenje se terdno sanesem. „Ne shaluj moja dusha, tudi tebi so grehi odpušteni.“

Usmiljeni Jesus! Ti nas vse k' sebi klizhes, ki pravish: Pridite k' meni vsi, kateri ste s' nadlogami in teshavami oblosheni, jest vas bom potroshtal, in mir vashim dusham dal. Lej, sdaj k' tebi pertezhem, in le per tebi pomozhi ishem. S' velikimi nadlogami in terplenjam sim obloshen, od vsih sapushen; ni gavezh same troshta na svetu, kakor sam ti, moj Svelizhar! Usmili se me, potroshtaj in poterdi mojo shalostno dusho, ker blissha se konez mojiga shivlenja, in po

tem shivlenju vsemi me k' sebi v' vezhno, frezhno stanovanje med shtevilo svoljenih svetnikov.

Vesele in troshta polne so besede, ktere si ti, dobrotljivi Svelizhar govoril: Svelizhani so shalofni, sakaj oni bodo potroshtani. Math. 5, 5. Sato hozhem dushno in telefno terplenje rad in voljno prenesti, ker terdno upam in se sanesem, de bo prishel fkorej tisti zhas, in morebiti de same ni delezh, ker bo tudi moja shaloit v' veselje in pa v' vezhno veselje spremenjena.

Tvoje besede o Bog! mi povedo, de le tisti bo vezhno krono dosegel, kteri se bo terdno in stanovitno noter do konza vojskoval, in poterpeshljiv ostal. Sato se hozhem serzhno in stanovitno vojskovati, de nestrohljivo krono nebeshke zhasi doseshem. Zhe je bolesen she tako dolga; bolezhine she tako hude, britkosti she tako velike, s' tvojo sveto gnado hozhem vse s' voljo in poterpeshljivo prenesti, de

bom po tem, kader to zhašno terplenje preterpim, vreden slišhati vsefele besede: Pojdi v' veselje svojiga Gospoda.

Teshavna je pot, po kateri si mi ti, o nebesški Ozhe! hoditi ukasal. Ali tvoj ljubesnivi Jesus Kristus je s'he drugazhi vezh terpel, kakor jest terpim, in je tako po svojim terplenji shel v' nebesško zhašt. Vem, de jest ubogi gresnik ne morem v' boshjo zhašt drugazhi priti, kakor po terplenji. Sa Jesusam hočem tedaj hoditi stanovitno, po poti terplenja. Tvoja volja naj se s'godi.

S' veselimi besedami je troshtal Jesus vse tiste, kateri savoljo njegoviga imena terpe, ki je rekel: Veselite se in od veselja poskakujte, vashe plazhilo je obilno v' nebesih. Ah dusha moja! terpi tudi ti voljno is ljubesni do Boga vse teshave in britkosti, tudi tebe zhaka v' nebesih obilno plazhilo, ktero nobeno oko ni vidilo, nobeno uho slišhalo, in s'he noben zhlovek

okupil, ktero je perpravljeno vsm ti-
stim, kateri v' resnizi Boga ljubijo.

Vesela je obljuba, ki jo je Jესuf
svojim jogram dal preden se je od
njih ložil, ki je rekel: Nikar ne sha-
lujte, v' hihi mojiga Ozheta je veliko
prebivalih, in tam vam bom prostor
perpravil. O dobrotljivi Svelizhar!
sej sim tudi jest med tistimi, sa ktere
si ti svojo reshnjo kri do sadnje kap-
lje na krishu prelil; sato upam, de
me bošh vsel v' nebeshko prebivalishe.
Voljno, bres godernjanja hozhem te-
daj nesti sa tabo krish, kteriga si mi
naloshil, de pridem v' frezhno vezhno
stanovanje, kjer se bo vsa shaloš v'
veselje spremenila.

Ti, o Bog! si nam rasodel, de
kader se bo našha perstena hiha zha-
niga prebivalishta rasula, imamo si-
danje od Boga, ne s' rokami storjeno,
ampak vezhno hiho v' nebesih. II.
Kor. 5, 1. Ne bojim se tedaj prevezh
smerti, ampak s' teboj, o moj Stvar-

nik! po katerim moja dušha hrepeni, se shelim skorej skleniti.

Jesuf našh prihodni sodnik, nam je obljubil, de takrat, kader bo prišel v' svojim velizhasstvu obdan od nebeshkih angelov is nebes naš sodit; bo vsim tistim, kateri is ljubeshni do njega voljno terpijo, plazhilo dal pravi mir in vezhno veselje. Bodi stanovitna moja dušha v' terplenji, ktero bo kmalo minilo, gotovo bo prišel zhas, de bosh v' nebesih vezhno veselje dosegla.

Velike so bile smertne britkosti, ktere je Jesuf na oljski gori terpel. Nebeshki Ozhe, Ozhe vsiga usmiljenja, mu poshlje angela is nebes, de ga troshta. Tudi jest, ker sim po Jesusovim terplenji odrefhen, smem tebe svojiga Boga imenovati Ozheta. Sato sdihujem k' tebi dobrotljivi nebeshki Ozhe! ne sapusti me v' mojih teshavah, poshlji mi svojiga angela is nebes, de me troshta in me poterdi v' terplenji. Moj duh je szer voljan, ali

meso je slabo. Pomagaj mi s' svojo sveto gnado spolniti vse, kar s' lastno mozhjo ne samorem.

Boshja beseda, v' katero terdno verujem, me troshta v' bolesni, in ta me uzhi, de tistim, kateri Boga ljubi-jo vse k' dobrimu perpomore. Riml. 8, 28. Tako vem, de tudi moje terplenje in moja bolesen, katero hozhem voljno terpeti in nebeshkimu Ozhetu darovati, mi bo v' prid moje dushe saleгла. Vem, de me dobrotljivi, nebeshki Ozhe ni sapustil in ne posabil; in s' veselim serzam sposnam. Kakor ti, o Gospod! s' menojo obernesih, vse je prav, in k' moji frezhi, k' svelizhanju moje dushe. Tvoja sveta volja naj bo tudi moja volja.

Bog je svest v' svojih obljubah. On nam je pa obljudil, de nam ne bo vezhih skufhnjav poshiljal, kakor le take, de jih s' njegovo sveto gnado prenesli samoremo. Na to obljudo se terdno sanesem, in se ne vstrashim, zhe she toliko hudiga zhes me pride.

Ves se Bogu srozhim; naj se sгоди, kar je on s' menoj sklenil, terdno upam, de me dobrotljivi Bog tudi v' sadnjih, smertnih britkosti s' svojo sveto gnado ne bo sapustil.

Bog nam terplenje poshilja na tem svetu, pa le sato, de bi se spokorili. On nas shtrafuje sa nashe grehe, nas tepe, ker nas ljubi, in sheli, de s' terplenjam tukaj sbrisali svoje grehe, de bi nam tam v' vezhnosti ne bilo treba terpeti. Ravno is tiga namena si me obiskal s' teskko bolesnijo, o Gospod! ker se shelim v' resnizi spokoriti, tak jo hozhem voljno preterpeti, zhe je she tako huda. Skashi mi milost, o Gospod! kader po tem revnim shivlenju moja dusha pred tvojo sodbo pride.

Hvaljen bodi Bog in Ozhe Gospoda nasliga Jesusa Kristusa, Ozhe vsiga usmiljenja, in Bog vsiga troshta, kteri nas potroshta v' vsaki nasi nadlogi. II. Kor. 1, 3. S' temi besedami se je s. Pavel troshtal v' svojim terple-

nji. Ravno tako sahvalim tudi jest, o moj Bog, Ozhe mojiga Gospoda Jesusa Kristusa sa vse gnade in dobre, ktere si mi zeli zhas mojiga shivlenja dajal. Na tvojo neskonzhno dobroto se terdno sanesem, in svoje shivljenje tebi, o Gospod, srozhim. Stori s' mano po tvoji sveti volji, kar je k' tvoji zhasi in k' isvelizhanju moje dushe.

Sato me je Bog, pravi s. Pavel, obloshil s' velikimi teshavami, de fim se uzhil le v' Boga, ne pa v' zhloveshko pomozh svoje saupanje slaviti. Teshave moje bolesni tudi mene sdaj uzhijo le v' Boga saupati, ker prasna je vsa zhloveshka pomozh, prasen je ves posveten trosht. Le nebeshkiga troshta shei moja dusha. Sa tega voljo profim, o Gospod! uslishi mojo proshnjo.

V' nar vezhi britkosti je Job tako molil: Ker smo dobre is boshje roke sprejemali, sakaj bi nesrezhe s' voljo ne sprejeli? Sgodilo se je, kakor je Bogu dopadlo; zhesheeno bodi nje-

govo sveto ime! Ravno tako hozhem tudi jest k' Bogu moliti: O nebesški Ozhe! koliko dobrot sim od tebe prejel, pa jih nisim sposnal, sim bil nehvalessen. Ali sdaj, ker me je tvoja roka sadela sposnam tvojo ljubesen, in ves se tebi vdam. Tvoja volja naj se sgodi, zhe terpim, zhe umerjem, ali zhe osdravim. Zhessheno in vekomaj hvaljeno naj bo tvoje sveto ime.

Velike nesfrezhe so prishle zhes Joba, svestiga boshjiga flushabnika, pa v' svojim nar vezhim terplenji se je troshtal s' shivo vero v' prihodno od smerti vstajenje, ki je rekel: Vem de moj Svelizhar shivi, in de bom posledni dan is groba vstal, in ravno s' tim mesam bom videl svojiga Boga; to upanje je v' mojim serzu hranjeno. Ravno tako se hozhem jest s' shivo vero troshtati. O dusha moja! ne shaluj; lej, tvoj Svelizhar shivi, ne bo te sa- vergel, ker te je s' strasnim terplenjam na krishu odreshil. Ne boj se smerti, sej bo prishel dan vstajenja.

Terpi voljno telesne bolezhine, ker telo je velikrat bilo urshah greha. Naj terpi sdaj telo, de se grehov ozhisti, in tako nekda j zhasitljivo vstane, in ravno v' tim mesi vidi Boga svojiga plazhovavza.

Jesuf, ker je videl 'pred seboj svoje grosno terplenje, je tako molil: Moja dusha je shalostna noter do smerti. O nebeshki Ozhe! zhe je mogo. zhe, naj gre prozh od mene ta kelh, vender ne moja, ampak tvoja volja naj se sgodi. S' tvojo s. gnado tudi jest v' Jesufovim duhu molim, o nebeshki Ozhe! moja dusha je shalostna noter do smerti. Zhe je mogozhe; reshime od terplenja, vender ne moja, ampak tvoja sveta volja naj se sgodi. Ne branim se umreti, zhe je tvoja volja; sej vem, de nekda j mi je umreti, ker sim le popotnik na semlji v' nebesih je moje pravo domovanje. Le gnade prosim, de bi samogel serzhno vse preterpeti, skushnjave pre-

magati, in se tako vezhniga shivlenja vreden storiti.

Jest svet sapuſtim, in grem k' Ozhetu. Tako je uzhil Jeful, de boshjim otrokam se ni treba prevezh ſmerti bati, ker jim odpre vrata v' boljšhi vezhno shivlenje, in jih perpelja k' nebeſhkimu Ozhetu. Rad hozhem tedaj is ljubefni do tebe, o moj Jeful, vſe ſmertne britkoſti in grenkoſti preterpeti, de le pridem k' ljubimu nebeſhkimu Ozhetu.

Zhaſ mojiga lozhenja je bliſo; to dobro ſpoſnam. Ah! de bi jeſt ſamogel s' ſvetim Pavlam rezhi: Terdno ſim ſe vojkoval, tek ſim dokonzhal, vero ſim ohranil, ſato upam, de mi je perpravljena krona pravize, ktero mi bo dal Goſpod, pravizhni ſodnik poſledni dan. II. Timot. 4, 7.

Sveti Pavel naſ s' timi beſedami opomina: Sakaj bi zhaſniga ſanizhovanja voljno ne preterpeli, ſej nima mo tukaj ſtojezhiga meſta, ampak le prihodniga iſhemo, v' nebeſih je na-

šhe pravo in vezhno stanovanje. O Gospod, moj Bog! v'shivo zhutim, de tukaj ni stanovitnosti, de na tem svetu v' dolini sol's sim le sa malo zhasa. Upam v' vezhnosti boljshi shivljenje dosezhi. S' tem sladkim upanjem, o Gospod! vse rad terpim, kolikor in kakor dolgo tebi dopade, de bi se le spolnilo moje upanje.

Kakor shejn jelen hrepeni po mrasli vodi, tako hrepeni moja dusha po tebi, o Bog! mojo dusho sheja po mozhnim shivim Bogu; kdaj bom tje prishel in se pred boshjim oblizhjam perkasal. Psl. 41, 2. 3. Moja dusha sheli, skorej se skleniti s' nebeskim Ozhetam, kteri jo je stvaril, sheli se skleniti s' Jesusam, kteri jo je s' svojo reshno kervijo na krishu odreshil, in s' svetim Duham, kteri jo je v' svetih sakramentih poivetil.

Tvoja beseda je vfigamogozhna, o Gospod, zhe le hozhesh, me samoresh osdraviti, zhe le eno samo

besedo rezhefih, tak osdravim. S' tem terdnim saupanjem v' tvojo vfigamogozhnoŝ klizhem k' tebi, moj Bog! in proŝim uŝmiljenja, proŝim pomozi in proŝim sdravja, zhe je tvoja ŝveta volja. Zhe ŝi pa ŝklenil, de v' tej bolesni umreti morem, o Goŝpod! pomagaj mi, de s' tvojo ŝveto gnado frezhno in v' tvoji prijaŝnoŝi konzham ŝvoje ŝhivljenje.

Jeŝuf, ŝin Davidov, uŝmili ŝe zheŝ mene. Luk. 18, 39. S' temi beŝedami je reven ŝlep zhlovek pemozhi proŝil, ko je ŝliŝhal, de Jeŝuf iŝ Nazareta mem gre, in njegova proŝhnja ni bila ŝaŝlonj. ŝhiva vera in terdno saupanje v' Jeŝuŝovo vfigamogozhnoŝ in uŝmiljenje mu je pomagalo, de je osdravljen bil. Ravno ŝ' tako vero in ŝ' terdnim saupanjem proŝim tudi jeŝt in ŝdihujem: O Jeŝuf, ŝin Davidov! uŝmili ŝe zheŝ me. Daj mi gnado prav ŝpoŝnati, de terplenje, ŝ' kterim ŝi me obloŝhil; ŝi mi poŝlal le ŝato, de bi duŝho ŝvelizhal. Tebe praviga, ŝhi-

viga Boga ponishno molim, in te v' vsih teshavah in britkostih zhaslim in hvalim.

Jesuf je Lazarove sestire, ktere so savoljo smerti svojiga brata slo shalovale, s' tim troshtal, de je njima rekel, de Lazarova smert se je sato pergodila, de se bo nad njim boshja zhasht pokasala. O moj dobrotljivi Jesuf! stori, de se tudi moja bolesen, moje terplenje, britkosti in moja smert k' nebeshkiga Ozheta in k' tvoji zhashti in k' moji srezhi snide, de vsi tisti, kteri me vidijo, tvoje ime zhasé in hvallijo.

O jest ubogi revni zhlovek! kdo me bo reshil od umerjozhiga telefa? Tako je sdihoval sveti Pavel v' svojih teshavah, pa je sam sebe troshtal s' temi besedami: Gnada boshja po Jesusu Kristusu Gospodu nashim. Tudi jest sdihujem v' teshavah in v' terplenju in shelim skorej reshen biti. O Jesuf! le per tebi ishem troshta in pomozh, ker ti si moj pomozhnik, moj

odrešhenik. Imej s' mano usmiljenje moj Svelizhar; ker sam si skupil smertne britkoſti, torej vesh koliko troſhta potrebujem.

K' tebi, o Gospod! povsdigujem ſvojo duſho. Moj Bog! na te saupam, ne puſti me k' ſramoti biti. O Gospod! ſpomni ſe ſvojiga uſmiljenja in ſvoje miſloſti, ktera je od vekomaj. Spomni ſe me ſavoljo ſvoje dobrote. Osri ſe na me in uſmili ſe zhes me, ker ſapušhen ſim in ubog. Reſhi me is nadlog. Poglej na moje poniſhanje in na moje teſhave, in odpuſti mi vſe moje pregrehe. Pfalm 24.

Gospod! poſluſhaj moj glaſ, ker k' tebi vpijem, uſmili ſe zhes me, in uſliſhi me. K' tebi govori moje ſerze. Tebe iſhe moje oblizhje. Ne odverni ſvojiga oblizhja od mene, ne odſtopi v' jesi od ſvojiga hlapza. Bodi moj pomozhnik, ne ſapuſti me, in ne ſaversi me, o Bog, moj Svelizhar! Pſl. 26. Ne ſapuſti me v' ſmertnih britko-

stih, kader nar vezh pomozhi potre-
bujem.

Daj mi praviga Duha, o Bog!
de bom kakor David molil, ki je re-
kel: Ene same rezhi prosim Gospoda
svojiga Boga, de bi vse svoje shive dni
v' Gospodovi hihi prebival, de bile-
poto Gospodovo gledal. Psl. 26.

Gospod! usmili se zhes me, sa-
kaj velike teshave imam, moje oko,
moja dusha in moje oferzhje je od sha-
losti omagalo. Moje shivljenje je v'
shalosti preshlo, in moje leta minejo
v' sdihoivanju. V' tebe, o Gospod!
saupam; ti si moj Bog. Psl. 30.

Kakor je Jesus na oljski gori v'
svoji britkosti molil, ki je rekel: O
nebeshki Ozhe! zhe ne more druga-
zhi biti, kakor de morem piti kelh
grenkiga terplenja, naj se sgori tvoja
volja; tako hozhem tudi jest po Jesu-
fovim sgledu moliti k' nebeshkimu
Ozhetu: O ljubi, usmiljeni, nebesh-
ki Ozhe! tebi je vse mogozhe, ti me
lahko refhish, zhe le hozhesh is mo-

jiga terplenja; ali stori, kakor tebi dopade, ker ne moja, ampak vselej naj se le sgodi tvoja volja.

Kader so sovrashniki Jesusa vjeli in svesali, ga je hotel Peter braniti s' mezham, ali Jesus mu je prepovedal, in mu rekel: Ali ne vesh, de morem piti kelh, kteriga mi je moj nebeshki Ozhe dal. Po Jesufvim sgledu se tudi jest ne branim s'he tolikiga terplenja, ker vem, de mi ga dobrotljivi Bog is ljubesni poshilja. Rad hozhem tedaj piti kelh, kteriga mi je nebeshki Ozhe dal.

Terdno upanje v' prihodno od smerti vstajenje skosi Jesusa Kristusa je svetimu Pavlu tako mozh in serzhnost dalo, de je sa Jesufovo vero s' veseljam vse preterpel in umerl. Tudi jest terdno verujem vstajenje mesa, in upam, de bo Bog skosi Jesusa to moje strohljivo telo k' nestrohljivimu vezh-nimu obudil. O dusha moja! trosh-taj se s' to shivo vero, in terdnim saupanjem, in bodi pokojna, ker po

tem revnim shivlenju, ktero bo skoro minilo, te bo vsel Bog v' frezhno, vezhno shivlenje, v' nebelhko veselje.

O moj Bog! sposnam, de v' sdravju nisim tako shivel, de bi bil samogel rezhi: Jesus shivi v' meni. Ali sda j v' teshavni bolesni, v' velikih bolezhinah s' sgrevanim in ponishnim ferzam k' tebi sdihujem, o Gospod! in rezhem s' svetim Pavlam: Sda j sim s' Jesufam krishan; jest shivim, vendar ne vezh jest, ampak Kristuf shivi v' meni. Galat. 2, 20. Kaj se zhem tedaj bati? Zhe she osdravim, hozhem sa naprej svesto Bogu flushiti; zhe pa umerjem, upam po smerti dosezhi plazhilo sa svoje terplenje. Sakaj shiveti je meni Kristuf, in umreti je moj dobizhek.

V' moj britkosti in shalosti si ti, o Gospod! moje edino perbeshalishe. Snane so tebi vse moje shelje, in moje jezhanje tebi ni skrito. Moje ferze je shalostno, moja mozh me je sapuflila, in moje ozhi so otemnele. O

Bog! poglej milostljivo moje sgrevano in rašerto serze. Tebi darujem vse svoje terplenje, in terdno upam, da me ne bošh savergel, ker neskonzhno je tvoje usmiljenje. Ne sápušti me, o Gospod, moj Bog! ne odstópi od mene. Pfl. 57, 22.

Usmili se zhes mene, o Bog! po svoji veliki milosti, in po obilnosti svojiga usmiljenja sbrisíhi moje hudobije. Sakaj, ako bi ti dar hotel, rad bi ga dal; ker pa vem, da tebi dopadljivi dar je le shalošti polni duh, in sgrevano in ponishno serze, tak hozhem vse shalošti in britkošti, ktere terpim, s' grevanim serzam tebi, o Gospod! darovati, in v' ponishnosti vekomaj tvoje sveto ime hvaliti, ker si milostljivo na me pogledal, in mi grehe odpustil. Gospod! odpri moje shnable in moje usta bodo tvojo hvalo osnаноvali. Pfl. 50.

Velike so teshave moje bolesni, ktere terpim, o Bog! ali vender s' tvojo sveto gnado jih upam voljno pre-

terpeti. Kaj bom Gospodu sa vse to povernil, kar je on meni dal? Vseti hozhem kelh svelizhanja, in v' Gospodov ime klizati. Psl. 115.

Dobrotljivi Bog! usmiljeni nebeski Ozhe! Jesti vem, de ti si me obiskal s' teshko bolesnijo, in si mi naloshil veliko terplenje, sato de me skushash, zhe bom v' pravi veri in v' upanju na tvoje obljube svesti ostal in stanoviten. Vem, de ti me skushash, ali so moje misli in shelje resnizhne s' poterpesljivostjo v' terpljenji svoje grehe na tem svetu sbrisati. Ja, o Gospod! perpravljen sim s' tvojo s. gnado islubesni do tebe she vezh terpeti. Hvala ti bodi vekomaj; ker si vselej po ozhetovsko sa me fkerbel, upam, de me tudi v' smertnih teshavah ne bosh sapustil.

Huda in grenka je smert; ali moja dusha neshaluj prevezh, sej bo prišel tudi sa me zhas, de bom samogel rezhi: Smert, kje je tvoje premaganje, kje je tvoje selo. I. Kor. 15,

55. Terdno verujem in svesto upam, de ti, o Bog! me ne bošh sa vselej v' strohljivosti pustil, ampak de me bošh posledni dan spet k' shivlenju obudil, in de me bošh s' vezhnim veseljam napolnil. V' tem upanju shivim, v' tem upanju terpim in tudi umerjem.

Blisha se konz mojiga shivlenja. In kolikor blishejje smert, toliko bolj sheli moja dusha se s' Jesusam skleniti. Troshtam se s' besedami s. Pavla: Nafha sdanja zlo kratka in lohka nadloga nam pernese vezhno in visoko zhaft, ktera vse prevaga. II. Kor. 4, 17.

Jest vem, komu sim veroval, in v' koga sim saupal; in se sanesem, de Bog bo meni to upanje noter do konz mojiga shivlenja ohranil, sa tega voljo lahko terpim. S' tem se je s. Pavel troshtal. Ravno v' tega praviga Boga tudi jest verujem, in zelo saupanje v' njega postavim. Sato upam, de mi bo to upanje do konz ohranil. Stori s' mano, o Gospod! kakor te-

bi dopade, famo gnade prosim, de me ne sapustish, ampak de me vedno s' svojo sveto gnado podpirash, de ne opešham, in stanovitno tebi svest ostanem, in po tem shivlenju vezhno shivljenje dofeshem. O Gospod! pomno-shi moje upanje.

Gospod je perbeshalishe froma-ka, in ob pravim zhasu pomozhnik v' nadlogi. V' tebe naj upajo, kateri tvoje imè posnajo, sakaj ti Gospod ne sapustish tistih, kateri tebe ishejo. Psalm. 9, 10 — 11. Tudi jest sim v' veliki nadlogi in britkošti, pa sej ti vidish v' moje serze, o Gospod, moj Bog! de le v' tebe saupam. O dobrot-ljivi, usmiljeni Bog! uflishi moje sdi-hovanje, bodi moj pomozhnik, v' mojih nadlogah me nikar ne sapusti.

S' Davidovimi besedami tebi, o Gospod! potoshim svoje teshave; in se troshtam od tebe pomozh dobiti: Gospod je moj pastir, meni ne bo nizh mankal. Sa tega voljo, ako bom ravno po senzi smerti hodil, se

ne bom nizh hudiga bal, ker si ti, o Gospod! s'mano. Tvoja shiba in tvoja paliza sta me potroshtale, in tvoje usmiljenje bo vse moje shive dni s'mano, de v'hihi Gospoda stano-
vanje na vezhne zhase dobim. Psl. 22.

Ti, o Gospod! hozhesh, de vse stvari naj tvojo zhasht osnanujejo. Ska-
shi tudi nad meno, revnim zhlove-
kam, svojo vsigamogozhnost in usmil-
jenje. Ne nam, o Gospod! ne nam,
ampak svojimu imenu daj zhasht.
(Psl. 112.) de zeli svet sposna, de
nash Bog je v'nebesih; on stori vse,
kar hozhe.

Klizhi na me ob zhasu nadloge,
jest te hozhem odreshiti, in ti me
bofh zhashtil. Psl. 49. Tako ljubesnjivo
ukashesh, o Bog! vsm revnim s'nad-
logami obloshenim, le per tebi po-
mozhi iskati. Sato hozhem v'svojih
britkoshtih k'tebi, o Gospod! is serza
sdihovati, in te pomozhi profiti.
Uslishti sdihtovanje mojiga serza, po-
magaj mi, troshtaj me, in reshi me

is nadlog, de bom tvoje sveto ime vekomaj hvalil.

Dobro vem, de grosno strahno je v' roke shiviga Boga pasti. Hebr. 10, 31; sato klizhem k' tebi, o Gospod! s' ozhitnim gresnikam: Bodi milostljiv meni ubogimu gresniku. Pa tudi vem, de frezhni so tisti, kterih krivize so odpushene, in kterih grehi so pokriti. Riml. 4, 7. Sato se terdno sanesem na tvoje neskonzhno usmiljenje, o Bog! in upam odpushenje svojih grehov. Shtrafuj, pokori me tukaj, kakor tebi dopade, de le v' vezhnosti pred tvojim oblizhjam gna-do in usmiljenje doseshem.

S' psalmi pokore se je s. Augushtin k' smerti perpravljaj; naj bodo tudi moje molitve. Stvari v' meni o Bog sgrevano serze, de bi jih s' pravo resnizhno grevengo moliti samogel, tako kakor sta jih s. Augushtin in David molila.

Gospod! nikar me ne shtrafuj v' svojim serdu, in ne tepi me v' svoji

jesi. Usmili se zhes me, o Gospod! sakaj jest sim slab. Osdravi me, o Gospod! sakaj moje kosti se tresejo od strahu, moja dusha je silno omamljena. Beshite od mene vsi, kateri hudobijo dopernashate; sakaj Gospod je glas mojiga jokanja uslisal. Psalm. 6.

Blagor tim, kterim so pregrehe odpustene, in kterih grehi so pokriti. Blagor zhloveku, kterimu Gospod greha ni sarajtal, in v' kteriga serzu ni golfije. Tebi sim svojo pregreho sposnal, in svoje krivize nisim skrival. Jest sim rekel: Sam zhes se hozhem pred Gospodam svojo krivizo sposnati, in ti si meni hudobijo mojiga greha odpustil. Ti si moje perbeshalishe v' britkosti, ktera me je obdala, o ti moje veselje, refhi me. Psl. 31.

Gospod! ne shtrafuj me v' svojim serdu, in ne tepi me v' svoji jesi. Savolj tvoje jese ni sdravja v' mojim mesu, moje kosti nimajo pokoja, savolj mojih grehov. Sakaj moje hudobije so mi zhes glavo srafile, in me

tlazhijo, kakor teshka butara. Pred tabo, o Gospod! so vse moje shelje, in moje jezhanje pred tabo ni skrito. Moje serze je shalostno; moja mozh me je sapustila. Ne sapusti me, o Gospod, moj Bog! ne odstopi od mene. Hiti mi pomagat, o Gospod Bog, moj Svelizhar! Psalm. 57.

Usmili se zhes me, o Bog! po svoji veliki milosti, in po obilnosti svojiga usmiljenja sbrishi moje hudobije. Operi me zhes dalje bolj od moje krivize, in ozhisti me od moje pregrehe. Tebi samimu sim greshil, in pred tabo sim hudo storil. Ne saversi me od svojiga oblizhja, in ne vsemi od mene svojiga svetiga Duha. Sgrevano, ponishno serze, o Bog! ne bosh sanizhoval. Psalm 50.

Gospod! uflishti mojo molitev, in moje vpitje naj k' tebi pride. Ne skrivaj svojiga oblizhja pred mano, nagni svoje uho k' meni, kaderkoli sim v' nadlogi. Uflishti me, kader te na pomozh klizhem. Sakaj jest pepel s' kru-

ham jem, in svojo pijazho s' folsami mešham. Ali ti se boš zhes me usmilil, sakaj zhaš tvojiga usmiljenja je prišel. Psalm 101.

Is globozhine vpijem k'tebi, o Gospod! Gospod! ušlišhi moj glas; Gospod! ako bošh savoljo pregreh rajtengo terjal, o Gospod! kdo bo obštal? Ali per tebi je odpušhenje grehov, in savoljo tvoje postave zha-kam tebe o Gospod! Moja dušha zha-ka spolnenja tvoje besede. Moja dušha na Gospoda saupa. Sakaj per Gospodu je usmiljenje, in per njem je obilno odrefhenje. Psalm 129.

Gospod! ušlišhi mojo molitev, poslušhaj mojo prošnjo savolj svoje svestobe, ušlišhi me po tvoji pravizi; ne sodi svojiga hlapza, sakaj pred ta-bo ne bo šiv zhlovek pravizhen obštal. Moj duh v' meni od teshav oma-guje, in moje ferze je v' meni preštra-fheno. Jest smislim na stare zhase, premišhljujem vse svoje dela, dobro prevdarjam dela tvojih rok, k'tebi še-

gujem svoje roke, moja dušha je kakor suha semlja pred tabo. Uslislihi me hitro, o Gospod! moj duh flabi; ne flkrivaj svojiga oblizhja pred mano; daj mi hitro tvoje usmiljenje safhlishti, sakaj na tebe saupam. Uzhi me tvojo voljo storiti, sakaj ti si moj Bog.

Ne visokost ne globozhina, ne kakka druga stvar naf bo mogla lozhiti od ljubeshni boshje, kterah je v' Kristusu Jesusu Gospodu nafhim. Riml. 8, 39.

S' temi besedami je s. Pavel pokasal stanovitnost svestih boshjih flushabnikov. Tudi jest hozhem biti stanoviten v' tvoji ljubeshni o Bog! in terdno obljudim, de s' tvojo sveto gnado me ne bo ne terplenje, ne belesen, ne strah pred smertjo, ne teshave, ne smertne britkosti odvernile od tvoje ljubeshni, ampak s' Jesusam hozhem stanovitno flklenjen biti. To so moje shelje; o Gospod! daj mi gnado jih tudi v' djanju spolniti.

O moj Bog! jest se spomnim pregrehe svoje mladosti, in grehe zeliga

shivlenja premišljujem, sato de jih natihama she enkrat v' serzu objokam in obshalujem, ker upam, de fim odpushtenje dosegel. Dusha moja! bo di vesela, ker se te je nebeshki Ozhe usmilil; po pravizi smesh vesela biti, ker se nad spokorjenim gresnikam zlo nebo veseli. Luk. 15.

Ozhe gresnil fim soper nebo in soper tebe; vezh nisim vreden tvoj sin imenovan biti. S'temi besedami je sgubljeni sin ves sgrevan svojiga ozheta odpushtenja profil, kader je nasaj prishel. Ozhe komaj sasilshi besede svojiga sina, she se mu milo stori, objame in kushne ga, vse mu odpusti, in ga spet sa sina nasaj vsame. Luk. 15. Jesus je povedal, de to je podoba usmiljeniga nebeshkiga Ozheta, kateri v'refnizi sgrevanim in poboljshanim gresnikam rad odpusti, in jih sa svoje otroke vsame, zhe so ga she toliko rasshalili. Sato me sdaj prevezh ne strashijo moje pregrehe, ker terdno upam, de tudi meni je

dobrotljivi nebesški Ozhe usmiljenje
skasal, mi grehe odpustil, in me sa
otroka vsel. S' tem terdnim saupan-
jam bom stopil pred pravizhniga bo-
shjiga sodnika, in porezhem: O Je-
sus, moj Svelizhar! zhišto neomade-
shvano Jagnje! ne pogubi moje du-
she, ktera ni skosi slato ali srebro,
ampak skosi tvojo drago kri odre-
šena.

Sdaj v' bolesni prav v' shivo zhu-
tim, kar je Jesus v' s. Evangelju rekel:
Kaj pomaga zhloveku, ako bi zeli
svet dobil, pa bi svojo dusho pogubil.
Pa tudi sposnam o Bog! de sim veli-
krat vezhi skerb sa zhasne rezhi,
kakor sa dusho imel, nisim se vselej
tako sadershal, kakor ti sapovedujesh.
Ali o nebesški Ozhe! persanesi mi,
ker sim toliko zhasa v' nemarnosti sgu-
bil. Saj te majhne ure mojiga shiv-
lenja hozhem tebi k' zhasi oberniti,
in sa svelizhanje svoje dushe skerbeti.
Daj mi gnado o Gospod! to moje na-
prejvsetje spolniti. V' tvojim imenu

hozhem terpeti, v' tvojim imenu umreti.

Jesuf je svojim apostelnam rekel: Ne veselite se v'tem, de so vam duhovi pokorni, veselite se, de so vaše imena zapisane v'nebesih. Luk. 10, 20. Sahvalim te tudi jest o Bog! sa vse dobrote, ktere sim is tvoje dobrotljive roke prejel. Sahvalim te o Gospod! ker si me tolikrat s'milostljivim ozhešam pogledal, in mi bres shtevila gnad dodelil, vender posebno sahvalim sa neskonzhno frezho, de sim v' pravi kershanski katoljski veri, po kateri sim k'vezhnemu shivlenju poklihan. V'vseh britkostih in teshavah me samo to troshta in mi veselje dela, ker imam upanje po tvoji obljubi o Gospod! vezhno frezhno shivljenje dosezhi.

Volja nebeshkiga Ozheta je, de slednji, kateri v' Jesusa veruje vezhno shivljenje ima, in Jesuf ga bo posledni dan k'vezhnemu shivlenju obudil. Jan. 6. O Jesuf! lej, sej sim tudi jest

med tišimi, ktere je tebi nebeshki Ozhe srozhil. Sej si tudi sa me umerl, in se nebeshkimu Ozhetu v' odpushe-
nje mojih grehov na krishu daroval. Sato upam, de ne bom pogubljen, ker ti o Jesuf! me bosh na sodni dan k' vezhnimu shivlenju obudil. Hvala ti bodi o Gospod! sa tako veselo upa-
nje.

Zhujte in bodite perpravljeni, ker dan Gospoda pride, kader se vam ne sdi. Tako opomina dobrotljivi Je-
suf vse ljudi, de bi vedno k' smerti perpravljeni bili, ker smert pride ka-
kor tat. Koliko bolj sadevajo mene te Jesufove besede, ker sim v' nevarni bolesni. Skerbno hozhem tedaj zhu-
ti, de me Gospod, kader pride per-
pravljeniga najde. Tebe svojiga Bo-
ga, svojiga Ozheta, svojiganar vezhi-
ga dobrotnika hozhem vedno hvaliti. Tebi o Gospod! se popolnoma vdam, tvoji sveti volji se srozhim, in sim s' vsimi tvojimi naredbami dovoljn, ka-
kor s' mano obernefh. Skerbeti ho-

zhem sa svoje svelizhanje, dokler imam
 she zhaš, ker prishel bo zhaš, de ne
 bom mogel nizeh dobriga storiti. Ali
 o dobrotljivi in usmiljeni Bog! ker
 sposnam svojo slabost, in vem, de s'
 svojo lastno mozhjo nizeh ne samorem,
 k' tebi sdihujem, in prosim sa gnado
 in mozh. Pomagaj mi speljati svoje
 dobre misli in svete shelje, de te bom
 vekomaj hvalil. O nebeski Ozhe!
 usliši mojo prošnjo in dodeli mi gna-
 do, ktere te prosim po Jesusu Kristu-
 su tvojim ljubesnživim sinu, našim
 Svelizharju in odresheniku.

Kader je Jesus nekda j is oljske
 gore mesto Jerusalem pregledoval,
 se je nad njim sjokal: O nehvaleshno
 mesto, de bi saj ta dan sposnalo, dan
 obiskovanja, kteri je k' tvojim miru.
 O dobrotljivi Jesus, moj Svelizhar,
 ker vedno skerbiš sa svelizhanje na-
 šhih duš, tudi meni govoriš te be-
 fede: Sposnaj v' svoji bolesni zhaš
 boshjiga obiskanja, in skerbi, de
 svojo dušo svelizhaš. Sposnam,

de bolesen je sa me zhal boshjiga obiskanja, ker ti, o Bog! mi dajash perloshnost, de se sa vezhnost perpravim, in se tvojiga usmiljenja vreden storim. Sdaj v'bolesni prav sposnam in v'shivo zhutim, koliko tvoje gnade potrebujem. Sdaj sposnam svojo neumnost, in jo is serza obshalujem, ker sim v'sdravih mladih letih shivel, kakor de bi nizh od tebe ne bil potreboval. Ali, o Bog, moj Ozhe! sdaj vedno na te mislim, in objokujem is zeliga serza svoje pregrehe, s' kterimi sim te v'shivlenju tolikrat rasshalil. Prosim odpushtenja in usmiljenja, in se ves tvoji sveti volji vdam, in se ti popolnoma srozhim. Bolesen, ktero si mi poslal, si hozhem v'prid svoje dushe oberniti, in le sa svelizhanje skerbeti. Dodeli mi gnado, o Bog! de bom svojo bolesen, zhal tvojiga obiskovanja k'tvoji zhasi in k'svelizhanju svoje dushe obernil, in vezhno shivlenje doseget.

Ozbe! jest hozhem, de tisti, ktere si mi dal, tudi s' mano tam bodo, kjer sim jest, de mojo zhašt vidiyo. Jan. 17, 24. Tako je molil Jesus sa svoje svešte flushabnike. O dobrotljivi Jesus! ti si nash frednik in nash besednik per nebeshkim Ozhetu, ti nas vse k' sebi dobiti shelish. S' terdnim saupanjem v' tvoje neskonzhno usmiljenje te prosim, vsemi tudi mene k' sebi, kader konzham to posvetno popotvanje, in sklenem to shalostno zhasno shivljenje, ker je vedno vojskovanje. Vsemi me k' sebi o Jesus! de bom vidil tvojo zhašt, in te vekomaj zhaštil in hvalil.

Terdno upanje, de bom prishel v' nebesa, moje prihodno domovanje, moje serze rasveseli, upam, de kader konzham svoje zhasno shivljenje, de bom prishel med shtevilo svoljenih boshjih prijatlov. Tam bom nashel Jesufove apostelne, ker resnize, ktere so oni osnanaovali, vse terdno verujem. Nashel bom marternike, kateri sdaj tam

gori v' nebesih sa svojo stanovitnost v' martrah in terplenju vshivajo nestrohljivo krono nebeske zhaſti. S' terdnim upanjem v' prihodno vezhno shivljenje so se oni v' martrah troſhtali, in to upanje jih je tako mozhne ſtorilo, de ſo bili perpravljeni ſhe vezh sa voljo Jeſusoviga imena terpeti. Ravno to upanje tudi mene v' terplenju troſhta, ker upam ſe ſkleniti v' nebesih s' vſimi svoljenimi in vezhniga veſelja deleſhen biti, in tebe dobrotljiviga Boga vekomaj ljubiti. O Bog! uſliſhi moje sdihtovanje, ker is ljubeshni do tebe vſe teshave voljno terpim, in ſim perpravljen, zhe je tvoja ſveta volja, ſhe vezh terpeti.

O Bog! kako ſhaloſtna bi bila sa me bolesen, ko bi me vera ne troſhtala. Ali reſnize kerſhanske vere mi povedo, de tam v' prihodnim shivljenju bo Bog vſe ſolſe od ozhi obrisal, in ſmerti ne bo vezh, ne ſhalovanja, ne vpitja, ne bolezhin ne bo vezh, ſakaj vſe to bo minulo. Skrivn. ra

sod. 21, 4. Voljno in slanovitno ho-
zhem tedaj vse terpeti, de pridem po
zhasnim terplenji v' vezhno veselje,
ktero ne bo nikoli nehalo.

V' nebesih nam je vezhen, fre-
zhen pozhitek perpravljen in obljub-
ljen. Kakor popotnik, kader konzha
svoje popotovanje in pride v' namen-
jeni kraj, s' veseljem pozhiva, ker je
teshavno pot imel: ravno tako bomo
mi v' nebesih v' vezhno frezhnim in
veselim pokoju pozhivali, ker imamo
teshavno pot na semlji. Dufha mo-
ja! bodi slanovitna v' terplenju, sej
bo minulo, vojskuj se terdno in ne o-
magaj, ker tam gor te zhaka vezhni
pozhitek, ker bosh v' Bogu pozhivala.

Kdor veruje v' Boga Ozheta in v'
Jesusa, kteriga je Ozhe poslal, bo
vezhno shivljenje imel, in se mu ni
strashne sodbe bati. Jan. 5. To nam
je Jesus povedal. O usmiljeni nebesh-
ki Ozhe sposnam kolikokrat sim se v'
sdravju pregreshil, ker sim dobro ve-
del resnize kershanske vere, pa nisim

po njih shivel. Velikrat sim se s he pred ljudmi framoval kerfhanške dolshnosti dopolniti. Moja vera je bila slaba. Po britkim terplenji in grenki smerti Jesusa Kristusa, tvojiga sina, te prosim, nebesški Ozhe! usmili se zhes me, in odpusti mi moje grehe, ker terdno verujem sdaj v' tvojo besedo, in v' tvoje obljube, ktere nam je Jesus osnani. Tvoje obljube o Gospod! so moj edin trosht v' terplenju, in perpravljen sim sa pravo vero s he vezh terpeti. O de bi bila tebi dopadljiva moja poterpeshljivost, ker s' njo shelim pokasati svojo stanovitnost v' pravi veri! Tako upam tudi milostljivo sodbo dosezhi.

She v' sadnjih smertnih britkostih na krishu je Jesus poterdil resnico, de je on sa ref boshji sin, in de njegov nauk je boshji nauk. Stotnik neverni, kteri je pod krisham stal, in Jesusa umirati videl je rekel: Sa ref, ta zhlovek je sin boshji bil. Mark. 15, 39. Tudi jest sposnam in terdno ve-

rujem, de ti o Jesuf! si resnizhno sin boshji, verujem, de nauki, ktere si is nebes pernefel, so sgolj boshje resnize. V' leti pravi veri sim shivel, in v' pravi veri tudi shelim umreti. Jesuf! ti si nas s' grosnim terplenjam in s' grenko smertjo na krishu odreshil. Ti si nash Odreshenik, nash Svelizhar, sato terdno upam dobiti odpushtenje vsih grehov, in to upanje me troshta v' terplenji in v' smerti. Is ljubesni do tebe, o Jesuf! tudi vse rad terpim, ker te is serza ljubim. In kdo bi te ne ljubil? Ker ti si se radovoljno sa nas daroval na krishu nebeshkimu Ozhetu; ti si vsel nase terplenje zeli-ga sveta, in si terpel grenko smertsato, de bi mi vekomaj shiveli. O ne-fkonzhna ljubesen!

Ljubim tedaj Boga Ozheta, ker je on mene toliko ljubil, de je svojiga edinorojeniga sina k' svelizhanju moje dushe na svet poslal. Ljubim Jesufa svojiga svelizharja, ker me je on do smerti, in smerti krisha ljubil. Lju-

bim tudi vse ljudi, ker vsi smo ravno
tišiga Ozheta v' nebefih, vsi smo
bratje v' Jesusu Kristusu, vsi smo otro-
zi nebefhkiego kraljestva. Bodi zhe-
shen sveti krish, na katerim je Jesus,
moj Svelizhar, sazhenik moje vere,
terdniga upanja in ferzhne ljubeshni
umerl!

O Bog! kateri si svetimu Shtefanu
pervimu marterniku tako frezho do-
delil, de je v' smertnih britkoshih she
na semlji nebo odperto, boshjo zhasht
in Jesusa stati na defnizi boshji vidil;
dodeli tudi meni v' terplenji mozh in
gnado, de v' duhu terdniga saupanja
v' Jesusa svojiga Odreshenika s' svestjo
proti nebefam pogledam, in kakor s.
Shtefan molim: Jesus sprejemi mojo
dusho.

Upam sadobiti odpushenje svojih
grehov in miloshljivo sodbo dosezhi,
ker nebeshki Ozhe je sodbo svojimu
finu srozhl. V' Jesusa terdno upam
in se terdno na njegovo neskonzhno
milost sanefem. On, usmiljeni Jesus,

me bo sodil, kateri je na svet prishel
greslnike klizatin iskati, on dobri pa-
stir, kateri sgubljeno ovzhizo skerbno
ishe, in kader jo najde, jo na ramo
sadene, in jo k' svoji zhedi nese, in
rezhe svojim prijatlam: Veselite se s'
mano, ker sim sgubljeno ovzhizo spet
nasel. Ravno tisti Jesus me bo sodil,
kateri je sa nashe grehe svojo drago
kri prelil in na krishu umerl. Sej on
vidi mojo grevengo; upam, da me ne
bo savergel.

Tvoja beseda me uzhi, o Bog!
da vezhniga svelizhanja drugazhi ne
morem dosezhi, kakor skosi Jesusa.
Dusha moja! sdihni tedaj k' krishani-
mu Jesusu in prosi ga gnade, ker le
on je pravi trosht v' terplenji, in tvo-
je odreshenje je delo njegove neskon-
zhne ljubesni. O Jesus uslišhi moje
sdihtovanje.

Voljno hozhem terpeti vse tesha-
ve svoje bolesni, in s' pravo poter-
peshljivostjo hozhem pokasati, da v'
tebe krishaniga Jesusa verujem, v'

tebe saupam, in te is zeliga serza ljubim.

O Jesus! ti sam si povedal, de ti si, kteri tvojo besedo poslušajo, in po nji ravnajo so tvoje ovzhize, ktere peljash v' vezhno shivljenje. Upam, de sim tudi jest med tvojimi ovzhizami; sej poslušam tvoj glas, ki mi pravish: Terplenje, bolesen, teshave ti je moj nebeshki Ozhe poslal, terpijih voljno, bodi stanoviten v' poterpeshljivosti in saflushil bosh nebeshko krono vezhne zhasi. Vse hozhem storiti po tvoji besedi, o Gospod! de me le vsamesh med shtevilo svoljenih, kterim bosh vezhno shivljenje v' nebesih dal.

Vse kar mi je nebeshki Ozhe naložil, morem spolniti, dokler sim shiv, ker prishel bo zhas, de se ne bo moglo nizh vezh delati. Vem, de zhas moje teshavne bolesni je zhas svelizhanja, ker ti, o Bog! mi dajash perloshnost tukaj se spokoriti, grehov se ozhisiti, in nebesa saflushiti. Vem,

de skorej bo prifhel sa me zhas, de ne bom nizh vezh saflushljiviga mogel sa vezhnost storiti; sato hozhem svojo bolesen v' prid svoje dushe oberiniti; s' poterpeshljivostjo in s' svesto pokorshino hozhem si persadevati vezhniga svelizhanja se vreden storiti. O Bog! podpiraj mojo voljo s' tvojo sveto gnado.

Ne boj se dusha moja! sej si po Jesusu prejela duha, de smesh Boga imenovati svojiga ljubeshnjiviga Ozhe-ta. Vezh nismo flushni, ampak smo otrozi in verbi boshji. Sato s' veselim ferzam pogledam proti nebesam in s' saupanjem klizhem: Ozhe, ljubi ne-beshki Ozhe! usmili se zhes me ubo-siga greshnika; lej, sej sim skosi Je-susa tvoj otrok, torej tvoj verb.

O usmiljeni Jesus! kako ljubesh-njivo si potroshtal evangeljskiga bol-nika, ker si mu rekel vesele besede: Moj sin, tebi so tvoji grehi odpushteni. Tudi jest terdno upam slishati te frezhne besede. Moj sin, bodi po-

trofhtan, tvoji grehi so ti odpushteni, ker se na tvojo nefkonzhno milost in usmiljenje sanesem.

Dobrotljivi Jesus! ti si vselej revnim s' nadlogami odloshenim rad pomagal; ljubeshnjivo si greshnike sprejemal in jim grehe odpushtal, kateri so te s' saupanjem profili. Vsakiga si potroftal in mu pomagal, kdor te je pomozhi profil. Poglej s' milostljivim ozhesam na me ubosiga greshnika v' teshavah vtopljeniga; ves sgrevan te ponishno prosim, potroftaj mojo dusho; daj mi gnado, de vse voljno preterpim, kar mi poshljesh teshavniga. Skashi mi svojo milost, de te bom vekomaj zhasil in hvalil.

Ne bodi shalostna moja dusha! misli na Jesufa, on je frednik med nami in med Bogam, kateri je sam sebe k' odreshenju sa vse dal. I. Timot. 2, 6. Jesus, kateri me je do sdaj vedno ljubil, se trofhtam, de me sdaj v' mojih britkosti tudi ne bo sapustil, in upam, de se bo zhes me usmilil.

Veliko upanje mi daja boshja obljuba. Ti sam o Bog si rekel po preroku Isaiu, de pred bo mati svojiga otroka posabila, kakor de bi ti o Gospod! posabil koga, kdor v' tebe saupa.

Ref de veliko je moje terplenje, grenke so moje teshave; vender ne neham, kakor otrok v' svojiga Ozheta, terdno v' tebe o Gospod! saupati. Sej imamo Jesusa Kristusa vis'higa mashnika, kateri je ravno tako sunaj greha v' vsih rezheh skushan bil, torej ve s' nashimi slabostimi poterplenje imeti. Hebr. 4, 15. Vef ponishen te prosim s' saupanjem. O krishani Jesus! ti si sam skusil, kaka shalost prepade zhloveka v' terplenju; potroshtaj me, podpiraj me s' svojo sveto gnado, de bom stanoviten v' terplenju, in s' poterpeshljivostjo saflushim priti v' nebeshko zhasht tvojiga Ozheta.

O dobrotljivi nebeshki Ozhe! sa hvalim sa vse terplenje, kar sim ga do sdaj prestal. Terplenje me je nar bolj poduzhilo, kako prasno in nizhimer-

no je vse polvetno. Terplenje me je suzhilo na te o Gospod! misliti, in sa prihodno shivljenje fkerbeti. V' fladkim upanju o Bog! de mi bosh po zhafnim vezhno shivljenje dal, is ljubeshni do tebe vse lahko terpim.

Kdor vse voljno terpi sato, ko je boshja volja tako, on svesto Bogu flushi. Dusha moja! terpi voljno vse teshave, ker le s' voljnim terplenjam samorefsh sdaj Boga zhafeliti. Verovaj in saupaj terdno na neskonzhno boshjo dobroto, in vse terplenje se bo k' tvoji vezhni frezhi is fhlo.

Bog je naf vfih Ozhe, ozhe pa ne savershe svojiga otroka, kteri po njegovi volji dela. Jesus je sa me na krishu umerl, in on nobeniga ne savershe, kdor v' njega saupa. Jesus je s' svojo smertjo na krishu smert in pekel premagal, sato se mi ni treba ne smeriti ne pekla bati, ker Jesus je moj varh.

Glej o nebesfki Ozhe! moje shivljenje je v' tvojih rokah. Zhe tebi dopade, de umerjem, naj bo zhesfhen

tvoje sveto ime; zhe me pa fhe pu-
stish kaj zhasa shiveti, naj se sgodi tvo-
ja volja. Samo sagnado profim, de bi
bila frezhna moja sadnja ura.

O Bog! ti vidish moje terplenje,
tvoja roka me je sadela; pa tudi vesh
o Gospod! de rad vse voljno terpim,
kar mi teshavniga poshljesh, ker vem,
de k' moji frezhi me s' terplenjam ob-
kladash. Ali ker je moja slabost tako
velika te profim o nebeshki Ozhe! zhe
je tvoja sveta volja, pomanjshaj mo-
je teshave, in daj mi mozh v' poter-
peshljivosti slanovitnemu ostati.

Grosno teshavno in grenko je
bilo povelje, s' kterim je Bog nekda
Abrahamu ukasal, de bi svojiga edi-
niga sina, kteriga je toliko ljubil,
sam saklal, in ga Bogu v' dar foshgal.
Ali Abraham, kteri se je svesto na
boshje obljube sanesel, in boshji be-
sedi terdno veroval, je bil Bogu po-
korn in perpravljen svojiga sina Bogu
darovati. Ravno tistiga Boga, kteriga je
Abraham molil, tudi jest molim, terdno

boshji beledi verujem in se na njegove obljube svesto sanesem. O Bog! ker si me s' shaloſtjo in s' terplenjam obloshil, voljno hozhem vse terpeti, ker tvoja volja, tvoje povelje je, de terpim. Sanesem se na tvoje obljube o Gospod! de bosh tudi mojo shaloſt, kakor nekdaſ Abrahamovo, v' vefelje in vezhno vefelje ſpremenil.

O dobrotljivi Bog! kako po ozhetovo ſi ſkerbel ſa egiptovſkiga Joſhefa, ko je bil od neufmiljenih bratov v' vodnjak verſhen. Ti, o Gospod! ſi ga varval v' jezhi in niſi nanj poſabil. Obloshil ſi ga s' velikim terplenjam, pa ravno terpenje ga je perpeljalo v' vefelje in veliko zhaſt. O Bog! tvoje uſmiljenje nikoli ne neha, ſato ſe ravno tako, kakor nekdaſ egiptovſki Joſhef, s' ſaupanjem veſ tebi ſrozhim, in ſe sanesem, de ti o Gospod! me v' mojih teſhavah in v' terplenju ne bosh ſapuſtil. Vem, de po terpenji me hozheſh perpeljati v' vezhno vefelje, v' nebeſhko zhaſt.

Jesuf je v' vertu molil, in poterjen je bil v' terplenju. Jesuf je molil na krishu, in vse je voljno preterpel. Ta Jesufov sgled mi gre do serza. Sato bom tudi jest v' terplenju molil k' nebeshkimu Ozhetu, de dobim mozh in terdnost vse voljno preterpeti.

V' sdravju in v' bolesni, v' shalosti in v' terplenju me vera in saupanje v' Jesusa Kristusa troshta in mi mozh daja. O dobrotljivi Bog, kako mi je mogozhe poverniti dobrote, kar sim jih is tvoje roke prejel! Glej, o Gospod! is serza sim ti hvaleshen. She lim vsm ljudem osnaniti tvoje usmiljenje, de bi vsi tebe praviga shiviga Boga zhasbili in Jesusa Kristusa hvalili, kteriga si k' nashimu svelizhanju poslal.

Jesuf! ti si svoje apostelne, koso na morju v' veliki nevarnosti bili s' temi besedami potroshtal: Ne bojte se, jest sim. O Gospod! kader bom v' nevarnosti in v' smertnim strahu, potroshtaj tudi mene; rezi tudi meni,

kakor si nekda j apostelnam rekel: Ne boj se, jest sim tvoj varh, tvoj pomozhnik, in bres strahu bom upal dofezhi vezhno shivljenje.

Sestre bolniga Lazara so polne saupanja Jesufu te besede sporozhile: Gospod! on, kteriga ljubish, je bolan. Ravno tako tudi jest molim. O Gospod! ti si me s' nadlogami in s' terplenjam obloshil, sato ker me ljubish, tvoje pomozhi, tvojiga troshta sdaj nar bolj potrebujem, kteriga te prosim. Ne saversi moje proshnje, ker te s' zelim saupanjem prosim. Daj mi mozhi sadosi, de s' tvojo gnado vse teshave voljno preterpim, in svojo poterpeshljivost tebi, o Gospod! darujem.

Kdor v' vezhno shivljenje in od smerti vstajenje veruje, se mu smerti ni treba prevezh bati. O Gospod! vse leto jest terdno verujem, de duha je neumerjozha, in de sodni dan bomo vsi od smerti vstali. Zhe bo ravno po smerti moje telo zhervam

sa! jéd v' zherno semljo djano, vendar ne bo vedno v' semlji ostalo, ampak ravno tisti Jesuf, kateri je mertviga Lazara k' shivlenju obudil, bo tudi mene od smerti obudil, in mi lepši njegovimu enako telo dal. Tome troshta in mi strah pred smertjo odganja.

O Bog! ti si me tako voljniga storil, de tudi grenke smerti se sdaj prevzh ne bojim. Ali ker ti o Gospod! si mi odlozhil zhas in uro, kdaj in kako bom umerl, se tvoji sveti volji popolnoma srozhim. Pokorsfha je tebi nar prijetnishi dar, sato hozhem do konza tvoji volji pokorn in s' vsim dovolin biti, kar bo mene sadelo. Perpravljen sim umreti, kader je tvoja sveta volja.

Teshave in terplenje, s' kterimi sim obloshen me velikrat v' shaloft spravi, ali vendar terdniga saupanja v' tvoje nefkonzhno usmiljenje o Bog! mi ne more is ferza vseti. V' nar vezhih britkosti se spomnim tebe o Go-

spod, moj Bog! in se sam lahko troštam, ker vem, de ti si moj dobrotljivi Ozhe, kateri vsakimu, zhe mu terpenje poshlješh, tudi toliko mozhi dašh, de samore prenešti. Vem, de Jesus je moj Svelizhar, moj Odreshenik, in se bo zhes mene usmilil, ker je milostljiv. Trošhtar sveti Duh me bo posvetil, v' poterpeshljivosti vterdil, in mi pomagal s' terdnim saupanjam v' Boga vezhno svelizhanje v' nebesih dosezhi.

Sam ti o Bog! vesh, koliko terpim, in tudi le sam ti mi samoresht pomagati. Sato k' tebi o Gospod! perbeshim in per tebi pomozhi ishem. Prosim te dobrotljivi nebeshki Ozhe! usmili se zhes me, in hiti mi pomagat.

O nebeshki Ozhe! Nedolshen Abelj ti je nar boljšhi jagnje svoje zhede daroval; tudi jest darujem tebi nar boljšhi rezh, svojo voljo. Tvoja volja naj se sgodi. Kakor ti hozhesht o Gospod! tako je meni prav. Kakor je Jesus na krishu svoje shivljenje daroval, tako

ga tudi jest darujem tebi dobrotljivi Bog! Ti si mi shivljenje dal, pa mi ga spet vsamešh, kader se tebi sdi. Tvoja volja naj se sгоди.

O ušmiljeni Bog! lej koliko ter-pim. Poglej me s' milostljivim ozhefiam; sej sim tvoja stvar, in nikar me ne sa-pusti. Skosi kervavi pot, kteriga je Jesus v' vertu Gezemani potil, skosi Jesulovo refhnjo kri, ktero je on do sadnje kaplje sa naf na krishu prelil, te prosim o nebeshki Ozhe, ušmili se zhes me in refhi me skoraj; vsemi me skoraj k' sebi v' vezhno prebivalishe.

Sahvalim te nebeshki Ozhe! sa vse dobrote, kar sim jih zeli zhas svo-jiga shivljenja od tebe prejel; odpusti mi, zhe jih nisim sadosi sposnal, in zhe jih nisim vselej prav obrazhal. Sa-hvalim tudi sa terplenje, s' kterim si me obloshil, zhe je ravno sa truplo teshavno in soperno, pa vem, de je k' svelizhanju moje dushe. Persanesi mi o Gospod! zhe sim bil kaj nevoljin v' terplenju. Sahvalim sa vse gnade,

ki sim jih per prejemanju svetih sakramentov prejel. Persanesi mi o Gospod! ker sim jih tolikrat po nemarnim napravil. Sahvalim o Bog! sa veliko frezho, de sim v' pravi veri, ktera me sdaj v' smertnih britkostih nar bolj troshta. Persanesi mi o Gospod! ker nisim v'lelej po naukih svete vere shivel, in usmili se zhes me.

Ves vtopljen v' grosnih teshavah, v' veliki shalosti in v' smertni britkosti, ktero si o usmiljeni Jesus! sa nas prestal, si sdihoval k' nebeskim Ozhetu, in angelja ti je poslal is nebes, kateri te je potroshtal, in v' terplenju poterdil. Glej dobrotljivi nebeski Ozhe! tudi jest sdihujem v' velikih teshavah, in te prosim, de me ne sapustish, in me s' nebeskim troshtam rasveselish. S' tvojo pomozhjo hozhem vse voljno preterpeti.

Bog je svete marternike v' nar strashnejshih martrah troshtal, in njim je mozh dal, de so bili stanovitni v' terplenju. Upam, de tudi mene Bog

ne bo v' mojim terplenju sapustil; upam, de mi bo dal mozh vse teshave in tudi smert voljno preterpeti. Glej o Bog! v' duhu tebi svoje shivljenje darujem, sprejemi milostljivo leta moj dar, in poterdi me s' svojo gnado, de bom stanovitno v' tebe praviga Boga veroval, terdno v' te saupal, in is zeliga serza te ljubil.

O Jesus! s' hvaleshnim serzam sposnam, koliko si ti sa me storil. Bil sim sgubljena ovzhiza, pa ti o Gospod! si me tako dolgo klizal, de si me nasaj dobil. Savoljo svojih hudobji sim bil vezhne smerti vreden, pa si ti sa me na krishu umerl, de si meni vezhno shivljenje saflushil. O usmiljeni Jesus! Poglej moje sgrevano in ponishno serze; usmili se zhes me, ne perпусти, de bi bila tvoja smert, tvoje martre in terpenje nad mano sgubljeno. Uslisli moje sdihtovanje o Gospod! in hiti mi pomagat.

O dobrotljivi Jesus! [ti si sgrevani ozhitni greschnizi vse gréhe odpu-

stil, spokorjenimu desnimu rasbojniku si v' sadnji uri gnado dodelil, in mu sveti raj obljubil. Bodi milostljiv tudi meni ubogimu gresniku in odpusti mi vse moje grehe; daj se potolašiti s' terplenjam, v' katerim sdiham; bodi milostljiv sodnik; ne ravnaj s' mano po svoji ostri pravizi, ampak po svoji neskonzhni milosti.

O usmiljeni nebeshki Ozhe! ker vselej rad uflifih sdihtovanje svojih otrok, uflifhi tudi moje sdihtovanje; rasveseli mojo dusho, ktera bo mogla morebiti v' kratkim svet sapustiti; in uterdi me v' pravi veri, v' upanji, in v' ljubesni, in daj mi gnado, de se s' pravo poterpeshljivostjo tvoje milosti vreden storim in vezhno shivljenje do-feshem, ker te bom vekomaj zhasil in hvalil.

Nebeshki Ozhe! uflifhi moje proshnje, ker ne prosim vezh zhasni-ga premoshenja, posvetne frezhe. Samo to gnado prosim, o Gospod! de bi jest samogel stanovitno s' te-

shave preterpeti, in frezhno svoje shivlenje konzhati. Daj mi gnado stanovitosti, ker vem, de svelizhan bo le tisti, kateri bo do konza stanoviten ostal, de bom na sadnje samogel s' Jesusam rezhi: Dopolnjeno je.

Nebeshki Ozhe! uflifhi moje profhnje, ker vezh ne prosim, de bi mi fhe shivlenje podaljschal. Stori s' mano po svoji volji, moja dusha po tebi hrepeni, in se skorej s' tabo skleniti sheli. O Gospod! nikar se ne mudi, refhi me skorej is nadlog, in po tem revnim shivlenji mi daj frezhno vezhno shivlenje.

O usmiljeni nebeshki Ozhe! fhe te gnade te prosim, de moja dushe vsih grehov ozhistish, ker is serza jih obshalujem. Sbrishi o Gospod! vse shtrafenge, ktere sim s' svojimi hudobijami saflushil. Drugazhi sdaj ne morem sa svoje pregrehe sadostiti, kakor, zhe ti o Bog! moje britkosti, teshave in smert, kakor tebi dopadljivi ~~das~~ sprejmesh, ker jest vse svoje

terplenje sklenem s' terplenjam svojiga Svelizharja Jesufa Kritusa, sato terdno upam in se sanesem, de bom dosegel odpuščenje svojih grehov. O Bog! bodi milostljiv meni ubogimu grešniku; vse mi me k' sebi, de te bom vekomaj ljubil zhaštil in hvalil. Amen.

Molitev, kadar se bolniku krish v' roké da.

Glej podobo krishaniga Jesufa. Ta te opomni, koliko je Jesus sa te na krishu preterpel, v' takih grosnih bolezhinah je umerl. Glej pravi sgled poterpeshljivosti v' terplenju in v' smerti. Bodi poterpeshljiv, ker kmalo bo morebiti prishla sa te tista ura, de bošh Jesufa ne v' podobi, ampak od oblizhja do oblizhja gledal. Vidil bošh tamkej bošhjo zhašt, in zhutil njegovo milost. V' Jesufa terdno upaj, na njegovo neskonzhno saflushenje se

terdno sanefi. Jezus te bo potrofh-
tal, Jezus te bo rasveselil.

Molitve per bolniku, kader umira.

Verujem v' tebe praviga shiviga
Boga. Verujem v' Jesusa Kristusa tvo-
jiga ljubesnživiga Sina, svojiga Odre-
shenika. Verujem v' svetiga Duha,
posvezhovavza. Terdno verujem vse
kar si nam ti, o Bog, rasodel. V' leti
pravi veri shelim shiveti in umreti.
Dufha moja! bodi potroshtana, kma-
lo bosh vidila in gledala od oblizhja
do oblizhja Boga, v' kteriga sdaj le
verujesh.

O smert! kako si grenka in strash-
na, vender se te prevezh ne bojim,
ker Jezus mi po tem revnim shivlenji
obljubi boljshi vezhno shivljenje. Na
boshje obljuje se terdno sanefem, in
upam odpushtenje vsih svojih grehov.
Upam gnado sadobiti, de bom do kon-
ca stanoviten ostal. Upam dosezhi vezh-
no shivljenje. V' tem terdnim saupa-

njim perpravljen umreti: Dufhamoja, bodi potrošhtana! kmalo bošh vshivala Boga v' refnizi, kar sdaj she le upash.

Tebe, o Bog! ker si sgola ljubesen, is zeliga serza ljubim, in te s'tako zhisto ljubesnijo shelim ljubiti, kakor te angelzi in svetniki v' nebesih ljubijo. Glej o Gospod! tebi darujem svoje revno shivljenje, vse mi ga, kader ti dopade. Drujiga ne shelim, kakor s' tabo se skleniti in vekomaj te ljubiti. Bodi potrošhtana moja dufha! kmalo bošh prishla med shtevilo svojlenih svetnikov, ker bošh vshivala boshjo ljubesen, in hvaleshno péla: Svet, svet, svet je Bog Sabaot.

O usmiljeni nebeski Ozhe! she prosim ponishno, usmili se zhes me in odpusti mi vse pregrehe, kar sim jih storil zeli zhas svojiga shivljenja, ker is zeliga serza jih obshalujem, in objokujem. Nebeski Ozhe! poglej na shalost, terplenje in grenko smert svojiga ljubesnjiviga sina Jesusa Kri-

slufa. S' svojo drago kervijo je on na krishu mojo dusho odkupil. Savoljo Jesufa, mojiga Svelizharja, bodi usmiljen meni ubogimu gresniku, odpusti mi grehe in potroshtaj mojo duslo.

Sahvalim o Bog! sa vse dobrote, kar sim jih zeli zhas svojiga shivlenja is tvoje dobrotljive roke prejel, ker vedno same po ozhetovo skerbish. Sahvalim tudi sa vse teshave in terplenje, s' kterimi si me obiskal, ker vem, de k' moji frezhi, k' svelizhanju moje dushe si mi jih poslal. Samo gnade stanovitnosti in prave poterpeshivosti prosim. Usmiljeni nebeshki Ozhe! ne sapusti me v smertnih teshavah.

Dusha moja! bodi potroshtana, prishla bosh k' nebeshkimu Ozhetu, kteri te je po svoji podobi stvaril. Stvarnik ne bo svoje stvari, Ozhe ne bo svojiga otroka savergel. Prishla bosh k' Jesufu svojimu Svelizharju, kteri je sa te na krishu grenko smert preter-

pel, de te je odreshil; on te bo varval pred pogubljenjem. Dufha! prišla boš k' trofhtarju svetimu Duhu, kateri te je posvetil. S' terdnim saupanjem smesh klizati proti nebesam: O usmiljeni nebeski Ozhe! skashi mi milost, in vsemi me k' sebi v' vezhno stanovanje.

Dodeli mi gnado, o Bog! de frezhno premagam vse skushnjave in frezhno konzham svoje shivljenje, de bi samogel rezhi s' svetim Pavlam: Dobro sim se bojeval, vojsko sim dobil, svoj tek sim frezhno dokonzhal, sato upam dobiti v' nebesih nestrohljivo krono vezhne zhasi, ktero mi bo dal moj Svelizhar Jesus Kristus.

Bliso je konz mojiga popotvanja. Blisha se moja sadnja ura; moja dufha hrepeni po tebi o Bog! in se s' tabo skleniti sheli. O Gospod! v' tovarshijo tvojih svoljenih svetnikov shelim priti; tebe vekomaj zhasiti in ljubiti. O Bog! uslifhi moje sdihovanje,

refhi me is teshav, in vsemi me k' febi v' vezhno vefelje.

Velika je moja slabost o Bog! zhumtim, de per konzū je moje shivljenje. O usmiljeni nebeshki Ozhe! naj se sgodi tvoja volja; vsemi me k' febi v' vezhno prebivalishe, v' moje pravo domovanje.

O Bog! poglej milosljivo na moje britkosti! Glej, koliko terpim, usmili se zhes me, in hiti mi pomagat. Jesus, sin Davidov! usmili se zhes me; daj mi mozh, de vse voljno preterpim. Sveti Duh troshtaj mojo dusho v' britkosti. V' imenu presvete Trojize sim skosi sveti kerst stopil v' kershansko zerkev, pa tudi v' imenu sve-te Trojize upam in se troshtam priti skosi smert v' nebeshko kraljestvo.

Sa vse grehe shelim s' svojo smertjo sadosi storiti. K' tebi, nebeshki Ozhe, shelim priti, in s' tvojim ljubesn-jivim sinam Jesusam Kristusam se shelim na vekomaj skleniti, ker je sgolj is ljubesni sa me umerl. Tebi

darujem mojo smert sa pokoro svojih grehov. Sprejemi milostljivo ta dar o Gospod! in daj mi gnado, de v' pravi veri, v' terdnim saupanji in v' tvoji ljubeshni sklenem svoje shivljenje.

O nedolshni Jesus! nehvaleshni judje te k' smerti obfodijo, pa kar befede ne rezhes, in vse voljno terpis. Sam neses krish na goro Kalvarijo, na kterim si sa nashe grehe umerl. Ravno tako poterpeshljivo in s' mirnim serzam shelim tudi jest vse in tudi smert preterpeti. O Bog! daj mi mozh v' terplenju; daj mi gnado frezhno skleniti svoje shivljenje. Dodeli mi, o Gospod! frezhno sadnjo uro, de bom sasilshal vesele besede: Dobri svesti hlapez, pojdi v' veselje svojiga Gospoda.

O dobrotljivi Bog! tebi je vse snano, ti vidish moje serze. Glej, perpravljen sim terpeti, kolikor in kakor dolgo tebi dopade. Ali pomagaj mi, o Gospod! ker moja slabost je velika. Nikar me ne sapusti v' mo-

jih teshavah. Skos saflushenje, terple-
nje in grenko smert Jesufa Kristusa te
prosim, nebeshki Ozhe! usliši moje
sdihtovanje, in usmili se zhes me.

Velike so moje teshave, o Bog!
Ali v' tebe, troshtarja vseh revnih,
terdno saupam, de me ne bošh sapu-
šil. Zhe ravno umerjem, zhe ravno
bom mogel v' kratkim svet sapušiti,
sej vem, de me zhaka tamkaj boljshi
vezhno shivljenje. Voljno bom tedaj
terpel sej bo kmalo minilo, de le po
tém shivljenju vezhno shivljenje dose-
šem.

Kam se hozhem oberniti? Kje ho-
zhem troshta v' svojih smertnih tesha-
vah iskati? K' tebi, o krishani Jesuf!
se obernem, in te ponishno prosim,
potroshtaj me s' svojo s. gnado v' mo-
jih smertnih britkostih. Usmili se zhes
me. V' tebe o Gospod! terdno sau-
pam.

O usmiljena mati Marija! bodi
moja besedniza, moja pomozhniza. Go-
vori sa me per svojim ljubesnjam si-

nu Jesufu Kristufu. Isprosi mi milostljivo sodbo, lej tvoj otrok fim. Prosi sa me in pomagaj mi v' sadnji uri, de ne bo pogubljena moja dusha, sa ktero je tvoj sin Jesus Kristus na krishu umerl. Isprosi mi frezhno smert, in po smerti vezhno svelizhanje.

O frezhni nebeshki duhovi, boshji angelzi, profite tudi vi sa me Boga, de frezhno umerjem, in v' vasho frezhno tovarshijo pridem. O moj angel varh! kir si me zeli zhas mojiga shivlenja skerbno varval, varuj me tudi sdaj, ker fim v' narvezhi nevarnosti. Ne sapusti me v' hudih skushnjavah, in kader umerjem, sprejmi mojo dusho k' sodbi pravizhniga Boga, in pomagaj mi milostljivo sodbo dosezhi.

Vsi svoljeni v' nebesih, angeli varhi in svetniki in svetnize boshje! profite sa me Boga, de mi pomaga v' nadlogah in me troshta v' smertnih tesnavah, kakor je tudi vash troshtar in pomozhnik v' vashim terplenju bil. She.

lim s' vami se sdrushiti, in s' vami v' nebesih vekomaj se veseliti. Shelim dosezhi v' nebesih tisto veselje, katero mi je Jezus s' svojo grenko smertjo na krishu saflushil. O ljubi sveti Joshef, profi sa me; de vreden poslanem obljub Kristufovih.

Moj Bog! usmiljeni nebeshki O-zhe! nikar me ne saversi. O krishani Jezus! nikar me ne sapusti. Osri se na moje britkosti in usmili se zhes me. Poterdi me s' svojo sveto gnado, de voljno vse preterpim, frezhno umerjem in tvoje sveto ime vekomaj hvalim.

O Jezus! kako ljubesnivo si sgrevanimu rasbojniku na krishu rekel vsefele besede: 'She danf bosh s' mano v' raju. Poglej milostljivo tudi na me, ker v' veliki britkosti k' tebi sdihujem, usmili se in rezi tudi meni frezhne besede: 'She danf bosh s' mano v' raju. O Jezus! kader umerjem, sprejimi mojo dusho. Jezus! tvoj sim shiv in mertev. Amen.

Kader bolnik umira.

Prishla je moja sadna ura. Usmili se zhes me o Bog! Bodi milostljiv meni ubogimu gresniku. O nebeski Ozhe! daj mi gnado, de srezhno v' tvoji prijasnosti umerjem.

O usmiljeni Bog! vidim, de meni ni vezh ostanka na svetu. Moja dusha se sheli s'tabo skleniti. Kakor otrok sheli k'svojimu ozhetu priti, tako moja dusha sheli k'tebi, nebeski Ozhe! skoraj priti. Tamkej bo vekomaj pozhivala.

Jesuf, moj Svelizhar! s'mirnim serzam si v' smertnih britkostih na krishu rekel: Dopolnjeno je. S'zelim saupanjam na tvojo milost tudi jest sdihnem k'tebi o Gospod! dopolnjeno je. Per kraju je moje terplenje, prestal sim vse, kar si mi ti naloshil. Krishani Jesuf! bodi usmiljen s'mano. Rasveseli in vsemi k'sebi mojo dusho v'vezhno veselje, v'nebesko kraljestvo. Sveta Marija, mati boshja, ma-

ti milosti prosi sa me svojiga ljubiga
fina Jesufa, de vsame mojo dusho v'
svoje svete nebesa.

Jesuf! ti si umirajozh na krishu
molil k'nebeshkimu Ozhetu: Ozhe!
v'tvoje roke perporozhim svojo dusho.
Ravno tako shelim tudi jest umreti,
sato s'vsm saupanjem molim: Ozhe
v'tvoje roke srozhim svojo dusho. Je-
suf! usmiljeni Jesuf! ne saversi me,
ker si same toliko terpel. Usmili se
zhes me. V'tvoje roke srozhim svojo
dusho.

M o l i t v e.

*Kader bolnik v' smertnih teshavah
leshi, in se nizh vezh ne save.*

O usmiljeni dobrotljivi Bog! osri
se milostljivo na 'nashiga brata, kateri
v' smertnih britkosti sdihuje. Bodi
mu milostljiv, glej tvoj otrok je. Re-
shi ga fkorej is terplenja, in pelji ga
v' vezhni pokoj.

Dobrotljivi Bog! v' tvojih rokah je shivljenje in smert, ti stvarish in po svoji volj konzhasish. Poglej s' usmiljenim ozhesam tega bolnika, (bolno) kteri se svojimu konzu blisha. Vezh te ne more s' besedo pomozhi profiti. Sato te prosim o Gospod! usmili se zhes njega, in pomagaj mu. Odpusti mu milostljivi Ozhe! vse grehe, s' kterimi te je kdaj rasshalil. Reshi ga skorej, in vsemi ga v' nebeshko kraljestvo. Sej je v' tebe o Bog veroval, v' te saupal, in te is serza ljubil.

Vfigamogozhni Bog! nebeshki Ozhe! dodeli temu umirajozhimu, de smertne britkosti voljno in stanovitno preterpi. Poterdi ga v'leti sadnji vojski. Usmili se zhes njega po svoji veliki milosti; in dodeli mu srezhno sadno uro.

Jesuf Kristuf, kteri si sam smertne teshave in britkosti skusil, ker si v' grosnih bolezhinah sa nas umerl, dobro vesh, kako grenka je sadna ura. Potroshtaj tedaj s' svojo s. gnado

tega umirajozhiga. O Bog! stori ga mozhniga v' veri, de v' tebe veruje ravno tako terdno, kakor de bi te vidil. Poterdi ga v' upanju, de se na tvoje obljube popolnoma sanese. Vterdi ga v' ljubesni, de s' tabo vedno sklenjen ostane. Podpiraj ga o Gospod! s' svojo sveto gnado, de ga v' sadnjih skušnjavah peklenfki sovražnik ne premaga. Pomagaj mu v' terplenju, de frezhno preterpi in vefelo umerje.

Jesuf našh Svelizhar! na krishu si umerl sa njegovo dušho, ne daj, de bi bila pogubljena. Pomagaj mu, de frezhno svoje shivljenje konzha, in sprejemi njegovo dušho. Amen.

Gospod! vsemi svojiga hlapza v' nebesfko stanovanje, kamor priti je vedno upal. Amen.

Varuj o Gospod! njegovo dušho pred vezhno smertjo, kakor si Enoha in Eliata pred smertjo obvarval. Amen.

Varuj o Gospod! njegovo dušho pred vsimi šhtrafengami, kakor si Noeta ob velikim potopu obvarval. Amen.

Varuj o Gospod! njegovo dušho, pred zagovitnostjo, kakor si Joba v' nadlogah obvarval. Amen.

Obvaruj o Gospod! njegovo dušho pred hudimi peklenškimi skufhnjavami kakor si obvarval Daniela med levi. Amen.

Obvaruj o Gospod! njegovo dušho pred velikim straham, kakor si obvarval tri fantizhe v' rasbeljeni pezh. Amen.

Jesuf! ker si v' smertnih teshavah od angela potroshtan bil, potroshtaj s' nebeshkim troshtam tega nashiga umirajozhiga brata v' njegovih smertnih britkostih.

Jesuf! ker si v' sadnji uri na krišhu sa svoje sovrashnike profil, bodi njegov besednik per nebeshkim Ozhetu.

Jesuf! ker si sgrevanimu rasbojniku na krishu nebefa obljudil, vsemitudi skorej k' febi v' nebeshko kraljestvo tega nashiga revniga brata.

Jesuf! ker si v' sadnji uri nebeshkimu Ozhetu svojo dusho srozhlil, sdaj tebi o Gospod! v' tvoje roke perporozhimo dusho nashiga umirajozhiga brata.

Litanije

per umirajozhik.

Gospod, usmili se zhes nas!
Krisite, usmili se zhes nas!
Gospod, usmili se zhes nas!
Krisite, flifhi nas!
Krisite, uflifhi nas!
Ozhe nebeshki vfigamogozhni Bog. Usmili se zhes nj (njo,)

Sin vřiga řveta reřhnji Bog,
Sveti Duh, reřnizhni Bog,
Sveta Trojiza, en řam Bog,
Jesuf! řin Boga Ozheta,
Jesuf! ker ři v' vertu kervav pot
potil,
Jesuf! ker ři řa nař veř rastepen
bil,
Jesuf! ker ři řa nař s' ternjam kro-
nan bil.
Jesuf! ker ři řa nař teshek krish
neřel,
Jesuf! ker ři řa nař krishan bil,
Jesuf, ker ři na krishu med dve-
ma rasbojnikama viřel,
Jesuf! ker ři na krishu řa řvoje
řovrashnike molil,
Jesuf! ker ři deřnimu hudodelni-
ku na krishu nebefa oblju-
bil,
Jesuf! ker ři na krishu grosno
řejo terpel,
Jesuf! ker ři na krishu nařhe o-
dřeřenje řpolnil,

Uřmili ře zhes ři (n/o.)

Jesuf! ker si svojo dušho nebeshkimu
Ozhetu srozhl. Usmili se zhes nj
(njo.)

Bodi mu (nji) milostljiv. Sanesi mu
(nji), o Jesuf!

Bodi mu (nji) milostljiv. Uslifhi
ga (jo), o Jesuf.

Od vfiga hudiga,

Od vfiga zogovanja,

Od vse nevolje in nepoterpeshlji-
vosti,

Od prevelikih teshav,

Od preveliziga strahu pred smert-
jo,

Od nesfrezhne smerti,

Skosi svoj krish in terplenje,

Skosi svojo shejo na krishu,

Skosi svoje smertne britkosti,

Skosi svoje saframovanje. Odrefhi
ga (jo) o Gospod!

Skosi svoje svete rane. Odrefhi ga
(jo), o Gospod!

Mi greslniki! Proximo te uslifhi nas!

De se tega umirajozhiga usmilifh. Pro-
ximo te, uslifhi nas.

Odrefhi ga (jo,) o Jesuf!

De mu vse grehe odpustiſh,
De ga s' svojo sveto gnado pod-
perash,
De ga v' teshavah ne sapuſtiſh,
De njegovo duſho v' svoje kral-
jeſtvo sprejmeſh,
De mu gnado ſrezhne ſmerti dodeliſh.
Profimo te, uſliſhi naſ!

Profim te,
uſliſhi naſ.

Sin boshji! Profimo te, uſliſhi naſ!
Jagnje boshje, ktero grehe ſveta od-
jemljeſh. Sanesi mu (nji), o
Jesuſ!

Jagnje boshje i. t. d. Uſliſhi ga (jo),
o Jesuſ!

Jagnje i. t. d. Uſmili ſe zhes-nj (jo),
o Jesuſ!

Kriſte ſliſhi. Kriſte uſliſhi naſ!

M o l i m o.

Tebi o Goſpod! perporozhimo
duſho tvojiga ſluſhabnika, ktero ſi
ſtvaril. Ne ſpomni ſe pregreh njegove
mladoſti, in poſabi vse njegove hu-
dobje. Zhe te je ravno vezhkrat ras-

shalil, persanesi mu, ker terdno upa v' neskonzhno saflushenje tvojiga lju-
besniviga sina Jesusa Kristusa. Terdno
se sanese na tvojo obljubo, ker si
sgrevanim spokorjenim gresnikam
milost in odpushtenje obljubil. Poma-
gaj mu dobrotljivi nebeshki Ozhe! ne
sapuši ga v' njegovih teshayah, ska-
shi mu svojo neskonzhno milost in
vsemi ga v' nebeshko kraljestvo. An-
geli boshji! hitite mu pomagat, in
spremite njegovo dusho v' nebeshki
Jerusalem. Vsi svetniki in svetnize
boshje, prosite sa-nj, de bi skorej
prishel v' vasho tovarshijo se vekomaj
v' nebesih veselit. Skosi Jesusa Kri-
stusa, Gospoda nashiga. Amen.

*Molitev po tem, ko se je dusha is-
telésa lozhila.*

Tebi o Bog! perporozhimo du-
sho tvojiga flushabnika (flushabnize),
ktera se je sdajis tega sveta lozhila. Do-
deli ji vezhno shivljenje. Skashi milost
vojmu flushabniku, sej je v' tebe

saupal, in po obilnosti svojiga usmiljenja odpusti mu vse pregrehe, s katerim te je kdaj rasshalil. Stori mu milostljivo sodbo, o Gospod! de se bo s' tabo vekomaj v' nebefih veselil. Amen.

Dodeli o Gospod! tudi nam svojo sveto gnado, de se bomo s' brumnim shivlenjam vedno k' smerti perpravljali, de bomo, kader pride naša sadna ura, frezhno konzhalil svoje shivljenje, de pridemo v' nebeshko kraljestvo, med shtevilo svoljenih svetnikov, kjer bomo tebe od oblizhja do oblizhja gledali in vshivali, in se v' tvoji ljubeshni vekomaj veselili. To nam dodeli nebeshki Ozhe, po Jesusu Kristusu svojim ljubeshnjivim Sinu našim Gospodu in Odresheniku, kteri s' tabo in s' s. Duham vred enaki Bog shivi in kraljuje od vekomaj do vekomaj. Amen.

Bog mu daj vezhni mir in pokoj.
In nebeshka luzh naj mu sveti.
Naj v' miru pozhiva. Amen.

K a s a l o.

I. D e l.

Stran.

K ratki rauki sa bolnike	5
I. Kako naj bolnik sa truplo fkerbi .	6
II. Kako naj bolnik sa duſho fkerbi .	13
III. Škerb bolnika ſlorjene krivize po- praviti	18
IV. Kako potrebno je bolniku de ſo- vrashnikam odpuſti	24
V. Kako je vſakimu bolniku poterpe- ſhljivoſti potrebna	29

II. D e l.

Perprava bolnika k' Sakramentu s. pokore.

Stran.

I. Kako naj bolnik trofhtarja s. Duha rasvetlenja profi, de bi se svojih grehov spomnil in zhišto spovedal	34
II. Molitev bolnika pred spovedjo	37
III. Grevenga	39
IV. Sdihvanje bolnikovo pred spovedjo	41
V. Molitev bolnika po spovedi	45
VI. Sdihovanje bolnikovo po storjeni spovedi	46
Opominvanje sa bolnike pred svetim obhajilam in po svetim obhajilu.	48
Opominvanje sa bolnike po mnogih lastnostih Jesusa Kristusa	55

Mnoge molitve sa bolnike.

I. Molitev s' ktero bolnik Boga profi de bi mu bolesen v' prid salegla.	67
--	----

Kako naj se bolnik v' sazhetku svoje	
bolesni Bogu izrozihi	74
Jutrajna molitev bolnika	76
Druga jutrajna molitev	79
Vezherna molitev bolnika	80
Vsakdanjo spraševanje vesti bolnika.	82
Druga vezherna molitev	83
Molitev bolnika ob nedelih in prasnih	85
Kako samore bolnik doma svete mathe deleshen biti	87
Perpravlanje bolnika Sakrament svete ga posledniga olja vredno prejeti.	99
Sahvala po prejetim Sakramentu s. posledniga olja	102

Mnoge molitve in premišlovanja per bolnikih.

Kako naj se bolnik vef Bogu srozihi	104
50ti Davidov Psalm	107

Molitev bolnika de bi v' veri, upanju	
in v' ljubeshni stanoviten oftal	123
Popolnana grevenga	125
Premishlovanje bolnika v' terplenju bo-	
lesni	126
Jesuf pravi sgled v' terplenju	128
Jesufove sadnje besede na krishu	134
Molitev	138
Premishlovanje bolnika, s' kterim naj	
se v' nevarni bolesni trofhta	139
Molitev	141
Sdihvanje bolnika k' f. Trojizi	143
Molitev	145
Premishlovanje, s' kterim naj bolnik	
stiah pred smertjo odganja	147
Sdihovanje, s' kterim se bolnik popol-	
nama Bogu vda	150
Sdihovanje bolnika sa pravo, shivo	
vero	155
Sdihovanje bolnika sa terdno upanje	156

Sdihovanje bolnika sa gorezho lju- besen	159
Sdihovanje bolnika sa pravo grevengo	161
Befede f. pisma in svetih ozhakov, ktere per bolniku obudijo vero	165
Befede f. pisma in f. ozhakov, ktere per bolniku obudijo upanje	168
Befede f. pisma in f. ozhakov, [ktere per bolniku obudijo ljubesen . .	170
Befede f. pisma, ktere per bolniku obu- dijo shalost nad greham	173
Befede f. pisma in f. ozhakov, ktere bolnika opominjajo k' poterpeshlji- vosti	176
Premishlovanje bolnika, kader mu od- leshe	181

Nektere molitve sa srezhno smert.

Molitev k' Materi boshji	188
Molitev k' fvetimu Joshefu	191
Molitev k' f. Mihelu arhangelu	192

	Stran.
Molitev k' angelu varhu	193
Molitev k' f. Barbari	195
Sdihovanje bolnika sa frezhno smert	196
Sdihovanje bolnika sa brambo pred dušnim sovrashnikam	200
Molitve bolnika, kader se smert blisha	203
Molitev, kader se bolniku krish' v' roke da	262
Molitve per bolniku, kader umira .	263
Molitve, kader bolnik v' smertnih te- shavah leshi in se nizh vezh ne savé	273
Litanije per umirajozhkih	277
Molitev	280
Molitev po tem ko se je dušha is te- léfa lozhila	281

